

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_206252

UNIVERSAL
LIBRARY

Life of Benjamin Franklin

By

P. SRINIVASA RAO, B.A.,

*Prescribed Non-detailed Text Book
for S. S. L. C. Public Examination 1918.*

Published by

VIJNANA CHANDRIKA MANDALI

Mount Road, MADRAS

విజ్ఞానచంద్రికా బుక్కు-డిపో లోదొరకు కొన్ని
యమూల్య జీవితచరిత్రములు.

అబ్రహాములింకను. గా. హరిసర్వోత్తమరావుగారు	0	12
మహాపురుషుల జీవితములు మొదటిభాగము చిలకమర్తి. లక్ష్మీనరసింహముగారు గ్రంథకర్త.	0	12
,, 2-వ భాగము ,,	0	10
,, 3-వ భాగము ,,	0	12
నందచరిత్రము ,,	0	2
బెంజనినుస్రాక్లిను చి. ల. నృసింహముగారిచే	0	2
విక్టోరియా రాజ్య చరిత్రము. కం. వీరేశలింగము పంతు లు గారు	0	6
జీససుచరిత్రము ,,	0	10
శెంక రాచాయలు ,,	0	4
జాన్ గిల్వీ ,,	0	6
భీష్మునిచరిత్రము. మా. పురుషోత్తమశర్మ	0	12
స్వామిదబూనందసరస్వతి	0	12
అహల్య బాయి. కొటికలపూడి - సీతమ్మగారు	0	4
లేడిజేన్ గ్రే ,, ,,	0	2
అశోకునిచరిత్ర	1	4
జీవితచరితావళి. (గావిచ్చెట్టు. రంగరావు, ఉమేశచంద్ర బానర్జీ రమేశ చంద్రదత్తుగార్ల చరిత్రములు.)	0	6
గోకేపరమహంస. కారుపల్లి. శివరామయ్యగారు	0	6

విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాల

బెంజమిను ఫ్రాంక్లిను జీవితచరిత్రము

ఇది

పసునుక్తిశ్రీనివాసరావు, బి. ఏ. గారిచే

ఓ చింపబడినది

రెండవ మూర్పు ౨౦౦౦.

చెన్నపట్టణము

విజ్ఞానచంద్రికామండలివారిచే

ప్రకటితము

, ౧-౦-౦]

[కాపీరైటు రిజిస్టర్డ్

గ్రంథమాలికా భిజ్జానము:—

నాంతో స్తి మమ దివ్యానాం విభూతీనాం హంతప ।

ఏతాశ్చేతాః ప్రాంతో విభూతేర్ద్విస్తరోమయా ॥

యద్యద్విభూతి చుత్కర్తవ్యం క్రిమమార్జిత మేనవా ।

స్తదేవావగచ్ఛత్స్వం మమ తేజోం ? సంధినిమ్ ॥

భాగవత X 40 41.

శ్రీ వేంకటేశ్వర పరబ్రహ్మణ్యముః

శ్లో॥ నాస్తి మాత్మ సమం ద్విసం నాస్తి ష్టతా సమో గురుః ।
అయోః ప్రత్యుపకాశోపి న క సంకశ చిద్యతే ॥

త్తి తే షు లై న

నా తం డి

పసుమర్తి-మూర్తిరాజుపంతులు గారికిని

స జి వు లై న

నా తల్లి

శ్రీ సూరమాంబకును

వినయ విధేయ పూర్వక ము గ

నీ గ్రంథమాలికను

సమర్పణఁ జేయుచున్నాను.

Vedam & Co , Printers, 13, Oil Monger Street, Madras

పీఠిక

శ్లో॥ క్వచూక్యః ప్రథివో వింశో క్వచాల్పవిషయామః ।
 తీర్థ్యుగ్వాంతరం మోహదుడు పేనాస్మిసాగ్రమ్ ॥
 మందః కవియుః ప్రాగ్గీగమిష్యమ్యపహోచ్యతాం ।
 ప్రాంశు అశ్వే సతే లోభా సుద్యాహుకరినామవః ॥

కాలిదాసః, రఘు | 3-4.

లోకము కర్మసూత్రగ్రంథితము కర్మము ద్వివిధము : స్తోక
 మని, అస్తోక మని. మనుజులు కర్మిని. కర్మలేని లోకం బహో
 హంబు. అసందర్భంబు అసంభవములు. వర్తమాన దుఃఖం
 బులు భూతకాల స్వకర్మోపార్జితంబులు, స్వస్తోకకర్మోద్భవం
 బులు-ఇవి యనాధులు, కర్మములు, దేశాభివృద్ధి నిరోధకము
 లు. ఆ హేతునా జేసి త్యాజ్యంబులు స్తోకకర్మింబులు కనిష్ఠులు.

వర్తమానమెటులు భూతకాలభవమో, అట్లులనె, భవి
 వ్యత్యాలము వర్తమానోద్భవము. భవివ్యత్యాలభోగంబు
 లకు వర్తమానకర్మ లుపాదానంబులు. ఆ కారణముంజేసి,
 అస్తోకకర్మ అనుష్ఠేయంబులు. అస్తోకకర్మింబులు. గరిష్ఠులు. స్వా
 స్తోకకర్మ అతిరేకములు. అతిపథమునకు గరిష్ఠు లధ్యగులు.

వారి నిదర్శనము లసన్యాదృశంబులు; వారి యనుభవములు మనుజుల కనుబోధము; వారిరాకలు మేలురాకలు, వారి సంభాషణలు మోహాంధకారవిదళనచంద్రికలు. వారి సఖ్యము శ్రేయోదాయకము, వారి యుపదేశము శ్రోతవ్యము. వారి సంపర్కము షడ్గుణైశ్వర్య సంధానకరణి. వారు నిర్మలులు, నిష్కలంకులు, నిరాశ్రయులు, నిత్యతృప్తులు, నిరాభాసులు. వారు లక్ష్మీకాగ్నిచిత్తులు, సిద్ధసంకల్పులు, మృతశివులు. వారి యాచరణవిధానముల నుపలక్షించి, తద్విధమున దేశకాలానుగుణ్యముగ గమనించుట మనుజులకు కర్తవ్యంబు.

ఆంధ్రభాషయందు పుష్పాత్యమహాపురుష త్రివిధచరిత్రంబులు లోపంబులు. తస్మాత్పూరితార్థం బీ మదీయచంద్రిమోద్యమంబు. ఈ గ్రంథము స్వకల్పనశక్తిశూన్యంబు, సరసవచన విరహితంబు. ఈ చరిత్రములు “బుధులకు నవనిధుల గాపురంబును విపులజయలక్ష్మికి గాపురింబును” గనున, మదీయ లోపంబులు సహ్యాబులగుగాక.

ఇతియకాదు ఆంధ్రదేశముననుండు “సకలకళావిభూషితులు శిబ్దివిమల్యయతత్త్వబోధకులృకటకీషేంద్రు” లాదజుతమ తమ శక్త్యానుసార మ్యాధి మాతను “ప్రీతిపూర్వకంబుగా జతుర్విధ సుశ్రూషలు గావించుచు నేవించుచు బూజించుచు భావించుచు నమస్కరించుచు నారాధించు”చున్న

సమయంబున, పోషశోపచారపూజావిధానంబు గుర్తెఱుంగని
 నే నామెనారాధించుటకు సమకట్టి, 'పత్రపుష్పం ఫలం తో
 యం యోమె భక్త్యా శ్రయచ్చతి' అనునటుల నామొప్పసన్నవ
 దనయై సంభావించు నని నాభావము. క్లిష్టపండితజనంబుల కా
 మె సంస్తవనం బసంగతంబు. కాదాస విరచితంబగు నీస్తవము
 నిందు. బొందుపఱచుచున్నాఁడను:—

కళ్యాణీ—గుంపాహారీ—లఘువు.

పల్లవి — నమోఽక్తి కుండరి లతే చేవి లలితే,

(1) త్రిపుర కుండరి కృషాసాంక లలితే |
 సంద్రమాడ్యే స్రయే సంద్రతిలకాలికే సంద్రముఖ సంప్ర
 కావందహాసే | కుండి కుండగ కదన సంఘ జీవాగ్రతే కోటి
 విద్యుల్లతో వృందభాసే ||
 నమోఽక్తి . . . . . ||

(2) దగదలిత కమలముకుళోచ్చలిత మదకలిం బిలందలి లలిత
 లోచనవిలాసే | అగ్రం గామణోదయ విప్రీతి వైత్తిగురుని
 రుచిర హృత్తి కోల్లసీరవాసే ||
 నమో భక్తి . . . . . ||

(3) హంసగమనే సకల నిగమ సనశారీకే హంసయుని హంసమా
 నస మరాశీ | కంపరిత్ర సోదరీ కామిత్యాప్రదేత్వాంకాణ్యం
 కాలీదాన సరసే ||
 నమో భక్తి . . . . . ||

నాలిఖత గ్రంథమునుజూచి శాంతముతో సంస్కరించి నందుకు, నాగురువులు శ్రీ వేదమూర్తులయిన బ్రహ్మశ్రీ భళ్ల మూడి దక్షిణామూర్తిశాస్త్రిగారికిని, సారిపాక వర్సింహశాస్త్రి గారికిని వందనములు చేయుచున్నాను. చిత్తులు సవరణలతోఁ గూడిన లిఖిత పత్రములనుజూచి వానిలోఁ గొన్ని పత్రము లను స్ఫుటముగ వ్రాయుటలోఁ దోడ్పడిన నాప్రియ స్నేహితులు మ. రా. రా. చిలుకూరి నారాయణరావుపంతులు సి. ఏ. గారి నభినవించుచున్నాను. నాముఖ్య స్నేహితులు మ. రా. రా. ఉలుగుండం వెంకటనర్సుపంతులుగారు గావ రూపమైన స్తవమునకు రాగము, తాళము సరిపెట్టినందుకు వారిని సన్నుతించుచున్నాను. నా ప్రాణస్నేహితులు మ. రా. రా. గా. హరిసర్వోత్తమరావుపంతులు ఎం. ఎ. గారు దీనికి మెఱుఁగుబెట్టి వన్నె తెచ్చినందుకు వారిని సంస్తుతిజేయుచు న్నాను. “విజ్ఞానచంద్రికామండలి”వారు దీనిని స్వీకరించుటచే దీనికి గురుత్వము వచ్చినదని నాభావము. వారీగ్రంథము నతిత్వరి తముగ ముద్రింపించి ప్రచురింపించినందుకు వారికిఁ గృతజ్ఞతా పూర్వకముగ నభివందనములిఱుచున్నాను.

X O 200 ల్లా,
శ్రీకాకుళం
22 5-1913

ఇట్లు
విశేషముఁడు
గ్రంథకర్త.

విషయ సూచిక.

లెజమిను ఫ్రాంక్లిను జీవనచరిత్రము

౧ బాల్యదశ	..	౧
౨ బోర్డు పట్టణము-శుశ్రూష		౧౮
3. వార్తాపత్రిక-పరారి	...	౨౫
౪. లంబనుకు ప్రయాణము		3౬
౫. లండనులోని యనుభవములు	...	౫౫
౬ ఫిలిప్ బోస్టన్ లోని తిరుగుదల		౬౪
౭ 'లంబో' సమాజము	..	౭౫
౮ డెంటును-మెరిడియన్-ముద్రకులు		౮౦
౯ వివాహము	..	౮౬
౧౦. స్వయంకృషి		౯౬
౧౧. దేశోపకార	..	౧౦౫
౧౨. మహోపకారములు-ఇతిరవ్యాసానములు		౧౧౦

ఉపోద్ఘాతము

మహాపురుషులు - వారి జీవితచరిత్రములు

సృష్టియనాది అంశాలని ఒంగువు లనంతములు అంశాల, సింహజ, ఉద్భిజ, శ్వేదజమలా వానిలో దగ్గతులు గలనా, వీరిని జీవము అని యెదరు తిరుశైలసాహిత్యము లచేరినములు ఈ జీవనాచేరినములలో మను జాడు రాని నిద్రావోదయము అన్ని ఒంగువులకు సమానమై నను, వీని నన్నిటికింకె యొక్కడగు బుద్ధికలవాని మను అ

మొదట మనులు దిగంబరులై, నిలుచుటకు ఏదో, తినుటకుఁగూడును లేక, పశుప్రాణులవలె సంవరించుచుండిరి ప్రకృతిలో 'పరిణామము' (Evolution) ననుసరించి, పక్షిలికాది జంతువు లాలోహాణముగ, గ్రమముగా వానరరూపమై, యా వానరముఖమే, నీని, గమయంతి, తారా మొదలగు శ్రీలయొక్క పూర్వోద్భవముఖముగ మారుటకునా, అ వానరుని బుద్ధియే, కాళి దాసు, భోజాడు, చాణక్యఁడు, సంకర్షణు మొదలగు మహాపురుషుల కుగా గ్రబుద్ధిగ మార్పునొందుటకును వెంటకాలము పట్టి గొంతునో మనము చెప్పలేము. అటులనే, మనమిప్పుడు వాగరికులమని విజ్ఞప్తిగనుచు బ్రుల్యములు ఒంటు నీసితికినిచ్చుట కెంతకాలము ఓట్టియుండును?

అట్లులను చెంచి, తీర్చిగ వానిని దిద్దుటగూ, ద్రాక్షిణము నాస్వా దించుటయూ, వీనిలో నేటి వాగరికము? ఆ పదముల కర్ణమేమి? పండితసామ రులు దానిని వాడుక చెయుదురై? అది నిర్గుణమా, సగుణమా? "ఏమి చెప్పదును,

గురునాదా" అట్టిట్టిదవరానిదై, మహావోద్యమై, వింతమైనది, వాణెమైనది నాగరికము. అర్పితమొక్క సముదాయమే యది సముదాయము విడిచి, వదిలేడు, సముదాయము నిలబడిన, వదియున్నది

పుట్టినది మొదలు స్త్రీలకు, దే' బాతివేదములు లేక, ప్రతి శుభమునకు ముప్పుముగ కావలసిన అస్తువులేని నిలుచుటకు నీడె, తిరుటకు తిండి, కట్టాటకు లా ఇది సమరూపిణ మనుజులు కొంత తొప్పుకొని నుండును మొదటి చెట్లొండలలో ప్రాకుచున్నవారికి, గుడికెలు, గృహములు, భవనములు, సాసాదములు గాలక్రిమముగ గట్టినపురుగు శైవ్యాన యుండును ఆకు, అలము, దుంపలు, పంపము చేయని మాంసమును ఏమి ద్రుకుచున్న వారికి, నేలదున్నుకొని, సంకలకు సంపించి, వానిని పంపము చేయుచున్న మేర్పిన పురుషులొకకో, యిరువురో, మువ్వరో, యెండకో పంపకు దెలియదు మీరలెగురి దిగింతులై, కొంతకాలమాకులను, ఏడుపట వారలకు, మంత్రోనుగట్టా, కొనుచున్న వారికి, ట్టిడు, చున్నను, ఎవరను ట్టలను చేరుట నేర్పినవారైవారో, నేర్పినవారో నిప్పును గినిపెట్టినవారు, దానిని రగిలించు సాధనములను గనగొనినవారు. ఈ పురుషులందఱు మహాపురుషులుగారా?

ఎందరి మహాపురుషుల శుభములు, వారి నామములు బెలియకయే, మన మనకంటెచుచున్నాము. వానిని నవ యానుభవములని యెంచుటకంటె ముద్దిహీనత కలదా? ఆ మహాపురుషుల నామములకు స్మరింపకపోవుటకంటె, హెచ్చు కృత్యాన్ని తి కలదా?

సంక నూది, దాఁము, పెన్నలు, కాగిలములు మొదలగు అస్తువులలో నేదిలేకపోయినను మనకు నకు న్యూహితము గురుడు ఇది దిగునయంతస్థు లోనినో. మట్టాస్త్రములు, మట్టినములు, ప్రకృతిక స్త్రములు, ఈ మొదలగు వానిని రచించినవారు, వాని నశీకృత్యమొందించిన వాని లందఱో మనకు దలి

యగు వీనిని నేర్చుకొనుటకు మనుజుని జీవితకౌలము చాలగు ఆ మాటకేమి. ఈ లెంపంతస్తులలోనివాని సభిన్న సముదాయఫలమును పండితపాదురులు, సామంతిసంసారులు, పెద్ద పిన్నవారలు, నగర గ్రామవాసులు వీరిలో నెవఁడు స్రవణిసముద బొందకయిండును'

ఇవియన్నియు సమహాడి, సముదాయ మగుసరికి యెంతకౌలముపట్టె నోగదా' వీని సముదాయమె సంఘము క్రింతకౌలమునకు సాంఘికసూత్రము లల్లబడి, వర్ణాశ్రమ గుర్తిములు విభిన్నపఁబడెను సాంఘికత మైంకలకు, మును వీని శుభాశుభ ఫలముల వనుభవించుము సంఘమునను శుభఫలము నిచ్చువారు మహాపురుషులు, ఆశుభఫలము నిచ్చువారు నీచులు ఆ నేక సంఘములు గలిసిన, దేశవాసులగుచు, వీరినే మహాజాతీ గులని పిలిచెదరు. కఠీరమునం వెక్కడ ప్రేటుకెగిలినను, దానికి బాధకి లిగినవిధమున, మనము చేసిన యశుకౌల్యములను మన సంఘమునాలో కాకు, మన దేశీయులు సహిత మనుభవింతురు యుక్తాహా విహారములచేత బోషింపఁబడినంకవర్తిముఖారాధముగ నాశములయందు బ్రవహించి, కర్మేంద్రియములకుం దిష్టి, బ్ధావేంద్రియములకుం దైర్మ్యముం దలలనేసినపుడు, వర్తిము ముఖమునకెంబులు, సంఘములోఁ బ్రతిమనుకఁడు సైన్యముగఁజేయు శుభకర్మము లనఁగిమాప్రమేగాక సంఘమునకు దేశమునకు ఆంతఃకీరి శుభంబు లొసఁగు.

ఈ శుభాశుకౌల్యములు సజ్జన గుణులచేతఁ జేయుచు, సంఘము లను దేశములను ఉద్ధరించుటయొ యపోగతిపాలు చేయుటయొ జరుగును. ఈ గతుల ప్రదర్శనమే దేశచరిత్రనాఁబడు దేశములోనివారి సజ్జనులు, దుర్జనులు. భిన్నముపైని 'పురుషుల జీవిత చరిత్రము' అని, సముదాయముపైని 'దేశచరిత్ర' యని, మన మొకదానినె ద్వివిధముగఁ జూచుచుండుము.

“ఈము వాగ్రయించుకొని మూడు ధాతువులు, పదప్రాసములు లున్నవి వీనిలోఁ బ్రాణవాయువు, సైవ్యము ముఖ్యులైనవి, వేసించిన వాని గివి యుద్రాణింపవలయును, అటులనే, లోకములో స్వస్థులు, వారు గుర్తముల న్నణగఁగొట్టుదురు. అనునట్లెఱుల గ్రహణయ్యెనో, యెఱుల లిక తీవిత కాలములోనాధువుల రక్షించెనో, కర్మముల రక్షించెనో, యెఱులలో మైత్ర తేసెనో, యెఱులలో వైరము బాటించెనో, బాల్య యాచన కాలముఁ బాఠకవశల నెఱుల గడిచెనో, బ్రహ్మచర్య గృహస్థాశ్రమ ధర్మముల నెఱుల ప్రసరింప తేసెనో, దేనియందు ఈయంతులు సవిస్తరిముగఁ బ్రాయుగడి ముందునో అదియే ‘మహాపురుషుల కీరవర్ణితము’, ఈ మహాపురుషుల సంకీర్తనవ్రతయే ‘జేరవర్ణిత.’

వారి చెయ్యించిన కార్యములయొక్క ఫలముల నను విందుటచేత, మన కీంత యోగ్యత్యము, వాడెము నచ్చింపుట, వారినిలె వనముగూడె నుపాత్కార్యములను యధాశక్తియ సమకర్తవయ్యెఱుల, మన మెఱులందనామగు, ము/నారిని విర వేర్చింపవల/ వారి కార్యములకు జైకకాలంపమి/లేక, మన కార్యములకు గలదు, ఆత్మసాధ్యధానాని/ అను న్నాయము వారినిం ద్రవర్తింపె.

సూర్యచంద్రు లుదయించుచున్నార, అస్తమించుచున్నార, అంబల లె గ్రహములు, నక్షత్రములు, పరిపాటియగుట చేత, నివేమన ద్విష్టిన యెఱుట్టుట లేదు. ‘హాతీ’ లోక చిక్క, ఈనామలు మొదలగు ప్రకృతి విచారములు మన దృష్టి నాకర్షించుచున్నవి అవి శాశ్వతి వైనవి; ఇవి తుంగింబుములు అటు లనే మహాపురుషుల, వారి కార్యములు, ముఱులు, వారి కృత్యములు.

వారి కాలములో వారు మహాత్ములవారని పరులెఱుగి వైరి. సామాన్యులవలె వారుగూడ ముఖ్యము లనుభవించిరి. సూర్యకౌంతి మొదలనధర్మ్య కలమీఁదఁ బ్రసరించి, క్రమముగ మపరికాధాములకుఁ దిగునటుల, వారిప్రభా

నిము మొదటి గుణి రింబట గ్రాహ్యమై, 7వవంతునిము మనకు క్రియక.
 వారిని నూచు భ్రాహ్మణులేదు, వారి రివ్రలను వినుటకు నోము నోచుకొనలేదు
 వాం నెఱిగినవారికైన గ్రాహ్యులారంబూ మటకుఁ దగినంతపు స్వప్నె ననుకొనలేదు;
 అట్టి యోధులువును ప్రపంచములో నొక కాలమున జీక్షించి గుఱివిన నూచ
 మైనను చు గు లేగు

ఇటులసూచకమండొకంబు వలె, బుట్టమగ్నియచిర్విరిచర్యలులై,
 విషములుటలలోఁ ది, కాలమును గుర్తెఱుఁగి, పశువులవలెఁ గ్రాలు సంచరిం
 చుచున్నారు ఈ యజ్ఞమును బోగొట్టుకొనుటకు, వారు గురువుల నాశ్ర
 యించవలెను దానిని బోగొట్టినవి గురుపక్షములు కావో స్వయముగి వారి
 నిలవ వినుటకు దగినంత యద్యప్తుములేదు ఆ సూచదోములే, తిగితిరూపమును
 బొంది, జీవితచక్రములయినవి.

“ మదా యదాహి సర్వస్య జ్ఞానిః శ్రీ భాతి |
 అభ్యుత్థాన మహ్మ్యై తివాత్మాకం సృజాన్యహం
 పరిత్రాణోయ సాహువాం చినాకాయం దుష్కృతాం |
 సర్వం గాపనాగ్ధాయం వారి గానే ముగ్ధా”

ఏ యే కాలములోఁ గ్రహణ సక్యమౌగ్నిము విసినాడి, యసర్వమౌగ్నిము
 బొందుదునో, యా యా కాలములలోఁ బురుషోత్తిముండు తన గణపిభూతిని
 దెలుపుటకుఁ బ్రపంచములోఁ దనకిని జీతి మహా ప్రభువుల నుచ్చవింపఁకెని, వారి
 వేరి లోకముల నుద్ధరింపఁజేయును. వారివే మనసు కైపునుని, మహాయుధుని,
 గౌతమబుద్ధుఁడని, సంకరుఁడని, ఆనందతీర్థులని, రామానుజులని, కనూశియ
 నుని, లూథుచి మొదలగు నాచుములలోఁ క్షరించుచున్నాము. వారిలో నెంత
 మహాత్మ్యముండకపోయిన, నవేకొటఁ ద్రులు వారిని ప్రతిదినము స్మరించు
 టయే గాక, వారిసిద్ధాంతములను బఠించి, వారి సర్వముల నాచరించుచున్నారు.

సాధుజనక్షుణ్ణులు, దుష్టజనదండన వీనికై బరమేశ్వరుల దశంశకాటి జన్మముల నెత్తి గూర్చుకొనుచుండగలరని చెప్పెను. పురాణములలో జెప్పిన యనంతరములే గాక, మఱియున్ని యనంతరము లాచన యెత్తెనో మనము చెప్పలేము, లోక కంటకులను సంహరించకపోయినయెడల, లోకములకు స్వాస్థ్యముండునాటి కనుక, మహావీరులందఱు గలవని కఠినమైన తెలియనగును ధాతువు లుజ్జీ కించి, వీరీమును గట్టిపెట్టుచున్నప్పుడు, స్కంధములను దెలిసిన వైద్యుడొక వానిని కాంతింపజేయుచున్నప్పుడు, సంకపంచకము గుర్తొడిగిన మహావీరులు గతురంగాముల నడిపించి, దోషములకు మేలుగలుగజేయుదురు.

దేశము స్వచ్ఛతగ నుండినపుడు, హృదయకమల మెటుల నాశముల లోనికీ ఒరిగియున్నప్పుడు బంధునో, యటులనె, దేశములు చిల్లవడి యర్థ ప్రాణములకు నెప్పుడొకరినొకరు, కాస్త్రములు, వేగాంతులు, పండితులు మొదలగు ప్రాణులు బయలుపడెనీ, వారి వారి గుణవ్యాధిములచేత, బోధనల చేత, త్రొక్క నడవడికలచేత బ్రతుకయభావమును బోగొట్టుదురు నైతాలి కులవలె, పీడు గుణములను మోహనిద్రనంకి మేలుకొలుపుదురు అనేక జన్మ ములనంకి మృదులను యోధానము మనస్సును జీ గుర్తొడిగించి బుద్ధుం దున, వీరి ప్రవేశములచే, వారికి ప్రబోధయముగట కిష్టము అందు చేత, మనము నిరూపింపజేసికొని, దిగులంద మృనా పనము, వ్యాధింకము, మననము, ఆచారవిధానములను దానిని మేలుకొలుపుటను దోవారికిం దైన చివరము బాగుకాకతతో నుండికపోయిన, బుద్ధి చెడును. బుద్ధివాకాత్రి వ్యాధి, బుద్ధి చెడుట గుణబంధు చెడుట ఈ గండునొక నీ మనస్సును మేలుకొని, బుద్ధిని నికసింపజేసి వార, కాలిదాసులు, మెక్కియరు, క్షేటో, సోక్రిటీసు, గాథె మొదలగువారు. సూర్యుడొకొక్క బాహ్యలోకమువకే వెలుగు నెప్పునుగాని, వీరంధిచ్చిహిట్లోకముల ప్రకాశింపజేయుదురు.

పరమేశ్వరుల కాలము వచ్చినచి, భూతికాలాలలోని యెఱువిన, మనకు నమోపమనలన్నవి దృశ్యములై, దూరముననున్నవి యుద్యోగము లగుచున్నవి.

అనంతమగుకౌలమున నెందఱు మహాపురుషులు జననమై, భూభారిమును విహించిరి' దేశచరిత్రలలోఁ జెప్పబడినవారుకొక, మఱి యెందఱు మిఁవోయించఱు డిరో గదా' వారిప్పుడు శేరా' ముంగుంపరా' వా రన్ని కౌలములలోను గలరు భూమి నిలబడియుంటయే, వారు కిలరనుటకు నిదర్శనము వారు కనుపులసంటివారు; ఈ కనుపులను ట్టుకొనియే, మనము కాలాలోపాణముఁ జేయుచున్నాము

“నాంతోస్తే మమ దివ్యానాం విభూతీనాం పరంతిప ।

ఏవతూర్దేశతః ప్రోక్తో విభూతేర్విస్తోమయా॥”

“యద్యద్విభూతీ మత్సత్త్వం ప్రేవగూర్జితేవేవవా ।

త్తిదేవేవమిచ్చత్త్వం మమ తేజోం ? సంభవమ్॥”

రముఁ జేయుచున్న యీ యిరువురు ప్రనుసోదరులు, సోదరులకు సహజముగా వైరములేక, దేశకాలభేదములను గమనింపక, తమ యన్వేషణను రాగమును వృద్ధిసాందించు కొనుచు వచ్చిరి. బాకబడిపట్టణమును జోషూరుకు ముగ్గురు పిల్లలు గలిగిరి.

ఆకాలము దింగ్లాండు దేశపు రాజు రెండవ ఛార్లెసు. ఈయన విషయాసక్తుఁడై రాష్ట్రమును బాడుచేసి, దానికి దైవజ్ఞులనుఁ జేరదీసి, నిష్కపటులైన వారిని బారదోలుచు వచ్చెను. జోషూయా ఫ్రాంక్లిను, వీరి సోదరుఁడు బెంజమిన్,— వీరి కుటుంబములో వీరిగురులే యని యోచించుచున్నది— సారదోలఁబడిన పాదరీల పక్షము ననలగించి, దైవజ్ఞుల సమాజములకు (Conventicles) వెళ్లుచు వచ్చిరి. ఈ సమాజములు నిషేధింపఁబడినవి యైనందున, ఎప్పుడును స్వాస్థ్యము లేనివియై యుండె. ఎవరి కృపాకటాక్షము వర్తకునికి శ్రేయస్కరమో యట్టివారి యాగ్రహ మీ సమాజములకు వెళ్లువారియందు బ్రసరించుచుండెను. 1685 - సం॥ రపు ప్రాంతమున జోషూయా ఫ్రాంక్లిను, తన సోదరుఁడు బెంజమినుకును దింగ్లాండునకును స్వస్థిఁ జెప్పి భార్యను మువ్వరు పిల్లలను దీసికొని, తన యిరుగు పొరుగువారును, సమాజమువారును వెంబడిరాఁగా, బోస్టను పట్టణమునకుఁ గాపుర మెత్తివేసెను.

36-సం॥రములకుఁ బూర్వము కట్టబడి, అప్పటికి అయి దాటువేల ప్రజాసంఖ్య గల 'బోస్టను' పట్టణముఁ బ్రవేశించి, రంగు లద్దువ్యాపారిమునకుఁ దగిన ప్రోత్సాహము లేవనడుని, 'జోషయాప్రాంక్లిను' క్రొవ్వు కి అగించి, సబ్బు తయారుచేయు వ్యాపారమునందుఁ బ్రవేశించెను.

బోస్టనుపట్టణమునం దిటుల తన శాయశక్తుల వ్యాపార మును నడిపించుచు, నాలుగు డబ్బు లితఁడు సేకరించెను. ఇతని కుటుంబము సయితము నానాటికి వృద్ధిబొందెను. 1685 సం॥ రం ఆగస్టు తే-23 దిని, ఇతనికొక కుమారుఁడు గలిగెను. వానికి జోషయా యని నానుకరణ మొచ్చిరి. సముద్ర మార్గమున పారిపోయి, చాలకాలము వఱకుఁ దన మేమసమాచార ములఁ దెలియఁజేయవలకున, ఏంక తల్లి దండ్రులకు నుఱియుఁ గలుగఁజేసినవాఁ డయ్యెను. ఇతనిపోలిక ననుసరించి యితని కి నిష్కృత, బెంబమిచు అనువాఁడు గూడ నుండునో చేసెను. సం॥ 1687-రము జనవరి తే 5 దిని, జోషయా ప్రాంక్లినునకు 'ఆని' యనుకూఁతుడు పుట్టెను. సం॥ 1688-రము ఫిబ్రవరి తే 6 దిని జోసెఫనువాఁడు పుట్టి, శైశవదశయందే స్వర్గ స్థుఁడాయెను. తరువాత సం॥ 1689-రము జూన్ తే-30దిని మఱి యొకజోసెఫను కుమారుఁడు గలిగెను. ఏమగురు చిడ్డలనుకని తనకు సం॥ 35-రముల వయస్సున, జోషయా ప్రాంక్లిను గాని

భార్య స్వర్గస్థురాలాయెను. అప్పటికి పెద్దవాడు సం॥ 16 ముల ప్రాయమువాడు—చేతివాడు నెలకెందువ—కడమవారు లేక బ్రూయపువారులు—వీరలను బెంచి పెద్దవానిని తేయుభారము తగ్గిపైక బడెను. ఇట్టి యవస్థలో మఱియొక యాధారము లేనివాడై, తాను చెమట నూడ్చి కష్టాతితముగ సంసారము గడవవలసివందన, తన పిల్లల సంరక్షణార్థమై, ఆతడు తిరుగ వివాహ మాడవలసి వచ్చెను. సంవత్సరము వెళ్లుపర్వంత మాపు చేయవలసిన యాచారి మున్నును, నట్లుచేయక, మెలనే ఆతడు ద్వితీయ కళత్రమును స్వీకరించెను. ఈ కళత్రమునకుఁ గలిగిన ప్రథమసంతానమునకును ప్రథమకళత్రమునకుఁ గలిగిన కడవటి సంశాసమునకును పనునెనిమిది మాసములే వ్యత్యాసము. 'నాన్తుకెలు' దీవిలోఁ బ్రథమవాసులలో నొకడైనఁ 'పీటరు ఫోల్ జరు' గారి చిన్నకూతురు 'అబయా' యను నామెయే ఈ రెండవభార్య. ఈమెను వివాహ మాసానికి నెంపె 22-సంవత్సరముల ప్రాయముగలది.

'పీటరుఫోల్ జరు'విషయ మైమనము చెప్పవలసిన దెమనఁగా, బెంజమినుస్రాంక్లినున కీయనతగిన మాతామహులు; 'లెస్సగ చదువుకొని దైవభక్తిగలవా'డని నితని సమకాలికుఁడొకడు ఇతనిని స్త్రాత్రముఁ జేసెను; 'పశ్చిమయ్యుండియా' భాషలను నేర్చుకొని, యీ దేశపుబాలురకుఁ జదువను వ్రాయను ఈయన

నేర్చుచుండెను. ' పరిమాణశాస్త్రము' (Survey) నందుఁ బ్రవీణుఁడు గాన, నూతనవాసుల యాశ్రమములను వేర్వేరుగ స్థిరపఱచుటయం దితఁడు ప్రయాసపడుచు వచ్చెను.

నుప్పదియయిరు సంవత్సరములవయస్సు, పెరిగిన యాగుగురు పిల్లలు, క్రొవ్వు వ్యాపారము—ఇట్టి సంపత్తితో, పండితుఁడని మఱ్యాదగ కాలము పుచ్చుచున్న వాని కూఱురును సం॥ 22-రముల వయస్సుగల శ్రీని, జోషయా ప్రాంక్లిను వివాహమాడి, యామెకుఁ దన పిల్లల నప్పగించి, వారి విషయమై యామె పాటుపడునట్లు చేసెను. అట్లు చేయక పోయిన పక్షమున వీరిదాంపత్య మనుకూలము లేక యుండి యుండును. ఇంచైన విగ్రహమును, సరసపు మాటలును, లౌకిక బుద్ధియునై కేవలము కుఱుచగాక, కేవలము పొడవుగాక, పటుత్వము, దార్ఢ్యము, బలముగలిగి జోషయా ప్రాంక్లినుపనులునునేర్చుగ నెరవేర్చుచుండెను. ఆయన “యవ్వయవములు” అతని పూర్వుల జన్మభూమి ఇంగ్లాండుని జోషయేయుచుండెను. నీటుగ, తేటుగ, బొమ్మలను వ్రాయుటయందును, వీణెను జక్కఁగఁ మీటుటయందును అతఁడు నేర్పు గలవాఁడు. అతని కంఠము శ్రావ్యముగనున్నను, గొంచెము బొంగుగ నుండును; సాయంసమయమున, తన నిత్యకృత్యములను ముగించుకొని, వీణెవాంబుంచి పాడుచు, తన జన్మదేశము

నాదు రచించబడిన పాటలను, కీర్తనలను గానముఁజేయుచు, దనవారి నందఱనుఁ డిల్లసింపఁ జేయుచుండును. అతనికంఠస్వర-వీణాస్వరములు, పూర్ణాయుర్దాయుఁడై మసిన అతని కుమారుచకు యావజ్జీవము వినఁబడుచు వచ్చి, తండ్రిగారితో నాట పాటలయందుఁ గడపిన సాయం సమయములు జన్మాంతము వఱకు జ్ఞప్తికి వచ్చుచుండును. జాగరూకత, నూతన యములను దెలిసికొనుటయందాసక్తి, స్వచ్ఛమైన మనస్సు, వీనిని గలిగి, బుద్ధిమంతులును తెలివిగల వారును నగున్న హితులతో పెలఁగుచు, వారితో గోష్ఠిచేయుటయం దిచ్చగలవాఁడైయుండును. యుక్తాయుక్త విచక్షత, నిర్మలత్వము, సౌహార్దము కలవాడని మెప్పువడసినందున, నిరుగు పొరుగువారేమి, పౌరవ్యాపారములలోను, దేవస్థానవిషయములలోను దిరుగుచున్న పెద్దలేమి ఇతని సలహాను గోరి వచ్చుచుండురు. శుద్ధుఁడు, శాంతుఁడు, దాంతుఁడునై, కార్యములను పూనికతోను, నేర్పుతోను, చాకచక్యముతోను ఇతఁడు నెఱవేర్చుచుండును. కావుననే 'ఆబియాఫోలైరీ' యీయనను జేబట్టి, యీయనకార్యనిర్వాహక భారముచుగొంత తాను శ్రద్ధాభక్తులతో వహించెను.

ఈ దంపతులకు పదుగురు బిడ్డలైరి. సం॥ 1690 - రము డిశంబరున, జాను; సం॥ 1692 - రము నవంబరు తే-22-న దిని, పీటరు; సం॥ 1694 - రము సెప్టెంబరు తే - 22 దిని, మేరీ యను

కూతురు, సం॥ 1697 - రము ఫిబ్రవరి తే - 4 దిని, కేముప్ప;
 సం॥ 1699 - రము జూలై తే - 9 దిని, సారా యనుకొమార్తె;
 సం॥ 1703 - రము డిశంబరు తే - 7 దిని, తామసు, సం॥
 1706 - రము జనవరి తే - 6 దిని, బెంజమిను ప్రాంక్లిను; సం॥
 1712 - రము మార్చి తే - 27 దిని, జేను యను కొమార్తెయుఁ
 బుట్టిరి. 'జేను' అందఱిలోను చాల చక్కనిది. అందఱికి
 ముప్పు బిడ్డ. బెంజమినునకు ముద్దు చెల్లెలు. వీరిరువురు అఱు
 వదివత్సరములవఱకు కుత్తర ప్రత్యుత్తరములను జఱపుచుండిరి.

'బెంజమిను ప్రాంక్లిను' అదివారిమునుఁ బుట్టెను. క్రైస్తవ్య
 లయమున కిరువది గజముల దూరములో వీరి గృహము డెను.
 తండ్రి ఈ శిశువును జీతులలోనుంచుకొని, ఆసమీపమున
 నున్న యాలయమునకుఁ దీసికొని వెళ్ళి, ఆలయాధికారియైన
 'డాక్టరు విలార్డు'చే, శిశువునకు జ్ఞానస్నానముఁ జేయించి 'బెంజ
 మిను' అని తన తమ్ముని పేరిజెను.

పెద్దకుటుంబములో జన్మించి వెలుగుట శిశువుయొక్క
 పురాకృత పుణ్యఫలమేగాని మఱి యొకటికాదు చెఱుచూర్గముల
 యందుఁ బ్రవర్తించుటకు శిశువున కవకాశములు తక్కువగ
 నుండును. తన్ను ప్రేమించువారు చాలమంది యియు,
 తాను చాలమందిని ప్రేమించవలె ననియు తెలియును. పది
 మందిలో తానొక్కఁడనే భావమును బొంది, వారలకుఁ గూడ

తనవలె చైతన్యము, స్వభావము, మనుకారములు గలవని తెలిసికొన మార్గముగడును.

ఈమ వచ్చి సంతానవంతుడైన పిదప, తండ్రితో సహా పండ్రిని కూర్చుండెను పన్నెండుగురు సోదర సోదరీలను బెంజమిను ప్రాంక్లిను జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొనుచుండును. బాల్యావస్థలో తమ గృహమందుఁ బొంగిన సౌఖ్యముఁకు, నితఁడును, ఇతని చెల్లెలు జేనును, నిదర్శనలయి యున్నారు “సంసార పక్షముగనున్న మన గృహములోఁ బెరిగితిమి. లెస్సగఁ దిండీతిని, కోరిన నిత్రుములను గట్టుకొని, చలి కాచుకొనుచు, మనలో నేవిధమైన యుకిలిలేక, కలసి మెలసి యుండెడి వారము. పెద్ద లందఱునుకూలముగఁబండ్రినెవారు. సర్వత్ర వారు నారవమురుఁ బొందుచు వచ్చిరి” అని ఈమె వ్రాయుచున్నది.

ఈస్థను పట్టణమును నానాటికిఁ బృథ్వికొంది, జోషయా ప్రాంక్లిను ధనికుఁడాయెను. ఇంగ్లాండు దేశముం దుండిన నితని తమ్ముఁడు, బెంజమిను, ధనికుఁడు గాలేను. బంధువులకు స్నేహితులకు వాత్సల్యమును గనఁబఱచి, అతఁడు సుగుణ సంపత్తులను గలవాఁ డియ్యెను కాని, సర్వికాల సర్వావస్థలయందు నుండవలసిన కొన్ని గుణములు అందు ముఖ్యముగ రాజ్యక్రాంతి ఖోభలు సంభవించునెడ తాను స్థానభ్రంశ మంద కుండుటకు

వలసినవి ఈతని యంధులై కుంఠెను. దీనింబట్టియే “తన మేలుకు మించిన లొకికుండు” అని ఇతని యన్నకుమారుఁ డితని విషయమై వ్రాసెను. దీనికి తోడుగ, సంసారిదుఃఖము లితనిని బొందసాగెను. క్రమముగ, బార్య, నోమ్మండుగురు పిల్లలు వియోగమంద, నితని లొకికవ్యాపారము లన్నియు నానాటికి ఊఁగి పోయెను. కాని, యెన్ని కష్టములు వచ్చినను, మనస్సును దృఢముగ నిలుపుకొని, చిదానంద స్వరూపుడై, తనకు లభించిన గ్రంథములను జరుపుచు, కాలయాచనముఁ జేసెను. వ్యాసములు, మతబోధక వచనములు, మొదలగువానికీతఁడుసంపాదకుఁడుగ నుండెను. తనకాలమునందలి రాచకీయ విషయముల కనుగుణ్యముగ తానుచేసిన స్వరలయరాహిత్యమైన పాటలఁ బాడుటయందత్యధికాసక్తిఁ జూపుచు వచ్చెను. భార్యాశుత్రాదుల వియోగముఁబొంది, స్నేహితులచే విడనాడబడినహించి, తన యన్నకుమారుండు తన పేరుకలవాఁడనివిని సంతసించి, వానియొగఁజేయుము లఱయుచు వచ్చెను.

“శోషయా,” “బెంజమిను” లిరువురును, తమ యొగఁజేయుములను తర ప్రత్యుత్తరములచే దెలిసికొనుచుండిరి. అవి వీరి వంశచారిత్రయందిమిడి యున్నవి. నానాఁడు తనయన్నకుమారునికి బెంజమిను బంపిన పద్యము లీ బాలుని జీవనము విషయమై తెలియఁదగిన ప్రథమాంశముల కాధారములు.

ఇతఁడు పారశాలలో తగుమాత్రము విద్యనభ్యసించెను. పూజ నీయుండైన తండ్రి, ప్రేమాస్పదయైన తల్లి నీరిరుగురు పురుషార్థములకయి జఱపిన గృహస్థాశ్రమము, ప్రత్యక్షకాలవి స్ఫూర్తివిషయావలోకనము, తండ్రిగారి పుస్తకములు. స్నేహితులు, నీనిని మించి పినతండ్రి బెంజమిను పంపిన యచూల్యసీతి బోధక లేఖలు, చిన్ని బెంజమినునకు మార్గసూచకము లయ్యె.

బుద్ధిని వికసంపఁజేయు నీ విషయములు, బెంజమినునకు సం॥9-వములుప్రాయమువచ్చువఱకుఁ బ్రసరించెను. బాలుఁడు మండబుద్ధియైన పక్షమున నివి శ్రేయోదాయకము లయినవ్రా, కానివ్రా, విమర్శించుటకు ఎడ ముండియుండును. కాని సహజముగ నూత్ముబుద్ధిగలవాండ్రై, నూతనవిషయ పరిగ్రహణేచ్ఛగలిగి, మేధావియైన బెంజమిను విషయమై, యివి శ్రేయోదాయకము లని వేరుగ ఛెప్పనేల?

ఈయన బాల్యావస్థలో జఱిగిన ఒక్క యంశముసర్వజన సామాన్యముగ తెలిసినదే. “నే నేడు సంవత్సరములు ప్రాయముగల వానిగ నున్నప్పు” యొక పండుగ రోజున నా స్నేహితులు నాజేబునిండ డబ్బులు పొసిరి. వెంటనే, నేను పిల్లలాడుకొను వస్తువులు దొరకు దుకాణమునకుఁబోయి, యక్కడ యాకస్మికముగ నొక బాలుని చేతిలోనున్న యీలనుజూచి, దాని ధర్మనిని విని సంతసించి, నా జేబులోని

డబ్బులన్నియు ఆ బాలుని కిచ్చివేసి, యాయీలను బుచ్చుకొంటిని. దానిని బట్టుకొని, యింటికివచ్చి, మహాలోలాసముగ నీలగొట్టుచు, నింటినాలుగు వైపులు తిరిగి నందున, నింటి వారందఱు చికాకుపడిరి. నాయన్నదమ్ములు, చెల్లెండ్రు, నేను గొన్నవస్తువును జూచి నవ్వి, దాని ఖరీదు కంటె నాలుగు రెట్లు హెచ్చుసొమ్ము నిచ్చినా నని చెప్పి, పరిహాసముజేసినందున, నాకు విచారిము గలిగి, యీలకొనిన సంఘోషము లేకపోయెను. హెచ్చుగనిచ్చినసొమ్మునో దీనికంటె మంచివస్తువులను గొనుటకు వీలుపడియుండు ననుట నా మనస్సును నదానొప్పించుచున్నందున, నుత్తరోత్తరమిది నాకు మేలును గలుగజేసెను. ఎన్నడైన, ననుపయోగమైన వస్తువును గొనుటకు నుద్యుక్తుండ నైనప్పుడు, ఈలకువలె హెచ్చు సొమ్ము నిచ్చివేయును నేమోయని జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొనుచు, ధనమును వృధావ్యయముజేయుట మానివేసితిని” అని ప్రాణ్ణిను తన స్వీయచరిత్రయందు వ్రాసియున్నాఁడు.

చిన్ననాటనుండి, బెంజమిను పుస్తకములు చదువుట యందాసక్తిఁ జూపుటచే, నితనినిఁ గ్రైస్తవధర్మమునకై నియోగింపవలె ననితండ్రి యాలోచించెను. ఈ నియోగమును పినతండ్రి బెంజమినుగూడ నంగీకరించి, తనవద్దనున్న ప్రాచీన మఘోషన్యాస సంపుటముల నితని కిచ్చెను. జోషయాయను

సతఃకు తప్ప, ఇతని యితర సహోదరులు స్వానుగుణోచితవ్యాపారములయందు ప్రవేశించిరి. బెంజమిను శిశువుగ నుండినపుడే, “జోషయా” యను యన్నగారు సముద్రముపైని దేశాంతరగతుఁ డయ్యెను.

సం॥ 8 - రములు ప్రాయ మప్పుడు, “బోస్టను వ్యాకరణ పాఠశాలలో” బెంజమిను ప్రవేశ పెట్టఁబడెను. మొదటి సంవత్సరమున, ఇతఁడు తన తరగతిబాలుర నతిక్రిమించి, పైతరగతి చదువునకు యోగ్యతాపత్రికి ను పుచ్చుకొను సమయమున, కుటుంబ భార మత్యధికమై నందున ఇతనితండ్రి, పైచదువు చదివించుట తనస్థితికి మించిన పనియని యాలోచించి, కుమారుని చదువు మాన్పించెను. కొంతకాలమునకు పిదప బోధన, ప్రేఖన, గణితములందు ప్రవీణుఁడని పేరొందిన “జార్జి బ్రామువేలు” పెట్టిస పాఠశాలకు బెంజమినును బంపిరి. ఒక సంవత్సరపర్యంత మాపాఠశాలలోనుండి బాగుగ వ్రాత వ్రాయుట నేర్చుకొనెను గాని, గణితము మాత్ర మతనికిఁ బట్టునడలేదు. పదిసంవత్సరముల ప్రాయము వచ్చుసరికి, విద్యాభ్యాసము సరిపోయినది. నాట నుండి వ్యాపారములోదిగి, తండ్రికి సహాయముఁ జేయుచు, మూసలలోకఱగినకొవ్వనుపోసివత్తులనుదింపుచు, దుకాణము వద్ద సరకులనమ్మి, జాబులను వ్రాయుచు వచ్చెను. ఈ వ్యాపారమెంత యసహ్యకరమైనను, శ్రద్ధాభక్తులతో దానిని జేయుచు,

“తనయాశ్రమ ధర్మమెవఁగు పూనిక-తో నడపునో, నాఁడు మూర్ఖాభిషిక్తులసాన్నిధ్యమును బొందఁను; తుచ్చులను బొందఁ డని,” రాజర్షియైన సాలమను చెప్పిన సీతివాక్యమును తండ్రి తన స్ఫురణకు సదా తెచ్చుచుండెనని తన స్వీయచరిత్రలో ప్రాంగ్లీను వ్రాసియున్నాఁడు. ఏబదిసంవత్సరములు గడచిన వెనుక డాక్టరు ప్రాంగ్లీనని పేరువహించి, రాజన్యుల సాన్నిధ్యముననుండి, యీ సీతివాక్య లితఁగు స్ఫురణకు దెచ్చుకొనుచుండె నట.

పనులు పుచ్చుకొనుటయగు దంతిగా కారిష్యమును తండ్రి వహింపనందఁచ, బాలక్రీడలయందు విహరించుటకును, పుస్తక ములు చదువుటకును బెంజమినన కవకాశము దొరకుచుం డెను. సముద్రదీరిమున నివసించుటచే, జలక్రీడలయం దామో దము బెంజమిగనకు కలుగుటసహజము. చిన్న పడవలనునడపుట యందేకాక, యాఁచుటయం గుఱుగాడ, ప్రావీణ్యమును ఇతఁడు కొద్దికాలములో నేనుపాదిగచెను. ఈతెయందత్యధికమోహము గలవాఁడై, నయస్సు ముడిదినను దాన్నిఁ బ్రేమతోఁ జూచు చుండెను నేర్చుకొనదగిన ముఖ్యాంశములలో దీనిని నొక దానిగ నెంచి, తన యభి ప్రాయమును స్థిరపఱుచుటకై యనేక వ్యాసములను వ్రాసెను.

‘ఒకరోజున గాలిపటమును వినోదార్థమెగరవేసి, దరిదా పుగ మైలు వెడల్పుగల యొక సరస్సు సమీపమునకు వచ్చి,

యొడ్లన నొకకొయ్యకుంబటముయొక్క దారమునుగట్టి, నీనించుటకు నిటిలోగిరి, యంతరాళమున నెగురుచున్న పటమునుజూచి సంకోషించుచూటిని. ఎగురుచున్న పటముఁ బట్టుకొనీ, యీదవలెనను అభిలాషఁగి నొడ్లనకువచ్చి, దారముచు విప్పి, చేతఁ బట్టుకొని, నిటిలోనికి వెళ్లి, వెలికిలఁబడుకొని, చేతులతో దారముఁ బట్టుకొని నంచున, సీటిమీఁద మనోహారిముగ లాగ బడితిని నాదుస్తులనవతలిగట్టునకుఁ దీసికొని రమ్మని నా స్నేహితునితోఁడెప్పి, సునాయాసముగను, చెప్పవలవిగాని మనోల్లాసముతోను లాగఁబడి, సరస్సును దాఁటితిని" అని తన స్వీయ చరిత్ర యందొకచో నీతఁడు లిఖించియున్నాడు.

నిటిభయము లేకపోవుటకుఁ దోడు, తొడ్డి యొక్క వ్యాపారమునందు రోతపుట్టుటచేత సముద్రముపై యాత్రజేయుట యంగిలతిని కభిలాషకలిగినాడున, తొడ్డికి మనోవ్యాకులము విశేషముయ్యె. దైవికముగ, సా॥ 1715-ర ప్రాంతమున, నితని పినతొడ్డి బెంజమిను తన బీవిత కాలానశేషము తన యన్న గారినిద్ద వ్యయపఱచుటకు నుద్దేశించి, యమెరికా దేశమునకు వచ్చెను. ఇట్లు చేరిన యన్నదమ్ముల కుటుంబములు రౌటికిని స్నేహము కుదుర, సహోదరు లిరువురును కలిసి నొక్కచెప్పి, చిన్ని బెంజమినునకు సముద్ర ప్రయాణమండలి యత్సాహమును విఠిచివేసిరి.

అనేక కావ్యములను, సంఘీ ధృమతబోధకోపన్యాసములను ఇతని పినతండ్రి యింట్లాండు దేశమునుండి తీసికొని వచ్చెను. అతఁడు శ్లోచిభావసమన్విత విశుర్భనాయత్త నిత్త్రాయన కపట రాహిత్య మకోవ్యాపారముల నాపాదించు సరసోల్లసితచతుర భాషణాబులచే యుక్తియుక్తముగ తన పేరింటిగానికి బుద్ధులు గఱపి, సంకేతలిపిని నేర్పి, తనకుంబలె సన్మార్గప్రచారణీయు నిగఁజేసి, యతని నీటిప్రయాణసన్నాహమును నిషేధింపించెను. నాలుగు సంవత్సరములు దనయన్న గారి గృహమాంచు నివసించి, తనకుమారుఁడు, సామ్యుల్, వివాహమాడి, వేరుకాపురముపెట్టి నందున, పినతండ్రి బెంజమి నక్కడ నివసించుటకుఁ బోయెను. ఇతఁడు సం॥ 77-రములు జీవించి, సం॥ 1727-రమున లోకాంతర గతుడయ్యెను.

యశావనుడైన బెంజమియుంకొక్క విద్యాసక్తి, యశావను వంతులచేఁ బరింపఁబడిన గ్రంథములయందఁ బ్రసరించుటయే గాక, జ్ఞానోదయోద్దేశ సద్గ్రాంథపారాయణమును సహితముఁ బ్రేరేపించెను. బనియనువ్రాసిన “యాత్రికుని సంచారిము” అను గ్రంథము, పూటార్కు వ్రాసిన “మహాసీయుల జీవనములు” ను నతనికి శ్రేయోదాయకములయినవి.

“నేను చదువుకొను దినములలో” “మీతండ్రిగారివలన వ్రాయఁబడినదని నే ననుకొనుచున్న ‘సన్మార్గోపదిష్టవ్యాసము’

లను పేరుగల గ్రంథము నాకు దొరికినది. ఈ గ్రంథమిదివఱకెవరివో, వారు దీనిని నిరాదరణతోఁ జూచుచుండి రనుటకు తార్కాణముగా, దీనియందు కొన్ని పత్రములు దినిగి యున్నవి; అయినను, శేషించిన పత్రములను జరుపుటవలన, నాయొచ నావృత్తి నూతనపథాన్వేషణ విముఖయై, యావజ్జీవము నన్ను సన్మార్గప్రవర్తకునిగఁ జేసెను. కీర్తిదాయకములైన వ్యాపారము లన్నిటిలోను, సత్కర్మనిరతుల నడచడిక లమూల్యము లని తోచుచున్నది. తమరినుకొనుచున్న ప్రకారము, నేనే సర్వజనోపకారియైన యెడల, చేనటు లనిపించుకొనుటకుఁ గారణమీ గ్రంథ మేయని యూహించవలెను” అని లేఖరు వ్రాసెను.

చుతాచారముతోను నిష్కతో నితనినిఁ బెంచె. విధిప్రకారము సోదర సోదరీలతో నితఁడు క్రైస్తవాలయమునకు వెళ్లవలసియుండెను. అన్యోన్యముగాగముతో బిడ్డలు తలిదండ్రులయెడ శ్రద్ధాభక్తి విషయపూర్వకముగ నడచుచుండిరి. భోజనాద్యంతములఁ జేయు ప్రార్థన చాలకాలము బట్టుచున్నందున, నది మనస్కురించక, “నాయనగారు దైవప్రార్థన నొకమాటు చేసిన, కాలాత్రిక్రమణము జరుగ దని” బెంజమిను నుడివెను.

మొత్తముమీఁద, బెంజమిను బాల్యవస్థ సౌఖ్యముగ జరుపఁబడెను. జీవితాంతమువఱకే బోధననుపట్టణమందలి యన సనే నతఁడభిలషించుచుండెను, సం॥ 82 - రములు ప్రాయ

మప్పుడు సహితము తన జన్మస్థానము వత్సాదరముతో స్మరించుచు వచ్చెను. నిర్మలహృదయముతో స్వచ్ఛందముగ క్రీడలయందు విహరించిన ప్రదేశములుందుఁ దిరుగసంచరించుట శంతయుఁగోరికోరి, యలభ్యమనియెంచి, బోస్టనుపుర వాసులతో సంగమించి, సావకాశమైనపు డెల్ల వారితో సతఁ డిష్టాగోష్ఠిని కాలము జరపుచునామోదించుచుండెను. “బోస్టనుపట్టణాచారములు, అక్కడి సమాసావృత్తులు, మాటఱ్ఱోరణి, కంఠసరళత యివి యన్నియు సంకోషదాయకములై, నన్ను పునరోద్ధారణచేయునవిగా తోచెడివి” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

రెండవ ప్రకరణము.

లోనను పట్టణము - శుశ్రూష.

రెండుసంవత్సరములవఱకు బెంజమిను తండ్రికి సహాయముః చేయుచు వచ్చెను. తన జ్యేష్ఠభ్రాతృ జాను ప్రాంకిను, చిన్న నాటనుండి తండ్రికి పనిలో సహకారియై యుండి, రెండవసంవత్సరంతమును వివాహమాడి, 'గోషు' దీవికి కాపురమువెళ్లి, సబ్బు, కొప్పు నత్తులు, తయారు చేయుచుండెను. ఈకారణము చేత, బెంజమినుసహాయము తండ్రికి ముఖ్యనశ్యకమై, తన కిష్టములేని పనినుండి తప్పించుకొనుటకు మార్గములేవియు బెంజమినుకు గానరాకుండెను. ఈ సూచనలవల్ల చాలదుఃఖాక్రాంతుడై, యసంతుష్టి బెందినందున, నతఁడు సముద్రయానముః చేయుటకుఁ బ్రయత్నించునేమోయని భయపడి, యతనికి నుకస్కరించిన వ్యాపారమునందు నియోగించుటకు తండ్రి యుద్యక్తుఁ డాయెను. వడంగులు, తరిమెన కట్టువారు, కంచరి వాండ్రు—వీరియంగళ్లకు తండ్రి కుమారుని గ్రమముగఁ దీసికొనివెళ్లి, యేవ్యాపారమునందితనికి మొగ్గుకలవో, దానియందతినిఁ బ్రవేశపెట్టి, యోడప్రయాణమును మానిపింపవలెనని తండ్రి యాలోచించెను.

లండను పట్టణముం దచ్చుకొట్టుటను నేర్పుకొనిన బెంజమినుయొక్క జ్యేష్ఠభ్రాత, జేమ్సు ఫ్రాంక్లిను, బోస్టను పట్టణమునకు వచ్చి స్వంతముగ ముద్రాక్షరశాలను బెట్టెను. ఒక సంవత్సరముచకు పైగా నితని కచ్చుకని లేక యుండెను. వర్తకులకు చిన్న పుస్తకముల నచ్చువేసి యిచ్చుటయు, స్త్రీల కుపయోగమైన పట్టు, నార, చీట్లమీఁద ముద్రించుట, మొదలుగోంగల పనుల జేయుచు వచ్చెను

తండ్రి కుమారులు కార్ఖానాలను గ్రమముగఁ దిరిగి చూచినపుడు, ముద్రకుని వ్యాపార మంతగ వీరికి వచ్చినట్టు కనఁబడదు. ఎందుచేత నన, ఈ వ్యాపారము జేయుచున్న జేమ్సు కింతగా లాభము లేనందున, కుటుంబములో నిద్రివఱకే యొకఁడవ్యాపారము జేయుటయే, చాలు నని తండ్రి యెంచెను.

జేమ్సు ఫ్రాంక్లిను వ్యాపార మారంభముచేసిన రెండవ సంవత్సరమున, బెంజమినుకు గ్రంథపారాయణయందండు అపరిమితాభిలాషను తల్లిదండ్రులుచూచి, చాల యాలోచనపైని, ముద్రకుని వ్యాపారమును నేర్పుకొనుటకై, జేమ్సుకు శుశ్రూష చేయునట్టులు బెంజమినును నిర్ణయించిరి. ఓడక్రయాణాభిలాష మనోగతమైనందున, నీ గురుకులవాసమునకు బెంజమిను మొదట శంక జేసెనుగాని, తుదకు సమ్మతించి, దీని పూర్వోత్తర మంతయు తన చరిత్రలో వ్రాసికొనెను.

“నేను సం॥ 12-రముల ప్రాయము వాడను. నాకు సం॥ 21-రమువచ్చువఱకు నేను శుశ్రూష చేసి, యాఖరు సంవత్సరమున కూలివాని వేతనములను బుచ్చుకొనవలయునట. కొద్ది కాలములో బనిని బాగుగ నేర్చుకొని, నాయన్న కెంకో సహకారిగ నున్నాను” అని స్వీయచరిత్రలో బెంజమిను వ్రాసెను.

ఇతను శుశ్రూష చేయు కాలములో, నిప్పటివలె, బోర్టరు పట్టణము పుస్తకములకు, విద్యకు స్థాన మని ప్రసిద్ధి కెక్కినది. బెంజమిను పుట్టుట కిరువది సంవత్సరములు పూర్వము, పుస్తకముల ముద్రాకర్లు గురునూత్రమీ పట్టణమునందుండిరి. ఈనాటికి పదిమంది పోగయిరి. కావలసిన పుస్తకముల నింగ్లాండునుండి తెప్పించి, నిలవ చేయుటయే కాక, మతోపన్యాసములు, వివాద గ్రంథములు, పంచాంగములు, నారుపాటలు, (Ballads) చిన్న పుస్తకములు మొదలగువానిని ముద్రించి ప్రచురించుచుండిరి. వీరికి దైవిక గ్రంథములే మూలాధార మయినవి. అయినను మాతృదేశమందు బుధులు పరనచేసెడు ముద్రిత నూతన గ్రంథములన్నియు, నూతనసీమలకుఁ (Colonies) దేబడి, యక్కడి పట్టణము లందలి సాహిత్య విద్యానైపుణులచే ధారాళముగఁ జదువఁబడుచుండెను.

పుస్తకములు గొనుట కశక్తుఁడైనందున, పుస్తకముల ముద్రాకర్లు పనిచేయువాని సహవాసములముగ వానిని

సంపాదించి బెంజమిను చదువుచుండెను. యజమానుడు పుస్తకము లేకపోవుట వలనఁ గోపగించు నేమోయను భయముగలిగి, సాయంత్ర మరుపుగఁ దెచ్చిన పుస్తకమును మరుచటి యుదయమున నిచ్చివేయవలసిన ధర్మము గనుక, రాత్రి చాలభాగము మేలుకొని దాని నీతఁడు చదువుచుండెను. “కొంతకాలము గడచిన పిదప, వివేకియు, సూక్ష్మబుద్ధిగల యొక ‘మాత్యూ ఆదామ్సు’ పేరుగల నర్తకుఁ డొకఁడు పుస్తక భాండాగారముగలవాఁడై, మా ముద్రా తు ర శా ల కు తి ఆచుగ రాకపోకలు కలిగి, నన్ను తన భాండాగారమును జూచుటకు రమ్మను నుని వేడి, చదువుటకు నేనుగోరిన పుస్తక ములను బగులిచ్చుటకు సంతసించెను ” అని ప్రాంక్షీను వ్రాసెను.

నవీన సుహృదులు తన కప్పుడప్పు డిచ్చుచున్న కావ్యములు చదువుటచే తన పితండ్రి బెంజరుచుబోలె, యతఁడుకూడ కవనముఁ జెప్పుట యం దభిరుచికలవాఁడై, యంత్య నియమ ములతోఁ గూడిన చరణము లనేకములుగఁ జెప్పెను. ఈ రచనా శక్తిని సార్థకముగ వినియోగింపవలె నని, నితనియన్న, జేమ్సున కాలోచనపుటైనను. ఆ కాలమునందు వీధులలో నారుపాటలు పాడుట వాచకయై యుండెను. సముద్రపు దొంగల ‘సాహస కృత్యములు, సరిఘాతకుల నుడిదీయ కథలు, దారికొట్టు దొం

గల పరాక్రమములు, భయావహమైన యోడల విభవం ససములు, ఘోరమైన పాపములు, తదితర తత్కాల సంప్రాప్తానుభవాధిక్య విషయములు, నివి యన్నియు శోకరసాశ్లేష్ట ఛందో నిబద్ధకావ్య స్వరూపాలంకృతంబులై, గ్రామపురసీమలయందమ్మ బడుచు వచ్చినవి. అన్న గారి ప్రోత్సాహమున, బెంజమిను సర్వజన సమ్మోదనఫలైకరించనాయత్త చిత్తుండయ్యెను.

తన కవనము రసవిహీన మైనదని బెంజమిను పుష్పకొనెను. ఇతనియన్న లక్షణ విరుద్ధము లగున కావ్యములను ముద్రింపించి, ఇట్లుబద్ధి కై పై గ్రామములకు బాపుచువచ్చెను అయినను, కుమారుని సచ్చిత్తిరిర సీంపవలయునని. అతని రచనాలోపములను జూపించి, యిట్టి లక్షణ విరుద్ధకవులు దరిద్రులగుదు రని చెప్పి, యీకవనరచనయం దెన్నటికిని యాధిక్యతను బొందుట కష్టమని బెంజమినుకు జూపించి, దాని సతతంబు విడుచునట్లు తండ్రిచేసెను. తండ్రిగారి విమర్శనల మూలముగ, బెంజమిను శ్రొంగారచన గద్యశైలిని వ్రాయుటకు మృక్కుడాయెను.

వాదప్రియుడు, మాటకొద్దయు, గ్రంథపరనలోలుడైన 'జానుకాలిన్సు' అను సతత దీతని కీసమయమున సహకారయొందుడెను. పితృసంబంధ వివాద వైదిక గ్రంథపరన మూలమున, ప్లాంక్లినుకూడ వివాదోద్ధిత చిత్తుడైనను, తుదకీ

మధ్యకాలమున డయ్యెను. శాస్త్రాభ్యాసము స్త్రీల కెంతవఱకు సార్థకమో యనెడి వాదము స్నేహితు లిరువురికి జరిగెను. శాస్త్రజ్ఞానము స్త్రీలకు గలుగదని కాలిన్సు, గలుగునని ప్రాంక్షిన్సు, వాదించిరి. మంచివాగ్ధోరణి లేనివాఁడుగాన, వాదములో స్నేహితుఁడు చెప్పిన హేతువులకంటె, సతనివాక్రమ వాహమే తనను నోరు మూసికొనునటుల చేయుచున్నదని బెంజమి సభిప్రాయపడెను. ఇదమిద్దమని నిర్ణయింపకయే, స్నేహితులకు వియోగము కలిగెను. కొంతకాలమువఱకు వీరు కలిసికొనుటకు వీలులేకపోయినందున, తన వాదములయొక్క సారాంశములను వ్రాసి బెంజమిను కాలిన్సుకు పంప, సతను వానినిఁ జదివి బ్రత్యుత్తర మిచ్చెను. ఈ యుత్తరప్రత్యుత్తరము లొకనాఁడు తండ్రిచూచి, వాదాంశము నెత్తక, ప్రతివాది యొక్క నిర్దుష్టశైలిని స్తుతించెను. ఐర్లక్రమమందు, వాక్య విరామస్థాని నిబంధనయందు, బెంజమిను నిర్దోషియని చెప్పి, స్పష్టత, సొపు—యీరెండును ప్రతివాది శైలిలోఁ గనబడుచున్నవని నిదర్శన వాక్యములను తండ్రి సూపించెను. తండ్రి చేసిన యాక్షేపణన్యాయమనితోచి, నాఁడు మొదలు బెంజమిను తన శైలిని జక్కఁ బెట్టుట కుద్యుక్తుఁడయెను.

నానావిధ గ్రంథపఠనమునకు, శుశ్రూషచేయుచున్న బెంజమినుకు కాలమెటులసమకూరెను? సాయంసమయముల విరామ

ముండె కాఁబోలును. ఇది లేకపోయిన, దీపములు పెట్టిన తరువాత విశ్రాంతికాలముండెను. ఇతనుమాంసభక్షణమాని, శాకభక్షకుడై, తనకు వంటచేయువారి కెంతయుఁ గష్టముఁ గలుగఁజేయుచు వచ్చెను. భోజనమునకై యిచ్చుచున్న ద్రవ్యములో సగమే సరిపోవునని బెంజమిను చెప్పినందున, అన్నగా రెంతయు సంతసించి సగమే యిచ్చుచు వచ్చిరి. అతను (బెంజమిను) శాకభక్షకుడైనందున, నీ సగము సొమ్ములో సగము భోజనపదార్థములకు వినియోగించి, మిగిలిన సొమ్ముతో పుస్తకములను కొనుచు, ముద్రాక్షరశాలయందు భోజనము చేసి, విరామకాలములో వానిని జదువుచు వచ్చెను. ప్రాతఃకాలమున వేగముగ లేచి, పనియారంభముకు ముందొక గంటవఱ కఠండు చదువుచుండెడి వాఁడు.

మూడవ ప్రకరణము.

వార్తాపత్రిక - పరాలి.

ఇట్లు, గ్రంథావలోకన కుశూహలాయత్త చిశ్చిత్తుండై, కాలమును బెంజమిరు గడపుచుండ, నాస్తికాభిప్రాయములు కొన్ని యబుద్ధి పూర్వకముగ నితని నాక్రమించెను. ఇవి మన స్సును వ్యాకుల పెట్టినందున, మిక్కిలి నుఘాక్రాంతుండై, కాల క్రమమున యుక్తాయుక్తవిచక్షణ సంపన్నుండై, వీనిని వదలి పెట్టెను. ఇట్లు మనస్సును శుద్ధిచేసి మతమున శెట్టియుపద్రవము రాకుండ, కల్లోలాపృతమైన యశావనకాలమును దాటించి నందున కితఁడెంతయు కృతజ్ఞత కలవాడై, వృద్ధాప్యమునగూడ పరమేశ్వరుని ధ్యానించుచుండెను.

కేము ప్రాంక్షిను వ్యాపారమునానాట వృద్ధిసొందసాగి, సోదరు లిరువురికి యుత్తరోత్తర మైహిక సుఖములను సంఘ టించుకాలము సమకూరెను. బోస్టను పట్టణమందలి 'తపాలా ఫీసు' యజమాని యొక వార్తాపత్రికను బ్రచురింపించి ప్రకటన చేయుచుండెను. అచ్చట వ్యవహారరీతిచే మనస్పర్థలు కలిగి నందున, నతనిని యా యుద్యోగమునుండి తొలగించి, కొండఱు ప్రముఖులు తమ శ్రేయస్సును బురస్కరించుకొని, మొదటి

పత్రికకు ప్రతిగా, మఱియొక పత్రికను తమ వ్యవహారానుకూలముగ ముద్రింపించి ప్రచురించుటకు పూనుకొనిరి. తపాలాఫీసు యజమానత్వమునకు క్రొత్తగ వచ్చినవానిని వీరు ప్రోత్సాహపఱచుటకు నిశ్చయించుకొనిరి. ఇదియంతయు బెంజమిను పనిలోఁబ్రవేశించిన రెండవసంవత్సరమున జరిగెను. ఈవార్తా పత్రికకు తనను సంపాదకునిగ నియోగించెద రని నితనియన్న యువ్విఘ్నోచుండి తుదికు విఫలమనోరథుడై “బోస్టను గెజెటు” అను పేరునో, సూతనముగ వార్తాపత్రికను సిద్ధపఱచుటకై చాలధనమును వ్యయపఱచెనుకాని, అచ్చట తుదికు స్వల్ప కలహములు తటస్థింప దానినిగూడ విఫలవలసిన వాఁడాయెను. తక్కువలవారు ఈపత్రికను మఱియొకనిచే నడిపింపసాగిరి. వారటులుచేయుటద్రోహమనియెంచి, జేమ్సు తన స్నేహితులు యెంత చెప్పినను వినక, కార్యణ్య బుద్ధివహించి, యొక పత్రికా ప్రచారమునకే యెడములేని సందర్భమున మూడవ పత్రికను ప్రచురించుట కుద్యుక్తుడై, సం॥ 1721-2 ము ఆగష్టు తే 17-ది సోమవారమున, “న్యూఇంగ్లాండుకోరాస్టు” అను వార్తాపత్రిక యొక్క ప్రథమసంచికను స్వంతముగ ప్రచురముఁ జేసెను.

సూతన నీమలలోఁ బ్రచురింపఁబడు పత్రికలయందుఁ బ్రముఖమై, లోకోపకార బుద్ధిగలిగి, సాహసముతోను సరసముగాను చదువరులకు ప్రకరణములను ప్రదిచ్చించుచున్నందున,

‘కోరాస్తు’ పత్రికను నలుగురు శ్లాఘించుచుండిరి. కడమ పత్రిక లేక రీతిని నుండుటచే విరసములై యంతగ శ్లాఘనీయములై యుండలేదు. “కోరాస్తు” పత్రిక లోకవార్తలను, వ్యాసములను, కట్టుకథలను, ప్రకటించుచు తాత్కాలిక వ్యవహారములను నిష్పక్షపాతముగ విమర్శించుచుండెను. ఇట్లు ధైర్య స్థైర్యములతోఁ గూడిన దగుట, నిది పురవాసులకు అనుకూల ప్రతికూల విషయములను చచ్చిపునెడ వారికి క్రమముగా హర్ష రోషములను బుట్టించుచుండెను.

ఇక్కాలమంతయు మన బెంజమినుయక్షురములకూర్చుచు, వివాదాభిలాషియైనను, యే విధమైన వివాదములోను దిగక, తన పనిని చూచుకొనుచుండెను. సోదరభావ మంతఃకరణ పూర్వకము కానిదిగా, సోదరుఁ డితనిని కూలివానిగఁ జూచుచు, నుకస్సులు కలియసండున, మాటలనువ్యయపఱచుచు, నొక్కొక్కక్కఱ డితనిని గొట్టుచు వచ్చెను మఱికొన్ని సమయములయందన్న దమ్ముల వివాదములను దండ్రీ బరిష్కరించి బెంజమిను పక్షమున తిప్పు చెప్పుచుండును. ఈ దుర్భావము కలవాఁడై, తమ్ముని యభిలాషలను చదువును గుర్రెఱుంగ లేనందున, సం॥ 16-రముల యీడురాకపూర్వమే, బెంజమిను యించుమించుగ తైలిలోను ధోరణిలోను ‘అడిసను’ను పోలి వ్యాసములను వ్రాయుశక్తిగలవాఁడను సంగతి యన్న తెలిసికొనఁజాలఁడయ్యె.

పత్రికలోనొక ప్రకరణమును వ్రాయనిశ్చయించి, బెంజమిను రహస్యముగ వ్రాసి, శాలాధికారి కార్యస్థానమున బడవేసెను. ప్రభాతానంతరమున సమావేశమైన పత్రికా లేఖకులందఱుక్రమముగ తనవ్యాసమునుచూచి వినుర్పించి సంతసించినందున, నతఁడును మిక్కిలి యుప్పొంగి కన్నుల నానందబాష్పములకు విడిచెను. తదనంతరమది వార్తా పత్రికయందు ముద్రిత మయ్యెను.

రానురాను, 'కోరాన్టు' వార్తాపత్రిక మహాతుంటరియై, పాపాత్ముల కానందసంఘాయయై, ధర్మాత్ముల కారాగ్రహజనితయై, విచ్చలవిడిగ బోస్టను పట్టణాధికారుల చర్యలు, చట్టములు, సిదాంతములు, పరువును సహితము పదిహాసించినందున, నధికారులు కాలమునకు నిరీక్షించి 12 మాసము లూరకుండిరి. తుదకు వారి శాంతమును పోగొట్టినంతటి వ్యాపమొకటి ముద్రితమైనందున, వారు దానినిజూచి పత్రికాధిపతియైన జేమ్సు ప్రాంక్లినును విచారణకుఁదెచ్చి, విమర్శనానంతరమున నతనిని కారాగ్రహవాసిగఁ జేసిరి. కారాగ్రహమునం దొకవారము వాసముచేసి, తన మూర్ఖత్వము, కుభావము నొప్పుకొని, విషయవిధేయ పూర్వకముగ నపచార ఊమాపణ పత్రికను వ్రాసి, దొరతనము వారికిఁ బంపుకొనెను. వారు కటాక్షించి విడుదలకాజ్ఞనొసంగ, కారాగ్రహ విమోచనమై, ఇతను బయ

టికు వచ్చునప్పటికి నెలదినములాయెను. మఱికొన్ని యంతః కలహములచే బ్రతీక తుద కంతరించెను.

తదనంతర మన్నదమ్ముల కలహమధికమైనందున, బెంజమి నన్న నుండి విడిపోయి, సమీపముననున్న 'న్యూయార్కు' పట్టణమునకుఁ బోవుటకు ప్రయత్నించెను. తన పూర్వపు స్నేహితుఁడు "జానుకాలిన్సు" తాను పడవమీఁద బోవుటకుఁ దగిన యేర్పాటుచేసినందున, బెంజమిను కొన్ని పుస్తకముల నమ్మి, 'యాసామ్మత్' బడవచీటినిగొని ప్రయాణమైపోయెను.

ఈ ప్రయాణములో నొక విఠి జఱిగెను. పడవ గడపు వారిందఱు 'కాడు' చేపలను బట్టుకొని, వానిని మూఁకుడులో వేసి వేయింపసాగిరి. శాకభక్షకుఁడైన బెంజమినుకు వానివాసన సోఁకెను. అంత నతఁడు మఠిచెడి, దీక్షకువ్యతిరిక్తముగ, వానిని తినుట కుద్యక్తుఁ డయ్యెను.

ప్రయాణము చేయునాఁటికి, బెంజమిను సం॥ 18-రముల వయస్సుగలవాఁడు. మూఁడురోజులు ప్రయాణముచేసిన పిదప, న్యూయార్కు పట్టణమున కతఁడు వచ్చెను; పట్టణముం దెవరి నెఱుగఁడు; చేతిలో డబ్బులేదు; ఎవరినిఁ జూచుటకును తనపద్ద యోగ్యతా పత్రకలు లేవు.

7, 8 వేల జనసంఖ్య గల, న్యూయార్కు పట్టణములోఁ జూచునది వినునది యంతయు 'హోలాండు' మయమై

యుండెను. అందుఁజే నక్కడి ముద్రాక్షరశాలలం దాంగ్లేయుల కంతగఁబనిలేదు. సం॥ 1723-రమున నీపట్టణమునకు బెంజమిను వచ్చుసరి కక్కడ పుస్తకాలయ మునునదియే లేదు. పేరుకు మాత్ర మొక ముద్రాక్షరశాల కలను. ఇతను శాలాధ్యక్షుని జూచుటకు వెళ్లి, తన పూర్వోత్తరములను జెప్పకొని, తననే పనిలోనైన నియోగింపమని వేఁడెను. సమయమున కే పనియు లేదని శాలాధికారి చెప్పి, ఫిలడర్ఫియాలో నొక ముద్రాక్షర శాలాధికారిగ నున్న తన కుమారుని కొక పనివాఁడత్యా వశ్యకముగఁ గావలసి యుండునని చెప్పి, బెంజమినును బంపి వేసెను. ఇప్పటికి, సముద్రపు ప్రయాణమునందలి యుత్సాహము తీరినందున, నింటికి తిరుగు ముఖమగుటయో లేక పని నిమిత్త మన్యపట్టణమునకు బోవుటయో యను మీమాంసలో నతఁడబై గ్రామమునకుఁ బోవుటయే యుక్తమని యెంచి, తన వస్తువులను తూపించిపడవలోవేసి తానొక పడవనెక్కి బయలు దేరెను.

ఈ పడవ శిథిలమై చిటిగిపోయిన తెరచాపతో, యొక కళాసుచేగడపఁబడుచుండెను. తప్ప త్రాగి మైమఱచిన హేమాలాందావాఁ డొకఁడు బెంజమినుతో వచ్చుచుఁ బడవలోనుండి నీటిలోఁ బడగా, వాని జుట్టు పట్టుకొని పైకిలాగి బెంజమిను వానిని బడవలోవేసెను. ఇటులు గొంతదూరముపోయి, లాం

గై లెండు" దీవి యొడ్డున ప్రబలముగ గాలి, వీచుచు, కెరట
 ములు భయంకరముగ గొట్టుకొనుచున్నందున, పడవ గుడ్డు
 కొనునను భయము కలిగి, దానిని బ్రాగ్రతతో గడపి, వీ రొడ్డున
 వచ్చి చేరిరి. సముద్రపు టొడ్డునకు కొందఱు ఋనుజులు వచ్చుట
 వీరు చూచి, గట్టిగ కేకలువేసి వారిని వీరు పిలిచినను, కెరట
 ముల ధ్వనిచే, వారు విసలేదు. 'రం' సారాబుడ్డి తప్ప, పడ
 వలో తినుబడి పదార్థములేవియు లేనందున, వీరాకలికొనిన
 వారైనను, గాలి తగ్గువఱకొడ్డున గూర్చుండవలసి వచ్చెను.
 పడవలో నిదురపోవలెనని వీరు ప్రయత్నించిరిగాని, గాలి హో
 రున వీచుచు, కెరటముల తుంపరలుమీఁద పడుటవలన, రాత్రి
 యంతయు నిదుర లేక శ్రమతో గడిపిరి. మరుసటి దిన ముదయ
 ముననే గాలి తగ్గినందున, పడవను దీసి గడపుట కారంభించి,
 యపరాహ్ణము తిరిగిన పిడప, 'అంబాయి' యను పట్టణమును
 జేరిరి. ముప్పది గంటల కాలము నిద్రాహారములు లేక గాలి
 దెబ్బలు తిన్నందున, బెంజమిను దేహమంతయు జడలి సల
 సల లాడెను. ఉష్ణము వచ్చుటకు పూర్వము శీతలోదకమును
 విస్తారము బుచ్చుకొనిన తగ్గునని చూచిన సంగతి బెంజమిను
 జ్ఞప్తికిఁదెచ్చుకొని, చల్లని నీరు సంతృప్తిగ త్రాగి, విశ్రమించి,
 నిదురపోయి, మరుసటి దినముదయమున నుష్ణపు చిహ్నములు
 స్వస్థతతో లేచెను.

శైలవేరు నదీతీరముననున్న 'బర్లింగుటను' పట్టణము అంబాయి పట్టణమునుండి, యేబది మైళ్లదూరము. ఈపట్టణమునకు వెళ్లుట కుద్యుక్తుడై, చురుచటి దిన ముదయ ప్రభృతి ఊణి పాతముగ వస్తుచున్నను, బయలుదేరి, దినమంతయు నడిచి, సాయంత్రమునకు దారిలోనుండిన పూటకూలియుంటిలో 'బసచేసెను ; ఇన్నిదినముల కీతని మనోధైర్యముచెడి, స్వగృహ మెందుకు విడిచితినిని బెంజమిను విచారించెను. పరారయై వచ్చిన తన నెవరైన నిరోధింతు రనుభయము కలిగి, వ్యాకులచిత్తుడయ్యెను. తానుధరించిన వస్త్రములు వర్షములోఁ దడిసినలిగిపోయినందున, బెంజమిను కర్తవ్యంశము తోఁపక యుండెను. వికసితముఖారవిందము, శరీరసౌఖ్యము గలిగి, భవిష్యదుద్యోగార్హుడైనను, ప్రస్తుతము దురవస్థలోఁ జిక్కెను.

మఱుసటి దినము బయలుదేరి పోయిపోయి, సాయంత్రమునకు బర్లింగుటనుకు పదిమైళ్లదూరములో బసచేసి, రెండవ దినము శనివార ముదయమున పట్టణము జేరెను. ఫిలడల్ ఫియాకు పదునేడుమైళ్లు మీఁదుగ, బర్లింగుట నున్నది. నదీ తీరమునకుఁ బోవలెనని వీధుల వెంబడి బెంజమిను వెళ్లెను. ఏ ముదుసలి దానివద్ద తినుటకు కొట్టెను కొనెనో, సామె, జీర్ణ వస్త్రధారియైన బెంజమిను మహత్తుకల్పవాడని, యెంచెను. నదీతీరమునకుఁబోయి, ప్రతిశనివారముచు ఫిలడల్ ఫియాకు వెళ్లు

పడవ బయలుదేరి పోవుటవిని, బెంజమిను ఖన్ను డై, ఏమియుఁ దోచక, తిరిగి యాముసుసలిదానివద్దకువచ్చి, జరిగిన సంగతి నామెతోఁ జెప్పెను; అతఁడుండు మంగళవారము వఱకు తన గృహమున బసచేయు మని యామె కోరినందున, మార్గాయాస ముచే బడలిన బెంజమి నందుకు సమ్మతించెను.

ఒకనాఁడు సాయంకాలమున; నదీతీరమున విహరించు చుండ, దైవికముగ, రాధారి మనుజుల నెక్కించుకొని ఫిలడల్ ఫియాకు బోవు పడవను బెంజమిను చూచెను. ఇతనిని తీసి కొని వెళ్లుటకు పడవవారంగీకరించినందున, పడవలోనికి బెంజమిను వెళ్లెను. గాలిలేనందున, వీరుపడవను నడుపవలసి వచ్చెను. ఆదివార ఘుడయమున, 8, 9 గంటలకు “ఫిలడల్ ఫియాకు” పడవచేరెను ఇతని వద్ద కొన్ని రాగిడబ్బులు, మూడురూప్యములు మాత్రముండెను. ఇతనుకూడ పడవను గడపినందున, నితని వద్ద ఠుసుము పుచ్చుకొనుటకు కళాసు లివ్వపడక పోయిరి. అయినను, వారిని నిర్బంధముచేసి, తన రాగిడబ్బు లన్నియు బెంజమిను వారి కిచ్చివేసెను. “ధనము కలిగియున్న సమయములలోఁగాక, ధనము లేని సమయములలోనే, మరుజుఁడు తన యాదార్యమును జూపించును. తనవద్ద కొంచెము ధనమున్నదని నితరులకు తెలియకుండుటకు కాఁబోలు వాఁడిటులు చేయును” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

తుద్వాధాయతుడై కడుడప్పి, సమర లేక నీరిసింది, రేవులో బెంజమిను దీగెను. షట్టణమునకుఁ బోవుచు, రొట్టెను బట్టుకొని వచ్చు బాలు నోకనిని దారిలోఁజూచి, వానివలన రొట్టెలమ్మఁబడు స్థలమునుగనుగొని, వెంటనేనక్కడకుఁబోయి మూఁడురొట్టెలనుగొని, వానిని తనజేబులోఁ బెట్టుకొనుటకు వీలులేక, రెండు పొట్లములుగట్టి చక్కక్రిందనుంచుకొని, మిగిలిన దానిని తినుచు, మార్కటు వీధిని బోవుచుండెను. ఇట్లు పోవుచు, రీడు భోరగారి యింటిమూఁడుగ నతఁడు నడిచుట తటస్థించెను. అప్పుడు ద్వారమువద్ద నులుచుండిన 'కిన్యకరీడు' బెంజమిను వైఖరినిజూచి, యాశ్చర్యమొందెను. ఈమెకు సం॥ 18-రముల వయస్సు. ఈమె ముందుకు గృహిణిప్రాంక్లిను కాగలదు. కాని ఈమె చూపులను బెంజమిను గమనింపక 7000 వేల ప్రజాసంఖ్య కలిగి, ఉత్తమక్షేత్రగృహారామములతో వెలయుచున్న ఆ షట్టణమును విలోకించుచుబోయెను. వీధులన్నియుఁ దిరిగి తిరిగి, రేవునకు వచ్చి, బెంజమిను తన దారిని సోతీంచుచున్న ముదుసలికి, దాని కుమారునకు, శేషించిన గండు రొట్టెల నిచ్చివేసెను.

అక్కడినుండి తిరిగి వచ్చునపుడు, మార్కటు వీధిని బెంజమిను రాగా, దాలో మతపరివర్తనకుఁ బోవు వారిని గలిసి, వారితోఁ బోయి, సభలోఁ గూర్చుండి, నిశ్శబ్దముగ నుండు

టచే నిదురపోయెను. సభ ముగిసినతరువాత నొకఁ డితనిని
 లేపినందున, నతనితో బెంజమిను గలిసిపోయి, యతఁడు చూపిం
 చిన పూటకూలియింటిలో బసచేసెను. పనిపాటలు లేక పడు
 నొకండు దినములు బెంజమిను వ్యయము జేసెను.

నాలన ప్రకరణము.

లండనుకు ప్రయాణము.

ఉదయమున లేచి, వస్త్రములను ధరించి, యోగ్యతా పత్రికను బట్టుకొని, ముద్రాక్షరశాలాధికారియైన, 'బ్రాడుఫర్డు' ను జూచుటకు బెంజమిను వెళ్లెను. అతఁ డీతనిని మర్యాదచేసి, మాటలాడి, భోజనము చేయు మని సరోధించెను. తదనంతర మతఁడు, తనశాలలో బనిజేయువాఁ డప్పటి కనావశ్యకమని డెప్పి, 'కీమరు' అను సతఁడు నూతనముగ ముద్రాక్షరశాలను స్థాపించినందున, సతనికిఁ బనివాండ్రు గావలసియుండు నని నుడివి, యతిఁడు గూడ జగుగురులేదనిన పక్షమున, తాను బెంజమినుకు బసయిచ్చి, చిన్న చిన్న పనులలో నప్పుడప్పుడు నియోగించుట కీష్టపడెను.

కాలాతీతము కానీయక, వెంటనే కీమరును జూచుటకు బెంజమిను వెళ్లెను. ప్రాతఁగిలి శిథిలమైన అచ్చయంత్రమువద్ద, నరిగిపోయిన యక్షరపూసలతోఁ బనిని జేయుచున్న 'కీమరు'ను కచ్చేరిగదిలో బెంజమిను దర్శించెను. వచ్చిన వానినిజూచి, కీమరు కొన్ని ప్రశ్నలువేసి, బెంజమినుయొక్క పనినేర్పును ఘరిశోధించి, తనకు జగుగురులేదని చెప్పి యతనిని బంపివేసెను.

బెంజమిను చాలదినములవఱకు బ్రాహ్మణ్య గృహములో బస చేసి, కొంచెము కొంచెము పనిచేయుచు వచ్చెను. తుదకు బెంజమినుకు కీమరు కబురుపంపి విలిపించి, పనిలో నియోగించెను. నూతనముగ ముద్రించుట కుపయుక్తములగు సామగ్రిలను దెప్పించినందున, చిన్నపుస్తకములను ముద్రింపించి, కీమరు వానిని బ్రచురించుచుండెను. తనకు ప్రతికక్షలోఁ జేరిన 'బ్రాహ్మణ్య' గృహములో బెంజమిను బసచేయుటకు సమ్మతింపక, కీమరు రితినిని రీడుఘోరగాఁటికి తీసికొనిపోయి, యక్కడ బసయేర్పాటు చేసెను. ఆ నాఁడాది వారమున నితను రొట్టెరు దినుచు వీధివెంబడివి బోలుచుండి, గుమ్మములో నిలబడి, బెంజమినుయొక్క వికారవైఖరినిజూచి యాశ్చర్యమును బొందిన 'కన్యకరీడు' యొక్క తండ్రియే యీరీడు ఘోరగాఁడు.

దివదిన ప్రవర్ధమానముగ, మంచి వేతనములను బెంజమిను సంపాదించుచు, తగుపాటి స్నేహితులతో సాయం సమయముల గ్రీడించుచు, తనయన్నగారి నిరంకుశాధికారముచే బోధన పట్టణము దసహ్యము కలవాడై, తన పూర్వపు స్నేహితుఁడు, జానుకాలిన్సుతోఁ దప్ప, తదితరులతో నుత్తర బ్రతు్యుత్తరములు లేక యుండెను.

కొంతకాలమువకు స్వగృహమునుండి డేమవార్త వచ్చెను. బెంజమిను చెల్లెలు, బోధనను డెలవేరు పట్టణముల మధ్యస్థముగ

తీరుగు సామాను పడవనాయకుడైన, 'రాబర్టు హోమ్స్'ను వినాహా మాడినటులు దెలిసెను. ఫిలడల్ఫియాకు 40 మైళ్లు క్రిందుగనుండు పట్టణములోఁ గాపురము జేయుటచే, పరారియైన బావమఱుది ఫిలడల్ఫియాలోనున్న సంగతిదెలిసి, బెంజమినుకు హెలామ్ము బాబువ్రాసెను. అందులో తలిదండ్రు లితని విషయమై దుఃఖాక్రాంతులై యుండిరినియు, నితనిని వారి యొద్దకు వెళ్ళుమనియు, వెళ్లి వారిని సుఖోపపలచుట ఇతిసక్తి శ్రేయోదాయకమనియు వ్రాయఁబడియుండెను. బోస్టను పట్టణమును విడుచుటకుఁ గారణము విరివిగ వ్రాసె, తాను ఫిలడల్ఫియాలో నుండుటకు నిశ్చయించినట్లు, బెంజమిను తన బావ మఱుడికిఁ దెలియజేసెను.

ఈ యుత్తరము బెంజమినుకు లాభకర మాయెను. దీనిని హెలామ్ముచదువుచున్న సమయమున, 'పెన్సిలువానియా' పరగణాగ వర్షరు 'సర్విల్లియంకీతు,' తన వద్దనుండినామన, బావ మఱుడివ్రాసిన నిర్దుష్ట శైలిగల లేఖను గవర్షరుకుఁ గూపించెను. వీరిగుండు రా లేఖను జూచి సుఖోపించి, యామాదిరి నితరులు వ్రాయ లేనియు, 'బ్రాహుఫరు' డజ్జానావృతుడనియు, కీమగు మూఱుగు దొంగయనియు, తమలోఁ దాము బలుకుకొనిరి. బెంజమినును ప్రోత్సాహముఁ జేయవలెనని యెంచి, ఫిలడల్ఫియాలో నతనిచేస్వంతముగ ముద్రాక్షర శాలను స్థాపింపఁజేయు

టకుఁ దగిన సన్నాహముఁ జేయ వారిరువురు యత్నించిరి. ఇందుచే, హూము బావమఱఁదికి వెంటనే ప్రత్యుత్తరము వ్రాయ లేకపోయెను. కొన్ని మాసములు గడిచినపిదప, బావ మఱఁడు లిరువురు గలిసికొనిరి.

ఒక రోజున, బెంజమిను యజమానితోఁ గలిసి శాలలోఁ బరచేయుచున్న సమయమున, చిద్దరు పెద్దమనుష్యులు అచ్చా ఫినులోనికిరాఁగా, వచ్చిన చాలిలో నొకఁడు గవర్నరుకీతు, రెండవవాఁడు 'కర్నలుఘ్రాచి' గా, వీరిరుగురిని తెలిసికొని, తన నిమిత్తము వచ్చినవారని గ్రహించుకొని, మేడిదిగివచ్చి, వారిని కీమరు మర్యాదచేసెను. కొంతవఱకు కూర్చొని, గవర్నరు ఎవరు ఫ్రాంక్లిన్ కీమరువలన తెలిసికొని, బెంజమినుతో మర్యాదగ మాటలాడి, యతనిని స్తోత్రముచేసెను. అంత కాలమువఱకు తనను బెంజమిను చూడనందుకు య్యుంఁపూడి, యొక విరామస్థలము కితని రమ్మనుమరుచెప్పి కర్నలు ఘ్రాచితో గవర్నరులేటి వెళ్లెను. ఫ్రాంక్లిను, కీమరు, లుభ యు లాచ్చిర్వి మగ్గులయిరి. కోరిక ప్రకారము వారిని దర్శించుటకు బెంజమిను వెళ్లెను. వారితో కొంతవఱకు మాటలాడి, తుద కితని సేవ్యాపారమునందు చియోగించుట యని యోచించిరి. తర్వాడి సహాయముచే బెంజమిను స్వోత ముగ నొక ముద్రాక్షరశాలను స్థాపించుట, గవర్నరుండులకుఁ

దగిన సహాయము జేయుట, గవర్నరు వ్రాసియిచ్చిన శిఫారసు ఉత్తరమును బట్టుకొని తండ్రియొద్దకు బెంజమిను వెళ్లుటయు మొదలగు సంగతులను వీరుమాటలాడిరి. ఈ సంగతులను రెండవవానికి తెలియనీయక, యథాప్రకారము కీమరు యొద్దనే బెంజమిను పనిజేయుచు, సాధ్యమయినంతి వేముగ బోస్త్తునుపట్టణమునకు వెళ్లివలసినదని వీరు నిర్ణయించిరి. అప్పు డప్పుడు గవర్నరు తన గృహమునకు బెంజమినును భోజనము నకు బిలుచుచుండెను.

సం॥ 1724-రము యేప్రిల్ నెలాఖరున నొక పడవవచ్చి నందును, బెంజమిను దామీరబయలుదేరి వెళ్లెను. తలిదండ్రులను జూచినచ్చేద నని నలుగురితో జెప్పెను. రెండువారములు తుపానులో ప్రయాణముచేసి, బోస్త్తును పట్టణముచేరెను. అన్ని యైన జేమ్సుకు తప్ప, మిగిలిన వారికి సహాయము కలుగు నట్లు బెంజమిను స్వగృహము జొచ్చెను.

పెన్నిలువానియా పరగణాలోని విశేషములను బెంజమిను వలనవిని, ఇతరు పూర్వపు స్నేహితులకు కాలిన్సు తపాలాఫీసు లోని వని విడిచిపెట్టి, వెంటనే తన సామ్రాజ్యము పడవలో వేయించి, నాటున వాడు బయలుదేరి వెళ్లెను.

శిఫారుసు త్తరమును జదివి, యేమియు జెప్పక, తండ్రి యూహకుండెను. ఇంతలో, హోమ్సువచ్చి, గవర్నరును గుఱించి

తెలిసిన సంగతులను మామగారితో జెప్పెను. స॥ 18-రములు వయస్సుగలిగి, యుక్తాయుక్త విచక్షణ తెలియుని బెంజీమినును స్వతంత్రముగ వ్యాపారమునందు ప్రవేశ పెట్టింపుమని వ్రాసి నందుకు, గవర్నరంత తెలివికలవాఁడుగ కనపడఁ డని తండ్రి పలికెను. అట్లుండెంత దూరము బావమఱుది విషయమై నొక్క చెప్పినను, జోషయా ఫ్రాంక్లిను చెవి నొగ్గలేదు. కుమారుని యొగ్యతను గవర్నరు శ్లాఘించినందుకు, తండ్రి సంతసించెను. స॥ 21-రము వఱకు ఫిలడెల్ ఫియాలో బనిచేసి, కొంతధనమును గూడ బెట్టినపిదప, కొంత పఠనసామును దా నిచ్చుట కంగీకరించి, తదనంతరము కుమారుఁ డచ్చుయంత్రమును కొని స్వతంత్రముగ పరిపవచ్చువని, తండ్రి సలహా యిచ్చెను. కుమారుని విషయమై గవర్నరు స్తోత్రముగ వ్రాసినందుకు మన్నించి, వానిసలహా ప్రకారము నడచుట కప్పటి కవకాశము లేదని క్షమాపణ పూర్వకముగ వాసికి తండ్రి బాబువ్రాసి పంపెను.

ఈ సమయములో నొక ముచ్చటజరిగెను. ఆముచ్చటను, స॥ 60-రముల వయస్సున బెంజీమిను, కాటను మేధరు గారి కుమారుని బాబువ్రాసి పంపెను, "స॥ 1724-ర ప్రారంభమున, నేను మీతండ్రిగారి నాఖరుపత్యాయము సూచితిని. ఆ సమయమున నేను పెన్నిలువానియాకు యొడటిమారు వెళ్లి

వచ్చితిని. వారునన్ను మర్యాదజేసిరి. వారి పుస్తక భాండా గార ముండిన గదిలో మేము గొంతవఱకు మాటలాడితిమి. నన్నంపకము పెట్టుటకు వారు నాతోవచ్చునపుడు, నేను వారితో మాటలాడుచుంటిని. మాటలసందడిని, దారిలోనున్న దూలమును నేను చూడనందున, వారు 'శిరస్సుచుచు, వంచు మని' ప్రక్కనుండి నాతో జెప్పిరిగాని, నాశిరస్సు దూలముఁ దాకి దెబ్బతినవఱకు, నేను వారిమాటను గ్రహించ లేకపోతిని సమయోచితముగ బుద్ధిని గఱపువారుగాని, 'సీపు బాబుండవు, ఈ ప్రపంచములో శిరస్సువంచుకొని, సీపు తిరిగిన, ననేకములుగ దెబ్బలు తినవని నాతోవారు చెప్పిరి. ఈసలహా నాశిరస్సున నాటినందున, నేను బాగుపడితిని. శిరస్సు లెత్తుకొని, తమకు శృంగ భంగము జరిగి, విపత్తుల ననుభవించువారిని చూచి నపుడు, నాజ్ఞాప్తికిసలహావచ్చుచుండనని బెంజమినుక్రాంక్షిను.

తలిదండ్రుల నీవసలుపొంది, జ్ఞాపకార్థమై వారిచ్చినవస్తువులను బట్టుకొని, శారినెలవుగైకొని, బెంజమినుకుపడవనెక్కెను. ఆపడవ 'న్యూపోర్టు' పట్టణమునకు వచ్చెను. అక్కడ బెంజమినుకు పడవదిగి, తనయన్న 'బాను'ను జూచుటకు వెళ్లెను. అన్నదమ్ములు కలిసికొని, పరస్పరాహ్లాదముతో గొంతమాటలాడిరి. 6, 7-సంవత్సరములకు బూర్వము వీరిరువురు దండ్రుల బనిలో సహకారులై యుండిరి. ఇట్లు, న్యూపోర్టులో గొంతకాల

ముందుటవలన, బెంజమిను ముందుకు స్వప్నమును బొందవలసి వచ్చెను. వెన్నిలువానియాలో, 6, 7 కాసులు ఋణముక్రింద నియ్యవలసిన వానిమొదల నాసొమ్మును బుచ్చుకొనవలసిన దని, తన యన్న స్నేహితుఁడు 'వెర్నను' అనువాఁడు బెంజమినుకు త్తరమిచ్చెను. తానుదిగి వ్రాయువఱకు వసూలుచేసిన సొమ్మును బెంజమినునే జాగ్రత్తచేయుమని వెర్నను చెప్పెను. ఈ పని జేయుటకు బెంజమి నొప్పుకొనెను

'న్యూపోర్టు' పట్టణము వదిలి 'న్యూయార్కు'కు వచ్చునప్పటికి, బెంజమినుతోఁ గలిసి ఫిలడెల్ఫియాకు బోవుట కితని స్నేహితుఁడు, కాలిన్సు ఎదురు చూచుచుండెను. గృహము నుండి వెలువడివచ్చినది మొదల తని నడవడి చెడినదని స్నేహితునివలన వినినందుకెంతయు బెంజమిను విచారించెను. సోమరియై, కాలిన్సుత్రాగుబోతాయెను. ఇతను న్యూయార్కులోఁ జేసిన ఋణములను దీర్చుట యేగాక, ప్రయాణములోనితని కిర్పలకుఁగావలసినసొమ్మును బెంజమిను పెట్టెను. ఇందులకు, బెంజమిను ముందుకు విచారించవలసివచ్చెను. బెంజమిను తలఁచుకొననదియు, యతికి బ్రీతికర మగునదియు నగుసంగతి యొకటి న్యూయార్కు పట్టణములో జరిగెను.

నూతన సీమలలో నుండువారికి పుస్తకాపేక్ష, యన్యోన్యమున రాగమునాసాదించునతిలంపవచ్చును. ఆకాలమునందు

పుస్తకములు విశేషము వెలగలవి, సర్వజనోపయోగముగలపుస్తకభాండాగారములు లేవు; గృహస్థులు తగుమాత్రము స్వోపయోగమునకు వానిని సంపాదించుటకలదు, మతగ్రంథములను దప్ప, తదితరగ్రంథములను పరనఁజేయువారు లేరు. బెంజమిను యొక్క చిన్నతనములో, గ్రంథపారాయణచేయువాఁడనినను, యేబదిసంపుటములను సంపాదించినవాఁడనినను, అట్టివానిని గౌరవముగ నితరు లెన్నుటకలదు. మొదటినుండి, పాండిత్యమును నూతన సీమలవాసు లెన్నికినో జూచుచుండిరి.

సం॥ 1724-రమున 'విల్లియంబురై క్లి' అను సతఁడు న్యాయార్కు-పట్టణమున గవర్నరుగిగుం డెను. 'పనిముండు, తరువాత నాలోచన'ఁ జేయువాఁడీ గవర్నరు. నూతన సీమలలోని యధికారులలోఁ జిరుకలహములాడి, గవర్నరుతనమంచిప్రాయ మంతయు బోఁగొట్టుకొనెను, స్థాపింపఁబడినపుస్తకభాండాగారములలో మంచి దొకటి గవర్నరుకు గలదు. పుస్తకములనిన, వానిని జనువువారనిన, నితనికిఁ బ్రాణము. బోస్టరునుండి వచ్చుప్రయాణికులలోనొకఁడు కొన్ని సంపుటములుగలవాఁడని సతఁడు పడవలోనుం డెనని, పడవయధికారివలన గవర్నరు వినినను. అతనిని తనయొద్దకు. తీసికొనిరమ్మను మని పడవయధికారిలో గవర్నరు చెప్పెను. "నేను గవర్నరును జూచుటకు వెళ్లితిని. కాలిన్సుత్రాగి తెలివితేక పడియున్నందున నాతో వానిని తీసి

కొని వెళ్ళుటకు వీలులేకపోయెను. గవర్నరు నన్ను మర్యాద చేసి, తన పుస్తకములన్నియు నాకు జూపించెను. కొంతవఱకు పుస్తకములు, గ్రంథకర్తలను గుఱించి మేము ముచ్చటించితిమి. నన్ను గౌరవించి, నాతో మాటలాడిన వారిలో సితఁడు రెండవ గవర్నరు. ఇట్టిసన్మానము నావంటి దీనులకెంతమోల్లాసముగ నుండు?" నని యితఁడు వ్రాసెను.

బెంజమిను, కాలిన్సు, లిరువురు బయలుదేరి ఫిలడల్ఫియాకు పోయిరి. వెర్ననుకు రావలసిన సామ్మును మార్గములో బెంజమిను వసూలుచేసెను. కాలిన్సు, దురావతి కర్చుదారుఁడైనందున, నతని విమిత్తము కొంతయు తనవిషయమున కొంతయు ఈ ధనములోనుండి బెంజమిను వ్యయపఱుపనలసి వచ్చెను.

ఈ కాలమందు, డెలవేరు నిధిమీఁద ప్రయాణముఁ జేయు నపుడు జరిగిన విశేషమును, మరి సం॥ 55-రములయిన పిదప, శాస్త్రజ్ఞుఁడైన 'ప్రీస్టి' తో బెంజమిను చెప్పెను. దీనిని 'ప్రపంచమునందలి యన్నియవస్థలు తద్ధర్మానుసారముగ నొడువొడుకులు గలవి మనుషులు ప్రస్తుతావస్థసంబంధి చ.ఖము లనుభవించుచు తాము కోరు అవస్థలలో నెట్టి శ్రమలుండునో తెలియనేరరు" అను నీతివాక్యమును ముచ్చటించు సందర్భమున చెప్పెను.

“డెలవేరు నదిమీఁద దిగువగ వెల్లుచున్న నొకపడవలో నేను పోవుచుంటిని. గాలిలేనిందున పడవను గట్టివేయవలసి వచ్చెను. పడవమీఁద నొడచిప్పులు కురియుచుండెను. అందులోని వారినెవరిని నేనెఱుగఁను. పడవలో నుడుటకుగట్టముగ నుండెను. బడ్డవనేదో పచ్చికబయలుకలె నొకటి నాకు గనబడెను. దాని మధ్య నొక వృక్షమునుజూచితిని. పడవ నడచువఱకు, చెట్టునీడకుఁపోయి పుస్తకమును జమప్రకొనవలె నని కోరి, పడవయధికారి నడిగితిని. వాఁడు సమ్మతించినందున, నే నొడ్డున చేర్చబడితిని. ఈ ప్రదేశము చాలభాగము చిత్తడి నేల యగుటవలన, మోకాలుబాటి బురదలో దిగఁబడి, కష్టముతోఁ జెట్టుచేరితిని. ఇక్కడ నైదునిమిషముల కాలమైన వ్యయము కాకమునుచే, వందలకొలఁది దోమలువచ్చి, నా కాళ్లు, చేతులు, ముఖమును గఱచివేసినవి అక్కడినుండితిరిగి, యొడ్డునకువచ్చి, తెప్పమీఁద దాఁటి, పడవలోనికిఁ బోతిని. ఎంకశాధ భరింపవలసివచ్చెను. ఇతరుల పరిహాసమునకుఁజాలయితిని. సంసారములోఁ దీచింబోలిన విషయము లనేకములు నాకు దృగ్గోచరము లయినవి”

తండ్రివ్రాసినయిచ్చిన యుత్తరమును బెంజమిను గవర్నరు కీతునకు కనపఱచెను. పట్టినపట్టు విడువక, బెంజమినును పనిలోఁ బ్రవేశపెట్టుటకు గవర్నరు ఘనగమించెను. “సీతండ్రి వివే

కముగ నడవ లేదు. అతని సలహా బాగులేదు. మనుజులలో జాల వ్యత్యాసముగలదు. ఈశుతో విచక్షణరాదు. గూఢాచార పురుషులు విచక్షణ లేక యుండరు. నిన్ను పనిలోఁ జెట్టుట కతని కిష్టములేదు గనుక నేనట్లు చేసెదను. ఇంకాఁడునుండి తప్పింప వలసిన వస్తువులను పట్టి వ్రాసియుమ్ము. నేను వానిని దెప్పించి నీకిచ్చెదను. నీకు డబ్బుకలిగినపుడు, ఆఋణమును దీర్చవచ్చును. ఈ గ్రామములోఁ దెలివిగల ముద్రకరుఁ డొకఁడుండవలయును. అదితప్పదు. నీవాపనిని బాగుగ నెరవేర్చెదవని నా నమ్మకము” అని గవర్నరు దెప్పెను. ఈ మాటలను విశ్వసించి, యుత్సహించి, కావలసిన వస్తువులను నూరుకాసులు విలువగునట్లు పట్టివ్రాసి బెంజమి నుగవర్నరు చేతికిచ్చెను. ఈ జాలితాను గవర్నరు పుచ్చుకొని, బెంజమిను స్వయముగ సింకాండు వెళ్లి కావలసిన వస్తువుల నెంచుకొని వానిని కొనుట మంచిదని యతనితోఁ జెప్పెను. “ఇంతియకాదు. ఒక పర్యాయము నీ వక్కడికి వెళ్లి, నలుగురు ముద్రాక్షర శాలాధికారులతోను, పుస్తకముల దుకాణ దారులతోను సహివాసముఁ జేయుటకు నీ కవకాశము గలుగును” అని గవర్నరు చెప్పినమాటను బెంజమిను విని, పరమ సం తోషమును లోలోపునఁబొంది, వెంటనే సమ్మతించి నందున, “నీ సమ్మతము బాగుగ నున్నది. వెంటనే ప్రయాణ మగుము, ఓడకత్తాను ‘ఆనిస్సు’తోఁ గలిసి, వెళ్లుమని” గవర్నరు నుడి

వెను. ఈయొడ ప్రతిరేవును గాఢుచు సంవత్సరమున కొక పర్యాయము, ఫిలడల్ఫియానుండి బయలుదేరి లండనుపట్టణమునకుఁ బోవుట వాడుకయై యున్నది.

ఓడ బయలుదేరుటకు కొన్ని నెలలు కాలమున్నందున బెంజమిను వెర్రిబాగులవాడైన గవర్నరుకు పనులుచేయుచు, తమయుభయులకు జరిగినమీమాంస యెవరికిని చెప్పక కాలము గడుపు చుండెను. అంచుచేత, నీ గవర్నరు డాంబీకిములు, యప్రామాణికములు, వ్యర్థము లైన మాటలను జెప్పిజ్వరంజకమును గోరువాడని, బెంజమినుతోఁ జెప్పట కవకాశ మెవరికిని గలుగలేదు. అతఁడు మాటలను సుండుగ విశ్వసించి, సుఖముగ నాగామించితో ననేక నెలలు గడిపెను. ఓడకు నితీక్షించుచు, ఏ మాసముల నీ చింతతో గడిపెనో, యామాసము లీయనకు సంతోషాస్పదము లయినవి యని బెంజమినుకుఁ దోచెను. ఆశానుకూలనుహృదై త్వవ్యయశాపనోపేతుండై, స్వమోహంగీకారమోహినీలాలిత నిర్భరచేతస్కుండై, కాలమును బనులలో నెమ్మదిగ నడిపి, దినములు పండుగలవలె బెంజమిను వెళ్లబుచ్చెను.

ఎంతనెమ్మదిగఁ గాలమును వెళ్లబుచ్చుట కభిలషించినను, మధ్యమధ్య గొన్ని యచాంతరములు వచ్చుచుండును. జానుకాలీన్సు, సోమర్ యె, పనిపాటలు చేయక, బెంజమిను బసలోఁ

జేరి, వాని డబ్బును బుచ్చుకొనుచు, పనిలోఁ బ్రవేశించి ఋణమును దీర్చెద నని చెప్పుచు, శరీరముపైని స్మారకము పోవు నటులు దప్పత్రాగుచుండెను. ఒకనాఁడు, వీరిరువురును, మరి కొందఱును గలిసి విహారార్థముపడవ నెక్కినదిమీఁదఁ బ్రయాణమయిరి. వారొండొండపడవను గడపుచుండిరి. అపుడు కాలిన్సు పడవగడవవలసివచ్చెను. అతను పడవను గడప నని మూర్ఖుఁడనెను. అందుపైని స్నేహితు లిరువురుగలహించిపోట్లాడినందున, నీత నేర్చినవాఁడని తెలిసి, బెంజరు నితనిని నీటిలోనికిఁ బడఁద్రోసి, కడమవారిలోఁ బడవను గడపుకొని పోయెను. ఈయన కొని పడవదగ్గిఱకుకాలిన్సు వచ్చినను, పడవనుగడపుట కిష్టపడిన లోనికి రానిచ్చెద మని వీరు చెప్పు, వాఁడుగడప నని బదులు చెప్పినందున, పడవను దోసికొని దూరముగ వీరు వెళ్లిపోయిరి. కాలిన్సు మండి పడెను. ఈయనచే బడలినవానిని కరుణించి, పడవలోనికి వారు లాగుకొనిరి. అనంతర మంద రాగట్టుజేరి, స్వగృహములకు వెళ్లిరి. తరువాత స్నేహితు లిరువురు సఖ్యతగ నుండలేదు.

ఎక్కడనున్నను, బెంజమీనుచుబోలిన నాధువు లితరులను స్నేహముఁ జేసికొనకయుండదు. ఇప్పుడితనికి మువ్వరు స్నేహితులుగలరు; ఇతనివలె, సంసారపక్షముగ నున్నవారు. కొంచెము నడవడిలో భేదమున్నను, గ్రంథాసలోకనాసక్తి వీరిని దగ్గఱకుఁ

జేల్వేను. ఆస్పీర్సు, రాల్పు, బెంజమిను, వీరుమువ్వరు పద్య కావ్యములయం దభిరుచికలవారు. కనుకనే, చాటుపద్య ములను వీరు చెప్పుచువచ్చిరి. “ఆదివారములనాఁడు, విహారార్థ మేటిగట్టునఁబోవుచు, మేమొకరికొకరు చదువుచు, చదివినదానిని విమర్శించుచుంటిమి” అని బెంజమిను వ్రాసెను

ఈ కాలములోనే, బెంజమిను కన్యకరీకుల కన్యోన్యాను రాగము బలసెను. ఆరోజులలో, కన్యకను తన కనురాగాస్పృహఁ దైన పురుషుని వినాహమాడనీయక, పదునకిచ్చు స్వాతంత్ర్యము తండ్రికి గల దైనను, దీనినంతగఁ దిండ్రులు బాటించుచుండలేదు. బెంజమిను లండనుకు బయలుదేరి వెళ్లుటకు రెండు నెలలుపూర్వమే, జానురీడులో కాంతరగతుండయ్యెను. ముందుకు తాను ముద్రాశాలాధ్యక్షుఁడు కాగలనని ‘గృహిణీరీకు’ యోజెప్పి, తన కామెకూతురునందుగల ప్రేమను బెంజమిను నూచించెను. ఆమె, బుద్ధిమంతురాలుగాన, నితనిమాటలను విని, సంబంధమున కొప్పుకొని, నధూవరులు 19 సంవత్సరములు పూర్తిగ నిండలేనివారగుటవలనను, ఇతను ప్రయాణోన్ముఖుడై యుండుటవలనను నాసమయము వంచితకాదని చెప్పెను. అందువలన, లండనుకు వెళ్లి, తిరిగివచ్చి, పని లోనిలు కడను బొందువఱకు బెంజమిను నిరీక్షింపవలసి వచ్చెను. ‘తల్లిరీకు’ యోజెట్టులు నిర్ణయించుకొని, బెంజమిను ‘కన్యకరీకు’

లు మాటలాడునపుడు, తమయన్యోన్యాసురాగము లొకరి కొకరు వెల్లడిచేసికొని, బద్దులగురి.

ఇంతలో గ్రీష్మము గడచెను శరదృతువు అంతము గావచ్చెను. లండనుకుఁబోవు యోడ సిద్ధముగ నుండెను. అది బయలుదేరు రోజు సమీపించెను. ఆశంకాపుచు, లండనులో నున్న తన స్నేహితులకు యోగ్యతా పత్రికల నిచ్చెదనని చెప్పుచు, ప్రతిరోజున తనయింటికి రమ్మనుచు, బెంజమినును గవర్నరు త్రిప్పుచుండెను. బయలుదేరు రోజునకూడ యోగ్యతా పత్రికల నియ్యక, 'న్యూకాసిలు' పట్టణపు రేవుకు వచ్చు సరికి పనిమీఁద తానక్కడికివచ్చి యోగ్యతా పత్రికలనిచ్చెదనని చెప్పి, బెంజమినును గవర్నరు పంపివేసెను. బెంజమిను పడవ నెక్కిను. లంగరెత్తిరి. ఓడనడవసాగెను. అందులో జేమ్సు రాల్ఫు, బెంజమినుకు ప్రత్యక్షమయ్యెను. భార్యాపుత్రాదుల విడనాడి, కీర్తిసాపదలను బొందుటకు లండనుకు రాల్ఫు పోవు చుండెను.

ఓడ న్యూకాసిలు రేవులో లంగరు దించెను. గవర్నరును దర్శించుటకు బెంజమిను వెళ్లెనుగాని, వాని దర్శనము కాలేదు. అతని కార్యదర్శి వచ్చి, పనితోందరలో నుండుటచేగవర్నరును జూచుటకు బెంజమినుకు వీలుపడ దనియు, ఇతనికికావలసిన యోగ్యతా పత్రికలను వెనుక నుండి గవర్నరు పంపువనియుఁ జెప్పి

నందున చేయుట కేమియు తోచలేదుగాని, మనస్సులో అపనమ్మకము మాత్రము బెంజమినుకుఁ బుట్టలేదు. బెంజమిను యోడలోనికి వచ్చిచేరెను. అంతలోన, గవర్నరుపంపిన యుత్తరములను బట్టుకొని, తిట్టుమీదికి కర్నలు ప్రైంచివచ్చెను. వానిని కష్టానుకు ప్రైంచి యుచ్చి వేసెను. తనయుత్తరములనియ్యవలసినదని కష్టానును బెంజమి నడుగ, ఇంగ్లాండు వెళ్లులోపున నుత్తరములను సంచిలోనుంచి తీసికొనవచ్చునని కష్టానుచెప్పెను.

నవంబరు తే 10 ది నాఁడు, యోడ సముద్రముమీఁద బోవుచుండెను. చాల కష్టదినములు యాత్రకుఁ బట్టియుండెను. సంచివిప్పి యుత్తరములఁ జూడఁగ, నందులోఁ గొన్ని యుత్తరములవైని బెంజమిను విలాసము వ్రాయఁబడియుండెను. వానిలో నొకటి, రాజుగారి ముద్రాశాలాధ్యక్షునకు, మరియొకటి పుస్తకముల దుకాణదారునకు, చిరునామా వ్రాయఁబడియుండెను. ఇవి తనవియే యని బెంజమిను తలంచెను.

డిశంబరు తే 24 ది నాటికి, లండనుపట్టణపు రేవులో నోడ లంగరు వేసెను. ఉత్తరమును పట్టుకొని, వెంటనే బెంజమిను దుకాణదారునియొద్దకు వెళ్లి, గవర్నరు కీతు వ్రాసిపంపిన లేఖను, వానిచేతిలోఁ బెట్టెను. గవర్నరు కీతు పేరు వినినోడన, “అతనవరో నేనెఱుగనే” అని దుకాణదారుఁడు చెప్పి, యుత్తరమును విప్పి చదువుకొని, “ఇది, ‘రిడిల్సు’డను అనువాద వ్రాసిన

యు త్తరము. వీడు దుర్మార్గుడని కొద్దిరోజులక్రిందట నేను విని యుంటిని వీనితో నాకేమిపని? వీని యుత్తరములను జూచుట యేల?" అని కోపగించి, యుత్తరము పారవైచి, తనఖాతాదారునికీ గావలసిన వస్తువుల నిచ్చుటకు నుకాణదారుడు వెళ్లెను.

మిగిలిన యుత్తరములు గవర్నరు వ్రాయనటులు బెంజమినుకుఁ దోచెను. ఇన్నిరోజులకు గవర్నరుయొక్క సాజన్యతను సంఘోషించి, యోషోఁ బరిచయముగలిగిన "డెనుహము" తో సకృచ్ఛముగ నీ సంగతిని బెంజమిను చెప్పెను తనములో సంగతిని గ్రహించి, గవర్నరు బెంజమిను నిషయమై యెవరికి నుత్తరములు వ్రాసియుండఁడనియు, గవర్నరుమాట లవిశ్వసనీయము అనియు, గవర్నరుకుఁ బరిపతిలేదనియు బెంజమినుతో 'డెనుహము' చెప్పెను. మనోధైర్యముచెడినవాడై, డబ్బులేదని బెంజమిను డెనుహముతోఁ బెప్ప, "ఇక్కడి ముద్రకు లతోఁగలిసి పనిచేసిన, నీవు లాభమును బొందఁగలవు. అమెరికాకుపోయి స్వత్రాముగఁ బనిచేయుటకు సచురు డవగుదువు" అని డెనుహము బెంజమినునకు సలహాయుచ్చెను.

రెట్టించిన యధైర్యమును గలిగించుటకు, రాల్ఫు లండను లోనె యుండిపోయెద నని బెంజమినుతోఁ బెప్పెను. రాల్ఫు డబ్బులేనివాడనియు, కాసిచ్చి సహాయముఁజేయు స్నేహి

తుండు తాను దప్ప మరియెవరు నతని కింగాండులో లేరనియు బెంజమినుకుఁ జెలియును.

గవర్నరు చేసిన ఈ సహింప రాని పితలాటకమును గుఱించి, బెంజమిను వ్రాసిన యాక్షేపణ న్యాయముగ శ్లాఘింపబడి యున్నది. “అజ్ఞానులైన బీదకుఱ్ఱవాండ్రను నిర్హేతుకముగ మోసపుచ్చి వారియెడల కపటముగ ప్రవర్తించిన గవర్నరులెట్టి వాఁడని యూహింపవచ్చును? అట్లుచేయుట, మొదటినుండి యతని కలవాటుగ నున్నది అందఱను సంతోషపెట్టవలె నని యభిలషించి, వారి కిచ్చుటకేమియు సొమ్ములేక, వారికి యాశ మాత్రము గవర్నరు చూపించుచుండెను. ఇంతకుతప్ప, మిగిలిన విషయములలో వివేకమును, చురుకుదనమును కలిగి, మంచి లేకరియై ప్రజలను బాగుగ పరిపాలించువాఁడు,” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

అయిదవ ప్రకరణము.

లండనులోని యనుభవములు.

వయస్కులనున్న బెంజమిను రాల్ఫు ఇరువురు వారమునకు మూడురూప్యము లద్దె నిచ్చుటకు నిర్ణయించుకొని, 'లిటిలు బ్రిటను' వీధిలో మొక బసను బుచ్చుకొనిరి. వీరొకరి నొకరు విషవలేకయుండిరి, బెంజమినుచే బోషించు బడుచున్నందున, నితనిని విడుచుటకు రాల్ఫుకు వీలు లేకపోయెను. తనకంటె తక్కువ వాడైనను, స్వారస్యముగ మాటలాడువాడని రాల్ఫును బెంజమిను ప్రేమించుచుండెను. సం॥ 50-రములు గడిచిన పిదప, రాల్ఫును బోలిన రసికుని చూచి యెఱుగ నని బెంజమిను చెప్పెను. బెంజమిను నెమ్మది గలవాఁడను, మాటలలో వెనుకదీయువాఁడను. గాంభీర్యముతోడనపనినిఁ జూచుకొనువాఁడను, చూచుట కింపైన, వాఁడను, పెద్దపిన్న తారతమ్యముకలవాఁడై, మాటల నేర్పుగలిగి, లౌకిక వ్యాపారాభివృద్ధిని గోరువాఁడు రాల్ఫు. వీలయినచో వీరిరువురిలో, రాల్ఫె గొప్పవాఁడగు నని వీరినిఁ జూచినవారు చెప్పియుండురు.

రాల్పువద్దలేని రెండువిశేషములు బెంజమినుకు కలవు. అవి సర్వసాధారణములయినను, బెంజమిను కప్పటికి శ్రేయోదాయకము లయ్యెను. పదికాసులసొమ్ము, చేతిలోని పని— యీ రెండును బెంజమినుకుకలవు. వారమునకు పాతికరూప్యముల సొమ్మును గలిగించు శక్తిగల పనిని బెంజమిను నేర్చియుండెను. విలంబముగాని, కష్టముగాని లేకయే, యిదివఱకే పదగురు పనివాంఛున్నను, 'పామరు' కంపెనీలో బెంజమినునకుఁ బని దొరికెను. అతివేగముగ నక్షరములను గూర్చుటయందు బెంజమిను సమర్థత కలవాఁడు. పనిలోఁ బ్రవేశించుటకు రాల్పుచేసిన ప్రయత్నములన్నియు వృథాయాయెను. అందుచే, బెంజమిను పోషితవర్గములో సతఁడుండెను. దరిచావుగ నొక సంవత్సరము కంపెనీలో బనిచేసి, మంచివేతనములను సంపాదించి, వానిని బెంజమిను వ్యయము జేయుచుండెను.

ఇప్పుడు బెంజమిను జీవితకాలములో జరిగిన యంశ 'మొ'టి వినఁదగి యున్నది. గత శతాబ్దములో జన సమ్మతిమై, 'వల్లాను' చేవ్రాయఁబడిన 'ప్రకృతిమతవర్ణన' యను గ్రంథ రాజమును ముద్రించుటకు బెంజమిను అక్షరములను కూర్చుచుండెను. జీవహత్య, దొంగతనము, వ్యభిచారము—వీనిని నేర్పఁగఁగఱిని ధర్మశాస్త్రములు శాసించకపోయియుండినను వీని నుపచరించుట అకర్తవ్యమని చూపించుటయే గ్రంథకర్త

యొక్క ముఖ్యాభిప్రాయము. ఇట్టి మనోహరమైన గ్రంథము, బలవద్విరోధము లగు బ్రహ్మహాలను బెంజమినుకుఁ గలిగించెను. ఆ గ్రంథమును ఖండించుచు, నిత నొక ముప్పదిరెండు పుటల పుస్తకమును వ్రాసెను. ఈ గ్రంథమును వ్రాయుట వలన, బెంజమిను గొప్పవాఁడయ్యెను. దీని ప్రతియొకటి, రణవైద్యుఁడైన 'లయన్సు' చూచి చదివి సంతసించి, దీనికర్తను వెతకు ని వచ్చి, కవి, గౌరవముగ బెంజమినును పలకరించెను. "మానుషాభిప్రాయములు బుద్ధిప్రమాద రాహిత్యము"లను గ్రంథమును లయన్సు వ్రాసెను. ఇత నాకాలపు (Sceptics) సంశయాశువుల పరిచయము గలవాఁడు. "సారంగములకథ" యను గ్రంథమును వ్రాసి, "సంశయాశువుల సంఘమును" కధ్యక్షుఁడై యుండిన "డాక్టరు మాండవిలు" దర్శనము బెంజమినుకు లయన్సు చేయించెను. వైద్యుఁడు, పదార్థవిజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తయు, గణితశాస్త్రజ్ఞుఁడు, రాజపోషిత సంఘము (Royal Society) లోనివాఁడు, సర్విజ్ఞానవ్యాటనుకు స్నేహితుఁడును, అయిన డాక్టరు పెంబర్ట్ ను గారి దర్శనము బెంజమినుచేసెను. సహస్రమాస వృద్ధి, దుర్బలుఁడైన న్యూటనును దర్శించుటకు బెంజమినుకు విలులేకపోయెను. "ఆంగ్లేయ చిత్రనస్త్రపదర్శనశాలా" స్థాపకుఁడు, సృష్టి వైచిత్ర్యసంపాదకుఁడు (Anti-quarian) ఫయిన, సర్ హాన్సుస్టోను గారి పరిచయ మీ కాల

ములోనె బెంజమినుకుఁ గలిగెను. “ఆ శ్చైష్టాసు” అను చిత్రవస్తువు నమెరికానుండి బెంజమిను తెచ్చెను. దానిని జూచుటకు స్లోనుగా రితనిబసకువచ్చి, కొంతవఱకు ముచ్చటించి, తగిన వెలనిచ్చి, దానిని బుచ్చుకొని, నితనిని తన గృహమునకుఁ దోడుకొనిపోయి, యక్కడనుఁప వైచిత్ర్యములను బెంజమినుకు జూపించెను.

ప్రస్తుతముకంటె నధికముగ ధనమును గూడబెట్టవలయుననికోరి ‘పాము’ కఁపెనీలో పనిమాని, ‘వాట్సును’కంపెనీలోఁ బనిని బెంజమిను స్వీకరించెను. ఇగుబలోఁ బనిజేయువా రందఱు త్రాగుబోతులుగాన, ‘ఉదకపానిని’ అని బెంజమినుకు మాఱుపేరిడిరి. హెచ్చరికను పుట్టించు వంచి మద్యమును త్రాగుతమకంటె, నీరుత్రాగి దృఢముగనుండు బెంజమిను జూచి వారాశ్చర్యమును బొందిరి. “నాతోఁబనిచేయువాఁ డొకఁడుదయమున నొక పైంటు, భోజనకాలమున నెకపైంటు, తదుపరి మఱియొకటి, మధ్యాహ్నకాల భోజనముచేయునపుడొకటి, సాయంసమయమున నొకటి, పని ముగిసిన పిదప మఱియొక పైంటు—ఈ విధమున మద్యపానముచేయుట కలదు. అట్లు పుచ్చుకొనినగాని పనిజేయుటకు సామర్థ్యముండదని వాని యభిప్రాయము... ప్రతిశనివారము రాత్రి 3,4నూప్యములు సారాయి నమ్మువాని కితఁ డిచ్చుచుండెను. ఈ ఖర్చు నాకు లేదు” అని

బెంజమిను వ్రాసెను. అనేకు లిరని నిజాచి మద్యపానమును విడిచిపెట్టిరి. మద్యముకన్న గంజి నీరు శ్రేష్ఠమని యాంగ్లేయులకు బెంజమిను నమ్మకి ము పుట్టించినందున జీవదృష్టాంతముయొక్క యుహిమ యేమని బెప్పువచ్చు? మద్యపానము విడుచుటవలన, వ్యయము తగ్గుటయేకాక, బుద్ధినిర్మలముగ నుండును. “దిన మంతయు మద్యమును బుచ్చుకొనువారు, సొమ్ములేక, దుకాణములో వరపతిని బోగొట్టుకొనినందున, వారికి నేను సొమ్ము నియ్యవలసి వచ్చుచుండెను” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

ఇటు లందరిని సురాపానవిముఖులుగఁ జేసి, ప్రతికూలముల కెదురుగ నడిచి, ముద్రాక్షరశాలలోని కొన్ని నిబంధనల నుపయుక్త మగునటులు మాఱెను. అక్షరములను గూర్చుటయందు హస్తలాఘవము చూపి, సతతపరిశ్రమచే యజమానికృపను సంపాదించి, క్రమ క్రమముగ హెచ్చువేతనములకెక్కి సుగుణ గణ విరాజమానుడయి కొంత సంపదైవభవముల నందెను.

బెంజమిను ధనమునుకూడ బెట్టవలయునని గృహకృత్యములను పోణిమిఠో నిర్వహించుచు వచ్చెను. “డ్యూకువీధి” లో నొక బసను మాటలాడి, వారమునకు సుమారు మూడు రూప్యము లిచ్చుట కొప్పకొని, ముద్రాక్షరశాలకు సమీప

ముగ నుండెను. ఇంటిలో మనుజుని సహాయనూవశ్యకమని యెంచి, యిల్లుగలామె తక్కువ సొమ్ముకు బసనిచ్చెను. అంతలో, వారముకొకరూపాయి యద్దెకు బసదొరుకునని తెలిసి, యక్కడికి పోవుటకు బెంజమిను యత్నించెను. ఇతనియందు గరుణగలిగి, సాయంసమయముల నితని సంభాషణములకు సంతసించి, యితను తన బసనుండి వెళ్లుట కిష్టపడక, రూపాయి యద్దెకొడంబడి, ఆమె తన బసలో బెంజమిను నుంచిపెసెను. “ఈ యద్దె నిచ్చుచు లండనులో బసచేసి యుంటి”నని బెంజమిను వ్రాసెను. వీరిరువు రన్యోన్య మైత్రితోఁ గాలమును గడిపిరి. మాటలును, కథలును చెప్పి, ఆమె బెంజమినుకు సంతోషమును గలిగించుచుండెను. ఆమె వయోవృద్ధు—కాలులే నందున, సాధారణముగ నిల్లువిడిచి బయటకుఁ బోవుటలేదు. దయార్థ్రహృదయురాలు. ఆమె సాంగత్య మితనికి సంతోషమును గలిగించినందున, వీలు లేదని చెప్పక యామె పిలిచినపుడెల్ల మాటలాడుటకు బెంజమిను వెళ్లుట కలదు.

వాట్సు ముద్రాక్షరశాలలో నితనితోఁ గలిసి పాటాపడు వారలలో ‘డేవిడుహాలు’ అను వానిని బెంజమిను బాగుగ నెరుగును. ఇతఁడు ఫిలడల్ఫీయాలోఁ జాలకాలము బెంజమినుతో సహకారియై యుండెను. ‘వై గేటు’ అను మఱియొకనిని

సహిత మితఁ డెఱు గును. ఇతఁడు బాగుగఁ జదువుకొనినవాఁడు. ఇతనికిని, ఇతని స్నేహతునికిని రెండుపాఠములలో బెంజమిను, ఈత నేర్పెను. బెంజమిను మంచియీతగాడు. జలశయన, జలస్తంభన మొదలగు చమత్కారములను నేర్చియుండెను. ఒక పర్యాయము, నాలుగు మైళ్లదూర మితఁ డీఁడెను. ఇతని నేర్పునకు, యోపికకు మిగుల ముదమంది, బెంజమినునందు వైగేటు బద్ధానురాగముగలవాడై, యీతవలన పొట్టపోసి కొనుచు, యెరోపాఖండములో సంచించి ఎత్తమా యని ఇతఁడు బెంజమినును సలహా యడిగెను.

అమెరికానుండి యొడలోఁ గలిసినవచ్చునపుడు కలిగిన పరిచయమును బోగొట్టుకొననందున, బెంజమిను 'డెనుహాము' యొద్దకుఁ బోయి, యీ ప్రయాణము సంగతి వానితో ముచ్చ టించెను. అతఁడు విని, ప్రయాణోన్ముఖుడైన బెంజమినును విమఘని జేసెను. పెద్దిలువానియాకు నెఱు ఆలోచనఁజేయు మని యతనికి బోధపఱచి, తానుగూడ విశేషవస్తు సామగ్రితో బయలు దేరుచున్నానని డెనుహాము చెప్పెను. ఇతఁడు వర్తకు లలో నిష్కలంకగార్హస్థ్యధర్మానుచరుడై, వర్తక సంఘ మున కదివఱకున్న నిందను బోగొట్టి, క్రైస్తవ దేశముల యందు దీనికి నామ రూపములను దెచ్చిన మహనీయుఁడు. ఇతఁడింగ్గాండుకువచ్చి, బ్రిష్టలు ఫ్టణమునకు తన కప్పిచ్చిన వాః

నందఱు సమావేశముచేసి, తన ఋణముల సంగతిలో వారు రాజీనామా పడినందు కెంతయు సంతసించెను. ఆనాఁడువారికి విందుచేసి, వారి కియ్యవలసిన సొమ్ము అసలు వృద్ధులతో నితఁ డిచ్చివేసెను తా సమెరికాలో నెల్లీ వ్యాపారమును సాగించుటకుగాను వస్తుసామగ్రిని గాండ్సోలోఁ గొనెను. సంవత్సరమున కేఁబదికాసులు వేతనము పుచ్చుకొని తన కార్యదర్శిగనుండుమని డెనుహాము బెంజమినును కోరెను. ఇంతకధికముగ బెంజమినుకు సొమ్ము దొరుకుచుండెను. వర్తక వ్యాపారములోఁ గొంత తేటి పారినపిదప, మరొకొన్ని పనులలో బెంజమినును నియోగించుటకు వీలగునని డెనుహాము వానితోఁ జెప్పెను. డెనుహాము యొద్ద పనిచేయుట కతఁ డొప్పుకొనెను.

లండను, అక్కడిజీవనము, — ఈ రెండును బెంజమిను క సహ్యము పుట్టించి యుండెను. ఫిలడల్ ఫియాలో నిశ్చింతగ జటిసిన మాసములను అనేకపర్యాయములు జ్ఞప్తికిదెచ్చుకొని, వానిని బెంజమి నభిలషించుచుండెను. కావున ముద్రాక్షర శాలలోని పనిని విడిచి, వస్తుసామగ్రిని కట్టి యొడకెక్కించెను. మరొకొన్ని రోజులకుగాని యొడ బయలు చేరలేదు.

ప్రయాణమునకు ముందొక రోజున, ఘనతపహించి, కోశాధ్యక్షుఁడైన, సర్ విల్లియంవిందుహాము, వర్తమానము

బంపినందున, వానిని దర్శించుటకు బెంజమిను వెళ్లెను. “సీకీత బాగుగ దెలియునని, నీవిద్దతి కదిసేర్పితి వని, నాలుగుమైల్లొదితివనియు వినచున్నాను. నా కుమారులు ప్రయాణోన్ముఖులయి యున్నారు. వారు వెళ్లుటకు పూర్వమే, నీ వీవిద్యను వారికి నేర్పవలయును” అని బెంజమినును ‘వింకుహాము’ వేడుకొనెను. ఇతఁడు ప్రయాణ సన్నద్ధుఁడైనందున, దానికి సమ్మతించుటకు వీలులేకపోయెను. “అమెరికాకునా ప్రయాణము సిద్ధముకాక మునుపు, నాకీ పర్తమానము వచ్చియుండిన, నేను ప్రయాణమును తలపెట్టక, ఇంగ్లాండులో నీతేవిద్యపారశాలను బెట్టియుండు”నని బెంజమిను వ్రాసెను.

ఆటవ ప్రకీరణము.

ఫిలడల్ ఫియాకు తిరుగుదల.

కస్తాను క్లార్కు చే గడవఁబడిన 'బెర్కుషియరు' యోడలో బెంజమిను బయలు దేరెను. జులై తే 21-ది మధ్యాహ్నమున, 'రేపు శెండు' యొద్ద వీరు లంగరు వేసిరి. "ఇది పాడుప్రదేశము. ఇక్కడి ప్రజలు మార్గస్థులను మోసపుచ్చుటయే పనిగాఁగల వారలు. వీరియొద్ద వస్తువులను గొని, వారు గోరిన వెలలలో సగము నిచ్చిన, ఇవియు నిజమైన వెలకు రెండింతలుండును. దై వానుగ్రహమున చిక్కడినుండి రేపు బయలుదేరుచున్నార" మని బెంజమిను న్రాసెను. మరుఁదాసు బయలుదేరి, పోర్టుమతు రేవులో లంగరు వేసిరి. ఓడల గమ్యస్థానము (harbour) జూచుటకు కస్తాను, గెనుహము, ఇతని లేకరి, ముగ్గురు నోడ దిగి పట్టణములోనికి వెళ్లిరి. అనేక దినములవఱకీ యోడ 'పోర్టుమతు వైటు' దీవికి మధ్యప్రదేశమున నుండెను. ఈ లోపున బెంజమిను 'వైటుదీవి' లోనికిఁ బోయి "కానిసు బ్రూకు" దుర్గము మొదలగువానిని దర్శించెను.

మరి కొన్ని రోజులవఱకు, వైటుదీవి రేవులో నోడ లంగరు వేయుచు, ఎత్తుచు, సోలాంటునదిపైఁ దేలుచు, సముద్రమునకుఁ

బోవలెనని యత్నము జేయునపుడు, 'స్పెల్ హెను' శేషానికి గాలిచే గొట్టబడెను. 'యార్ మతు' పట్టణమువద్ద కొందఱు ప్రయాణికులకుఁ గలిగిన విపత్తును బెంజమిను సాంతముగా వ్రాసెను. దీవిలోఁ గొంతసాచరించి, సాయంకాలమున యార్ మతునకు వీరుగాఁగా, శ్రేయస్కుఁ బోయెడి మార్గమును దప్పి నట్లు వీరికిఁదోచెను. దేవుమూలమున శ్రేయ విరివియైనదో, యా కయ్యను వీరుదాఁటి కయ్యముఖద్వారమున నున్న దోనెవద్దకు వచ్చిరి. దానిపైకి దాఁటి, పట్టణములోనికి బోవలె నని వీ రభి ప్రాయపడిరి.

'గడపువాఁడు' లేనందున, వానిగుఱిసెకు మేము వెళ్లి తిమి. వాఁడు మంచమునెక్కి పరుగిడియుండెను. మమ్ములను దాఁటింప ననెను. అప్పుడు, దోసెను లాగి తెచ్చి, దానిని గడపు కొని పోవుటకు నిశ్చయించి, నీటియొడ్డునకు మేము వచ్చితిమి. దోసె నీటికి 50 గజములు దూరమున గుంజకు గట్టబడియున్నందున, దానిని మేము లాగలేక పోతిమి దానియొద్దకు బోవలెనని బట్టలు తీసివేసితిని. దానిదగ్గిఱకు తీసికొనిపోవు గాతికట్టుమార్గమును దప్పినందున గుండెలు మోయ, బురదలోఁ దిగబడితిని. తుదకు గుంజ వద్దకు వచ్చితినిగాని, దోసె గొలుసుతో గట్టబడి తాళమువేయఁబడియున్నందున, చాలదిగులు పొందితిని. అన్ని విధముల దోసెను తీయవలె నని యత్నించితిగాని, ప్రయోజ

సములేకపోయెను. తడిసి, బురదలో నొక గంటవఱకు ప్రయాణ పడి, తుదకు దోనెను తీయలేక, మరలివచ్చితి"నని బెంజమిను ప్రాసెను. "మాజీబులలో డబ్బులేదు. గాలికిఁ బెరిగిపోవును, మేమొక గడ్డి కుప్పయొద్ద నారాత్రి గడపుటకు పుచ్చుచితిమి. ఇటులు శ్రమదమలు పడుచుంటిమి ఇంతలో నూన్ నొకఁడు తన కేబులోనుండి యినుపలాడా (Horse-shoe) నుతీసి, దానితోఁ దాళమును బగులకొట్టుటకు వీలగునని నాకొకజెప్పి, నాచేతికి దానినిచ్చెను. నేను దానిని పట్టుకొనివెళ్లి, తాళమును బగులఁగొట్టి, దోనెను నీటిలో తేల్చితిని. మేమగదఱము సూళ్ళో పిరిచి, దానిలో నెక్కితిమి. నేను బట్టలను వేసికొనివచ్చెని, దానిని మేము గడిపితిమి. పెద్దకష్టము ముందుకు రానున్నది. అప్పుడు పోటు సమయము గనుక, నంతట నీరు నిండియుండెను. వెన్నెల రాత్రియైనను, కయ్యనుండి పోపుకాలువ యేదోమాకు దెలియ లేదు. తొంచినటుల దోనెను తిన్నగ గడిపినందున, సగము దూరముపోవు పుటికి, బురదలో దోనె చిక్కుపడినట్టు మాకు దోఁచెను. తెడ్డలను బురదలోనాటి, దోనెనునీటిలోనికిద్రోయ వలెననియట్నించి, మేమొక తెడ్డును విడిచివేసితిమి. నాలుగంగుళమునీరైన లేవందున, దోనెతో మేమొడ్డెక్కితిమి. ఏమిచేయుట కునుదోచక, చీకాకుపడుచుంటిమి. పాటో, పోటోమాకు తెలియలేదు. కొంతసేవటికి, పాటుసమయ మనిగ్రహించితిమి. తెడ్డు

మునుగుటకు తగిన నీరైనలేరు. రాత్రియంతయు గాలి చెబ్బు తినుచు, దోసెలోనుగుట కష్టమైనను, మరుచటి దిన ముదియ మున దోసెవాఁడు వచ్చినపుడు మేము తెల్లముఖమువేయవలసి వచ్చునని విచారించుచుంటిమి. ఒక యరిగొలువఆకు గుజగుజ లాడి క్రింద మీనుపడితిరుగాని, కార్యము లేకపోయెను చేతులు నులుపుకొనుచు గూర్చుంటిమి. ఒడ్డున చేరుమార్గము కనబడ దాయెను. సముద్రపు సోతితగ్గెను. క్రిందికి దిగి, కొంతుక మోయ బురదలో దిగిబడవలసి వచ్చుచు అప్పుడు తేగించి, యిరువురము బట్టలు తీసివేసి, క్రిందికి దిగి, మామోకాళ్లలో 50 గజముల వఱకు దోసెను గంటుకొనివచ్చి, నీటిలో దానిని తేల్చితిమి. ఒకటి తెడ్లుగుటచే, గట్టమునో మేముష్టన జేరి తిమి. మాలోవచ్చిన, నాదియు బసోలో మమ్ములకై ఎదురు చూచుచుండిరి. ఆరాత్రి మేముష్టర గొప్పిమి మా విశేష మిటుల ముగిసెనని బెంజరును వ్రాసెను.

స్విత్ హెల్వెట్ నదలిన మూఁడువారములకు శ్రమయాచికులు ఆట్లాంటికు నుండి సముద్రమును జూచిరి ప్రయాణము దీర్ఘమై, వినుగు పుట్టిగచెను ఈ ప్రయాణములోనే, గతించిన కాలము లోని తప్పులను స్మరణకుఁ దెచ్చుకొని, మూగుకు బాగుగ వడి చుటకై, బెంజరు నొక నడవడిపట్టికిను వ్రాసెను. తరువాత కొండతాపట్టిక దొరకలే దనిరిగాని, ఇటీవల బెంజరును స్వహస్త లిఖిత ప్రతి యొకటి లభించినది.

“పద్యకావ్యమును రచించువారు దానిని పఠన యోగ్యము చేయవలె ననిన వ్రాయుటకు బూర్వము, దాని యాద్యంతములను బాగుగ యోచించవలెను. అటులనే, జీవిత కాలము. దానిని గడపుటకు తిన్ననిమార్గము వేయనగున, నేను చిక్కుదారులలోఁబడి, మార్గము తప్పితిని. నాగార్హస్థ్య ధర్మము మారినది గనుక, కొన్ని నిబంధనలను గ్రహ్యముల ననుసరించి, నాజీవితకాలమును జ్ఞానివలె గడపుటకు నిశ్చయించి, ఈ దిగువ నిబంధనలను వ్రాయుచున్నాను.

“ (1) ఋణములను తీర్చువఱకు నేను మితముగ ధనమును వ్యయము చేయవలెను.

(2) ఎల్లప్పుడు సత్యమును బలుకుదును. — నేను నిర్వహించుటకు శక్తిలేనికార్యములయొ దితరుల కాశకలిగించను. మనోనాక్కాయ కర్మములలో సౌజన్యతను చూపింతును.

(3) పూనినపనిని పూనికతో తుదముట్టిచెదను, స్వకర్మమును విడిచిపెట్టి, ధనార్జన కీతరపనులను చేయను. శ్రద్ధ వహించి, యోర్పుతోఁ బనిని చేయుటయే ధనార్జనకుమార్గము.

(4) ఇతరుల దుర్గుణముల నెఱచను. వారి సుగుణములనే యెఱుతును. ఇతరుల న్యాయముగ దుర్గుణమొకనియం దారోపించినచు, సమయము చిక్కనపు డెల్లవాని సుగుణముల జెప్పుదు” నని బెంజమిను వ్రాసెను.

ఇంతటితో జాలించక, నాఁడు మొదలుగార్హస్థ్యధర్మములను సరిగా నడుపుచున్నది లేనిది బెంజమిను పరీక్షించుకొనుచుండెను. దీని ఫలితమును ముందు జూడగలము.

ఆనాఁడట్లాంటికుమహాసముద్రము జలార్ణవమే. 'బెర్కుషియరు' యోడలోని వారు మరియొక యోడను జూచుసరికి, 50 దినములయ్యెను. ఈయోడ స్నేహపక్షము వారిదైనందున, వారు జూచి సంతసించిరి. అది దగ్గిఱకు వచ్చుట వలన, దానిలో నున్న ప్రయాణికులతో పేరు మాటలాడిరి. దానిని చూచుట వలన బెంజమిను యొక్క మనస్సు కరగెను.—'ఇది 'సోన్' అను పేరుగల యోడ. శ్రీపురుషులేబదిమంది నెక్కించుకొని, 'డల్లిన' పట్టణమునుండి 'న్యూయార్కు' కు బోవుచున్నది. ఇందులోని వారందఱు తట్టుపైకి వచ్చి మమ్ములను జూచి సంతసించినట్లు నాకు గనబడెను. ఇట్లు దైవికముగ, మహాసముద్రముమీఁద రెండోడలు గలిసినపుడు, వానిలోని యాత్రికులెంతసంతసించును! వారి మనస్సులలో నెంత యుల్లాసము కలుగును! ఆ యోడలోని వారి ముఖములను జూడఁగ, సంతోషముచే నాహృదయము తపతపలాడి, యంతఃకరణ పూర్వముగ బయలు వెడలినందున, నే నానందమును పట్టలేక పోతి" నని బెంజమిను వ్రాసెను.

మరి పదియారు దినములకు, తట్టుమీదనుండు వారి కానందమును గలుగఁజేయుచు, యోషియేకు చెప్పివాడు “భూమి, భూమి” యని యటచెను. “అందరివలె నేను వేగముగ జూడలేకపోతిని. నానేత్రము లానాది బాష్పములతో నిండినవి.” అని బెంజమిను న్రాసెను మరి రెండు రోజులు గడచినపిదప, అలడలే ఫలకా కారుమైదు దిగువగ, కెలవేరు నదిలో సాయంత్రము 8 గంటలకీ యోషిలంగరు వేసెను. “విషాచార్థము కడవనెక్కి, ఫిలడల్ ఫియూలోని గాలురు కొండరు దైవికముగ నచ్చి, మా యోషి తట్టకై, మమ్ముల కొద్దునుఁ దీసికొ పోవుటకు సమ్మతించి, మేము వారిలోఁ బడవ లోకొకి రిగి, 10 గంటల కొప్పుఁ దితిరు. కినుగు పుట్టొది భీతావహమైన సమద్రపు ప్రయాణమును సుకద్రవముగ చేసినందు కొకకొకరు నాదనములు చేసికొని, మేముకలము దైవకటాక్షమును గొని యాసితి” మని బెంజమిను న్రాసెను.

టెటిసిగి, ఫిలడల్ ఫియాపీఘులలో బోవుచుండఁగి, నుద్యోగముచుండి యింకొనఁబడి, గమ్మిరుకీతును బెంజమినునాఁకొకముగ దానిలోఁ జూడెను. స్ట్రాన్డోతుకిముగి బెంజమినును మోసపుచ్చినందుకు, సిగ్గుపడి, బెంజమినును బలుకొంచక, కీతువెల్లిపోయెను. దరిద్రుఁడు, అలన్నీతుఁడునునై, వినూర్ణము నూతన సీమలచారిత్రములను న్రాయుచు, మరి పాతికసంవత్సరములు

ప్రపంచములో కొట్లాడి, సం॥ 80-రముల వయస్సున, లండను పట్టణములో, సం॥ 1749-రమున, కీతుస్వరస్సుఁ డయ్యెను.

కన్యకీ సంఘం దపేక్షకలవాఁడై, యామెను బెజమిను మరవలేక. లండనులోనుండు దింఘు లంతమగుమును, రాల్పుగాఁగి దిక్కును వదిలించుకొని, బెజమిను స్వస్థతను బొంది, ప్రాచీనమోహనుంకురింప, “మోహపాశములలో చిక్కి, కన్యకీసంఘముననితగ్గాఁబుచుండి ఫిలడల్ ఫయాకునచ్చితి” నని బెజమిను ప్రాసెను. ఇతఁ డిగ్గాఁబుచుండి రాఁడని సిద్ధుఁడై, “బెజమి” అను కుమ్మరివాని, కన్యకరీఘ వివాహమాఁడు. ఈ దాపత్య మచుకూలము కాఁగకున, వానిని వివాహము, కన్యకరీఘ తన మాతృగృహము నచ్చి చేరి యుండును. ఈ సంగతులు బెజమినుకుఁ దెలిసి, ఖదియం తయు తనకోసమువలన జరిగినదని విచారించెను. ఋణస్థుల గాఢపడలేక, ‘కుమ్మరి రోజు’ పచ్చిమ దీప్రలకుఁబోయి, కొంతకాలముని కక్కడి మృతినొందె నని వార్త వచ్చెను.

బెజమిను దేశములోలేని సమయమున, కీమరు వ్యాపార మును బాగుగ నెఱిపించుటకు కనబడెను. మునుకటిదానికింటి బాగుగనున్న బసలో కీమరు చుకాణమును పెట్టెను. ముద్రాక్షర శాలకు కావలసిన నూతన కూర్పులను (New types) వాఁడు

తెప్పించెను. విశేషముగ పనివాండ్రను నియోగించి, వ్యాపారమును వాఁడు సాగించుచుండెను.

పెటనీ, బెంజమిను పనిలో ప్రవేశించెను. జెనుహము, 'వాటరు పీథి'లో నిల్లు పుచ్చుకొని, దానిని సామానుతో నింపి, దుకాణము పెట్టెను. శ్రద్ధాభక్తులతో గ్రోత్తపనిని బెంజమిను చేయుచు, కొద్దికాలములోనే వ్యాపారమునందు చేర్పరియయ్యెను. పుత్రవాత్సల్యముతో బెంజమినుని యజమానుఁడు, పితృవాత్సల్యముతో యజమానుని బెంజమిను, చూచుకొనుచుండిరి. ఒక యింటిలో పుచ్చున కిలిసియుండిరి. ఇటులు కాలమును సౌఖ్యముగ గడపుచున్నందున, బెంజమినుకు వర్తకయోగము తప్ప, మరియొకటి లేనట్టుతో చెను. కొద్దికాలములో నీ వ్యవహారములో పంతుదారుఁ డగుట కవకాశముగలిగి, జెనుహముయొక్క స్థానము నాక్రమించు నేమోయని నలుగురికిఁ దోచెను. అన్నివిధముల తుష్టిపుష్టికలవాఁడైనను వెర్నును యొక్క ఋణమును తీర్చలే దనియు రీడుకన్య నన్యాయముగ దుఃఖముల పాలుచేసితి ననియు బెంజమిను విచారించుచుండెను.

మొదటిమాసములలో, పని సాగుటవలన, నితనియోగము బాగుగ నుండునను యాశ కలిగినను, వీరియోగదశ హతాత్మగ నంతరించెను. దుకాణముపెట్టిన నాలుగునెలలకు, సం

1727-రము శ్రీ బెవరినెలలో, డెనుహము-బెంజమినులుచావు సంకటముపడిరి. పార్వ్యశూలచే బెంజమిను బాధపడి, చావుకు సిద్ధమయ్యెను. “నేను విస్తారము బాధపడితిని. సర్వము విడిచితిని. రోగము కురిసినందున ఖన్నుఁడనై, లేచి తిరిగి యీపనులనే మరలజేయవలసి వచ్చెను గదా యని విచారించితి” నని బెంజమిను వ్రాసెను. డెనుహము చాలకాలము బాధపడి, తుదకు కాలవశమును బొందెను. తన వాత్సల్యమును జూపించుటకు, గొంతధనమును బెంజమిను కీయవలసిన దని, మరణశాసనములో డెనుహము వ్రాసెను. తదనంతర సుతని సొత్తును సంరక్షింపకు లాక్రమించింపన, బెంజమిను ప లేక గాలికి తిరుగవలసివచ్చెను.

అనంతరము, కీయరుయొక్క ముద్రాక్షరశాలలో హెచ్చువేతనమునకు బని సంగీకరించెను. ఇతనికి కీమరునకు మనస్సంతగ కలియకపోయినను, కీమరు విషయమై చెడువార్తలను వినచున్నను, శరీరపోషణార్థ మింపని బెంజమినుచేయుచుండెను. ఇక్కడ పనిచేయువారలలో, న్యాయ బుద్ధిగల ‘హ్యూమెరిడితు’ అను నాటుపురమువాని పరిచయము బెంజమినుకుఁ గలిగెను. ఏడు వినేకి, యనుభవశాలి, లెస్సగు జనువుకొనినవాఁడు. అయినను, మద్యపానమును జేయువాఁడు; ఈ క్రొత్త పనియందు శ్రద్ధలేనివాఁడు.

ఎల్లప్పుడు, ఉల్లసస్వభావము కలవాఁడుగాఁ, పనివాండ్ర
 లో గలసి మెలసి బెంజమిను తిరుగుచుండెను. ఏదియో యొక
 క్రొత్తసంగతిని పనివాండ్రకు ప్రతిరోజున పనిలోఁ జూపించుట
 వలన, వారందఱితనిని గౌరవముగ జూచుచుండిరి. ఇతఁడే
 శిక్షింపఁబడి, వారు పనిలోఁజేరి పారిరి. శీమరు వ్యాపారమును
 వారు బాగుగ సాగించిరి.

(4) “సత్యమును సత్యమునకే బ్రేమించెదను. నిష్పక్ష పాతముగ సత్యమును తెలిసికొని, దాని సతరులకు తెలియఁ జేయుదును.” ప్రతి శుక్రవారము సాయంత్రము సమాజము వారు సభ చేయుచుండిరి.

సమస్త శాస్త్రవిషయముల సే సభలో పీఠ తిర్పించు చుండిరి. ఇందులో వాదము చేయుట కలదు.

“సత్యమును తెలియుటకు వివాద మాడివలయునుగాని, జగడ నొందితిలము గూడదు” అని బెంజమిను స్రాంక్లిను. ఈ సమాజాభివృద్ధికొరకు బెంజమిను కష్టపడుచుండెను. ఈసమాజములో ముచ్చటించిన విషయముల నిందు పొందుపఱచుచున్నారము.

“స్వలాభమునకా, మనుజులు పనిచేయుచున్నారు?”
 “ఉద్దేశము మంచిది, చేసినపుడు చెప్పని, దురుద్దేశము, చేసిన పని మంచిది—వీనిలో నేది శ్రేష్ఠము?” “పాదాంతము మొక్కలత్యము, కోరికలను భేదించుటయా?” “సౌఖ్యమున నేమి?”
 “మనుజుడు ఏవితకాలములోఁ బూర్ణత్వమునుబొందఁగలఁడా?”
 “బుద్ధి, మంచినడవడియుఁ గలబీదవాఁడు; బుద్ధి మంచినడవడియు లేని భాగ్యవంతుఁడు—వీరిలో నెవరిస్నేహము మంచిది?”
 “వీరు మృతినొందిన, వీరిలో నెవరి మరణమువలన దేశము

“వ్యమును భాంచును?” “వీరిలో నెవగు సుఖశీవులు?” వీనిని సమాజములోఁ బూర్వోత్తరముగ సమన్వయించుచుండిరి.

దీనిని స్థాపించిన కొన్ని కోటలకు, బెంజమిను దీనిని విడిచి వేయవలసి యచ్చుననుభయము కలిగెను. కీమరు ముద్రాక్షర శాలలో బుచ్చేయుదు, రి మాసములు సుఖముగ బెంజమిను గడిపెను. పూర్వమువలె, బెంజమిను దగ్గరికు కేసీయక, కీమరు వారిని దూరముగనుండుచు వచ్చెను. ఇంతలో కీమరు యొక్క వ్యవహారము తగ్గింది. అతని ఋణములు లావయ్యెను. అయినను, సతని పనివాండ్రందఱు, బెంజమినుచే శిక్షింపఁబడి, పనిలోఁగిరి పారిరి. అందుచే, హెచ్చువేతనమిచ్చి బెంజమినును పనిలోనూ మఱకు కీమరు కిష్టములేక పోయెను. ఏదో చిన్న బగడము కెచ్చి, కీమరునిని కోపగించెను. అందుకు రోషముకలిగి, బెంజమిను పనిమాట లేచిపోయెను.

గృహమునకుఁబోయి, శాంతుడై తానుచేసిన పనిని బెంజమిను వితర్కించెను. బోస్తనుపట్టణమునకుఁ బోవలెనని యితఁడాలోచించెను. నాలుగు సంవత్సరములనుండి స్వగృహమునకు వెళ్లలేదు. ఈ లోపున తానుచేసిన పనులేమియు మంచివికావని బెంజమినును కొనెను. ధనమైననుగూడఁ బెట్టలేదు. వెర్షను కీయ్యవలసిన సొమ్ము నియ్యలేదు.

యుండిరి. వారిగృహములకు నన్ను పిలుచుకొనివెళ్లి, వారి స్నేహితుల దర్శనము నాకు జేయించుమిడి. కీమరు నేను పొందిన వుచ్యుడను గొందలేను. నిజముగి, కీమరు పెరిగి గొగుల వాడు. ప్రపంచానీకాని జెలియై, వాడు. జనసమ్మతాభిప్రాయములను కాదనువాడు. రోతను పుట్టిమనగా తివలకణముకల వాడైరు” అని గర్వముగి జెంజమిను న్రాసెను.

ఇదివఱలో న్రాసిన ప్రకారం వింగ్లాసునుండి, సం॥ 1728-రము ప్రారంభమున, నచ్చయంత్రము, గొప్పలువచ్చినందున, కీమరులో న్యనశుమును చక్కఁ జేసికొని, వెండిత్తు జెంజమినులు కిలిసి, ముద్రాక్షరశాలను స్థాపించుటకు సమకీర్తిరి.

ఈకాలములో నే జెంజమిను, తననోగిమీద న్రాయవలసి నదిగా న దిగువ చుణయుచు వ్రాసెను. “ముద్రకుండైన జెంజమినుయొక్క దేహము (అక్షరములు మానిపోయి, ప్రాతిగిలిన గ్రంథముయొక్క యుట్టవలె), క్రిమికీటకములకాహుమై, యిక్కడనున్నది. ఈ గ్రంథము నాశముపొందక, స్పష్టిక రచన కద్దంబడినపరణచేయబడి, దీనికంటె రమ్యమైనకూర్పులో వేయబడి, తిరిగి ప్రచురింపబడు నని వాని నమ్మకము.”

ఎనిమిదవ ప్రకరణము.

బెంజమిను - మెడిసిన్లు: - ముద్రకులు.

జాగరూకతో వీరు పని నారంభించిరి. సంవత్సరమున
కిరుపదినాలుగుకాసు లదై కొప్పందముచేసికొని, బసను మాట
లాడిరి. కొంతభాగమును తను స్వంతమున కుంచుకొని, శేషిం
చినదాని నితరుల కద్దెకిచ్చివేసిరి. అక్షరకూర్పులనువిప్పి, యంత్ర
మును స్థాపించి, కావలసిన వస్తువులనుగొని, పనినారంభము
చేయునదికి, దగ్గిఱనున్న రొక్కము వ్యయములు పోయినందున,
చేతిలో నొక కాసులేకయే, వీరు పనినిసాగించిరి

దినచర్యకుఁ దగినసాము, వీరికీపనిలో వచ్చుటలేదు. అప్పు
డప్పుడు 'జంట' సమాజమువారును, వారు శిఫారిసుచేయు
టచే వచ్చినవారు మాత్రము వీరికిఁ బని నిచ్చుచుండిరి. ఇంత
మాత్రమున, పని సడచునా! అయినను, సమాజమువారి
ప్రావకము కలదా. అందుచే, వారు దీనిని నిలఁబెట్టుటకు తగిన
ప్రయత్నములు, వ్రాత, మాటల మూలమున జేయుచుండిరి,
బెంజమినుయొక్క శ్రద్ధాభక్తులను, పని నేర్పును, బుద్ధికుశలతను,
సవిస్తరముగ వీరు పొగడుచు వచ్చిరి. చేయవలసినపనిని జాగ

నూకతతో రాత్రింబగళ్లు కట్టపడి, పేరు నిలబెట్టుటకు బెంజమిను ప్రయత్నించుచుండెను.

ఇతను మొదటినుండి, వార్తాపత్రికను ముద్రించి ప్రచురము చేయవలె నని కోరుచుండెను. చేయఁబూనినపని నా నరణాలోనికి తెచ్చువఱకు దానిని గోప్యముగ నుంచు స్వభావముకల వాఁడైనను, పొరబాటున నొకనితో సీ సంగతిని జెప్పినందున, నతఁడు దానిని కీమరు చెవినివేసెను. ఏపనియు లేనందున, నతఁడు వార్తాపత్రికను ముద్రించుటకు సన్నద్ధుఁ డయ్యెను. 'సర్వ శాస్త్ర - కార్యభోధి' యనుపేరుతో నొక పత్రిక నతఁడు ప్రచురించుచేసెను. దీని నందఱు శ్లాఘించిరి.

దీనినిచూచి లోమాయ త్తచిత్తుండై, బెంజమిను వ్యాకులము పొందెను. ధైర్యము తెచ్చుకొని, జ్యోతిసమాజము వారి సహాయమున, నితఁ డొక పత్రికను ప్రచురించుట కారంభించెను. 'అధిక ప్రసంగి' యను పేరుతో నిపత్రిక వెడలెను. ఇది యన్నిటిని పరిహసించి, యెగతాళిచేయుచుండెను. "మేము సత్యమును చెప్పటచే, మీకందఱికి కష్టముగ నుండును. మీ తప్పులను దెలిసికొనుటకు కదా, మీరు సంవత్సరమున కెనిమిది రూప్యములను మా కిచ్చుచున్నారు అవును ఇప్పుడు మీ తప్పులను జూచి నవ్వువారి సమయముకూడ వచ్చుచుగాన, మీరిప్పుడు వారినిజూచి నవ్వివచ్చును" అని 'అధిక ప్రసం

గిలో' వ్రాయబడెను. ఇందులో కీమరును యెత్తిపొడిచి బెంజమిను వ్రాయుటయు— 'బోధిని' లో నెత్తని యెత్తి పొడిచి కీమరు వ్రాయుటయు, జరిగెను.

ఋణగ్రస్తుఁడైనందున, కీమరు పత్రికను సాగించలేక పోయెను. తుదకు దానిని బెంజమిను కతఁడమ్మివేసెను. పూర్వపు పేరు తీసివేసి, 'పెన్నిలు వానియాగెజెటు' అను పేరుతో 'బోధిని' ని బెంజమిను ప్రచురించెను. ఇదివఱలోఁ దన చిన్న తనముతో, దినయన్న గారికి 'కోరాంటు' పత్రికను ప్రచురించి నగుదుకు జరిగిన పరాధవమును జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొని, బెంజమిని పత్రికను జాగ్రూహితోను వివేకముతోను బ్రచురముజేసెను. సత్యమును రూఢిగ వ్రాయుచు, యప్రియమైన సత్యమును మృదువుగ నెప్పుడు, ఇతరుల మనస్సును నొప్పింపక, యందఱికి మేలుకొనుగుంటు, బెంజమిని పత్రికను నడిపించుచుండెను.

ఇప్పటికిని, వీరి ముద్రక వ్యాపారము బహుళముగ నుండలేదు. వీరు బీదవారుగ నుండిరి. సహాయముచేయుట కోరకఁ జేసెను లేడయ్యెను. ఇంచుమించుగ పనిసంతయు బెంజమిను చేయుచుండెను. మెరిడిత్తు పని తెలియనివాఁడు, త్రాగుబోతు. ఎలప్పుడు, వాఁడు మై మఱచియుండును.

ఋణమును చేయనేకూడదు. చేసినవెంటనే దానిని తీగు మానము చేయవలెను. లేనియెడల, నొకానొకప్పుడు, మన

క సాధ్యముగ నున్న కాలములో నా తీరుమాసముకు తటస్థ మగును. అన్ని వాఁలుద్యములు వాయిచి, నాలుగు వైపుల నుండి ధనమువచ్చు నేమోయని చూచుచు, మురుగుచున్న వ్యాపారమును లేవనెత్తుటకు సమర్థుఁడుగనున్న బెంజమినుకు ఋణము సంగతినీ క్షాపకము తెచ్చుటకు, వెర్షను మృదువుగ మొక శేఖను వ్రాసిపంపెను. తన తప్పు నొప్పుకొని, కొంచెము కాలము గడువుచేయ మని బెంజమిను ప్రత్యుత్తర మతనికి వ్రాసెను. అటుల గడువుచూపించున, నేఁడు సంవత్సరముల నుండి బాధించుచున్న ఋణము నసలుచృద్ధులతోఁ దీర్చుటకు కొద్దికాలములో నితని కవకాశము జిక్కెను.

ఇదివఱకు, సర్కారుకు కావలసిన కాగితములను 'బ్రాడు పర్ల' ముద్రించుచుండెను. ఇతఁడు కొన్ని లోపములు చేసినందున, వీనిని మానిపించి, వా రాపనిని బెంజమినును చూడమనిరి. ఇందు మూలమున, 'బెంజమిను మెరిశిత్తు' ల కంతగ లాభము లేకపోయినను, కొంతవఱకు వీరికి పేరువచ్చి, వీరు నిలఁబడుట కవకాశమయ్యెను.

రెండు సంవత్సరములనుండి కష్టపడుచున్నను, జీవనాధార మస్థిరమై, బెంజమినుకు పని నిలకడతోనుండఁగల దనునమ్మకము లేకపోయెను. వెచ్చము పెట్టిన 200 కాసులలోను సగము సొమ్మును 'తండ్రిమెరిశిత్తు' జాగ్రత్తచేయకలిగెను

ఇండ్లొంకనుండి వస్తూ సామగ్రి సంతయు పరపతికి తెచ్చినందున, పరపతినిచ్చినవాడు వీరుచేసిన విలంబమునకు భయపడి, న్యాయసభలో వీరి సామానులమీద తీరుమాసమును బొందెను. జామీనుపైని వీరిరుచ్చరిని వదిలిరి. 'ఇట్టి స్థితిలో, న్యాపియన్నే హితు లిరుచ్చరు వెవ్వేరుగ నాయొద్దకువచ్చి, నేను కోరినసామ్మునిచ్చెదమని నాతో జెప్పిరి. మెరిడిత్తునో వాతును బోగొట్టుకొని, స్వతంత్రముగ నన్నుండ మనిరి. వాడుచేసిన మేలు నాకు మరిపునకు రాదు" అని కృతజ్ఞతాపూర్వకముగ జెంజమిను వ్రాసెను.

ఈ స్నేహితులు, "విల్లియంకొల్మాను, "రాబర్టుగ్రేసు" అనువారు. వీరు "జుటో" సమాచారముగానివారు. దీవితకాల మంతయు వీరు జెంజమిను కాపులుగనుండిరి. తండ్రి, కుమార మెరిడిత్తులవలన మేలుపొంది నగున, వారిని విడుచుటకు కష్ట మనియు, పత్రముప్రకారము వారు నడుచుకొనిన పక్షమున, వంతువారిని వచులుకొనుటకు తన కిష్టములేదని స్నేహితు లతో నితడు జెప్పెను. అంతలో, వంతుదారుడైన కుమార మెరిడిత్తును కలిసి, "నీవుచేసిన వ్యవహారము నీతండ్రి కిష్టము లేనట్లు కనబడుచున్నది. ఇచ్చెద ననిన సామ్మునతడు నీ కిచ్చు నేమోగాని, మనకిచ్చునటుల నాకు దోచదు. ఏమాటయు, నీవునాతో రూఢిగ జెప్పిన, సర్వము నీకువదిలి, నాపనినిజూచు

కొనెదను" అని బెంజమిను చెప్పెను. అప్పుడు, "నాతండ్రిమోస
పోయెను. అతని యెద్ద సొమ్ములేకు మరీ నే నతనిని అందర
చేయలేదు ఈపని నాకు తిగిసడినాగు. నేను మొదట వ్యవ
సాయదాసునను. కట్టణముచిచ్చి ముప్పదియేగింపు వచ్చినవైని,
క్రొత్తవ్యాపారములో దిగుట నాబుది శక్తుచు..... నేను తిరుగ
దున్నుకొనుటకు బోయెదను. నీ స్నేహితులు నీకు సహాయము
చేసి, వారిని జూచుకొనుము. మనము ముగించేసిన
ఋణములకు తీర్పుటకు శక్తి నీ గుండు యెవల, నాతండ్రిని గుఱ
నిమిత్తమిచ్చి, నారుకాసుల సిట్టువేయుము, నేను స్వయముగ
చేసిన ఋణములను తీర్చవేయుట, నాకు ముప్పదికాసుల
నిచ్చిన, నామతుడు నీకు విడిదిపెట్టును. నీవే స్వస్వమును
బాంధవచ్చుచు" అని కుహారు అరిశత్తు చెప్పెను.

మొదటనే, దీనికి గౌరవించు సత్యమిది, నూరు కాసులు
కొప్పుకొని స్నేహితుల యొక గుండుచే, అరిశత్తు కిచ్చి
వేసి, స్వయముగ వ్యాపారమును తెల్లగా చేసె యెదిలు
విశేషముగ నొనర్చుచును. సరముగా అతని వ్యాపారము
నడచుచు నానాటికి పాపం కి, యుక్తాధిపతియె
చేమావంతుడై. బెంజమిను తండ్రి వ్యాపారములో పాపం
చుండెను.

తోమ్మొదవ శ్రవణము

వివాహము

వ్యవహారమును సాగించుటకు మార్గము తీర్చుకొని యుంటుంటే, స్వస్థులై, బంజమిను వివాహాచారములు జయ్యెను. “గృహిణీగాఢ్యి” యొద్ద నితఁడు బస చేయుచున్నందున, నామె, బాహుగులయొద్దనున్న “కన్యకాఢ్యి” కితఁడు తగిన వరుఁడని, యొందించెను.

“ఈయె నుమ్ములను సమంపాముచేయుచుండెను. ఇంటి వారు నన్ను భోజనమునకు బిలుచుచుండిరి. భోజనాంతరమున, మే మిరువురము మాటలాడుకొని కవకాని మిచ్చుటకు, వారు సన్నసన్నగా లేచిపోవుచువచ్చిరి. తుదకు, వారిలో నాయుద్దేశమును దెప్పకొని, గృహిణీగాఢ్యియైన నామాటను బంపితిని. నా చుర్రాక్షరశాలకు నేను చేసిన ఋణములో, శేషించిన నూరుకాసులను వానిని కీర్చివేయమని, వానికి మాటను బంపితిని. వారు సొమ్ము నియ్యలేమని చెప్పినందున, వారి గృహమును, తొక్కిళ్లుపెట్టి సొమ్ము నియ్యవలసవదిని ననుగోరితిని. దీనికి వారు సమ్మతించలేదు. కొద్దికాలకు, బ్రాహ్మణులు—కీమరులవలె, నేనుకూడ మచ్చుపనిలో దిగువాఁడను నని

యెంచి, కన్యక గాడ్చీలో నన్ను మాటలాడవీయనందున, నామె నా కగుపడలేదు. నేనుగూడ వెళ్లుట మానివేసితిని. ఈ విధమున నాకామెయందనురాగమున్నది లేనిది వారు తెలిసికొన గోరేమోగాని, నేనుమాత్రము కోపముచేత వెళ్లితిను. అందుచేత, వారు కలవరపడి, రమ్మనుమని నాకు వర్తమానము బంపినను, నేను వెళ్లలేదు. ఇల్లంతయు నాకువదిలి, వారు లేదీపోయిరి. నేను మరియెవరిని బసలో దొరపలే" దని బెంజమిను వ్రాసెను.

కన్యకరీషు, యీగొప్పున నొంటిగినుండి కురుగుచు నున్నది. వాస్తవముగా, కుమ్మరిరోజుల్ను చనిపోయెను. అప్పుడప్పుడు, బెంజమిను గృహిణిరీషుకు జూచుటకు వెళ్లుచున్నాను. ఆమెకు సలహా నిచ్చుటకలగు. కన్యకయొక్క దురవస్థాతిథియు కగచుచుండెను. అందుచేత, మనస్సుకు కురురుచేసికొని, యే కష్టములు వచ్చినను భరించుటకు నిశ్చయించి, సం॥ 1730-ము సెప్టెంబరు నెలలో బెంజమిను కన్యకరీషును వినాహమాడెను.

గృహిణి బెంజమినుని విధముల ధర్మచారిణియై యుండును. భర్తకు పనిపాటులలో సహకారియై, గృహకృత్యములను నేర్పుగా నిర్వర్తించుచు, నామె దయాపూర్ణురా లుపించుకొనెను. “స్వయముగ కుట్టిన, లీనెను, రోమపు దాస్తులను, నేను భరించుట కామె యిచ్చును. ఈ సంగతి జ్ఞాపకము వచ్చిన

పుసు, నామనస్సు కరగఁగును. ఎల్లప్పు డామె సంతోషముగ నుండును. ఇతరుల లోపాలోపములను సవరణచేయు స్వభావము కలది. స్వల్పవిషయములనుకూడ పట్టుదలతోఁ జూచుచుండును. స్వల్పవిషయములలోనే మనుజులు సంతృప్తిచెందవలెను. 18-వ శతాబ్దమున జీవించుటచేత నామె చదువరికాదు. ఉత్తరముల నామె తెలివితేటలతో వ్రాసినను, వాని వర్ణక్రమము సరియైతే కాదని షరదేశములో నుండినపుడు బెంజమిను వ్రాసెను. ఆమె చక్కనిది, ఆమె ముఖారవిందము విడిసెందియుండును. ఆమె పిల్లలు, మనుమలు చక్కనివారని నూతనసీమలలోఁ బ్రసిద్ధికెక్కరి.

అతఁడు స్త్రీలోలుఁడుకాకపోయినను, భార్యను మృదువుగను, దయతోను, యుక్తముగను జూచుచుండెను. ఇట్టి భర్తను బొందినందు కామె గర్విం చెను. ఇరువు రన్యోన్యమురాగము కలవారలు. 'మే మొకరి నొకరు సంతోషింపజేయవలయునని కోరుచుంటామి' అని బ్రజమిను వ్రాసెను. 'మాయెద్ద, పనికిమిదివ సేవకులు లేరు. మేము సుసారిపక్షముగ నుంటామి. లేనిపోని ప్రజములు మాకులేవు. సుమారు పదునెనిమిది రూప్యముగ కొని వెండిగరితెను నాభార్యనాకు తెలియకుండకొనెను. నేను మొదలు వెండిసామాను, పిగగాశివస్తువులు మాయుటిలో కనబడుచుండెను. మేము ధనవంతుల మైనకొలఁది, నీ

సామానులు హెచ్చుచుండె"నని కూడ బెంజమిను వ్రాసెను. వివాహమైన కొన్ని రోజుల కీ ముచ్చట జరిగెను. ఇతని వ్యవహార మైనను బాగుగాలేక, నింపలేదు, వెళ్ళిలేదు. పనులన్నియు స్వయముగ సతనిచేసి కేతుంబులు ముండెను. ఈ సమయములో, సర్వజనోపయోగ్యమైన పుస్తకభాగాగారమును స్థాపించుటకుఁ దన బ్రయాత్నముల సతఁడు తేసెను.

"జగలో" సమాజము స్థాపించినపుడు, స్వంతమందిర మేరియు దాసికిలేదు. సమాజములోనివారకు 'కాబట్ట గ్రేసు' కరుణతో నొక గది నిచ్చిసాగున, దానిలో సమాజమువారు కూలించుడిరి. వివాదాంగములను వివేదికించుటకు సభ్యులు కొన్ని పుస్తకములను సభకు తీసికొనివచ్చి, వని ముగిసినపైచి, వానిని తమ గృహములకుఁ దీసికొనిపోవుచుండిరి. మందిరములో నొక గదిలో ప్రతిసభ్యుండు తన పుస్తకములనుంచుటవలన, వానిని ఒకపుట కనిబెట్టి ఏలగు చని బెంజమిను ముచ్చతో చెను. వల్లెయని యందఱాగీకరించిది మందిరములోఁ బుస్తకములుంచబడెను. వానిని వానికొను నెట్టుసమాజముగఁ గందఱు కలవ చుకారు గనుక, కొన్ని పుస్తకములు మాసిపోయివని అందుచేసి, వీని య సమాజము విసిగికొని, తమ పుస్తకములను స్వగృహములకుఁ దీసికొనిపోయిరి. అట్లందఱు చేసిరి. పుస్తకములను గొనుటకు శక్తిలేని సంసారు లిదివఱకు వీధిని చదువుట

వలన లాభమును బొంది, ప్రస్తుత మవిలేసందున నిండు వ్యసనమును బొందిరి.

చందాతీసి, పుస్తక భాండాగారము నొకటి లేవనెత్తవలెనని బెంజమినుయోచించెను. ప్రతిచందాదారుఁడు ప్రధమమున సంచితములను గొనుటకు రెండుకాసుల నిచ్చి, ప్రతిసంవత్సరము సుమారెసిరుది రూప్యముల నిచ్చుకొనవలసిన దని, బెంజమి నేర్పాటుచేసెను. అక్కడ ధనము నిచ్చువారులేరు. చందాదారులు వారులేరు. బానియూ దాసక్తియున్నవారులేరు. అందుచేత, చందాతీయుట కష్టమయ్యెను. ఎలుగులకూచూడి, వారిచేతను స్వయముగ చెప్పి, వారిచేత నితరులకు చెప్పించి, యితఁడు కష్టపడెను. అనుకొనిన 5-నెలలకు, సం॥ 1731-వవంబరు పచ్చుసరికి, 50-చందాదారులు గూడిరి. సం॥ 1732-రిముహూర్చి నెలవచ్చుసరికి, చందాసొమ్ము వసూలుకాఁబడెను. ఇంకొక సంవత్సరములను చెప్పించుట కితఁడు వ్రాసెను. 'కాలిన్సు' పుస్తక భాండాగారపు కార్యాధ్యక్షుఁడగు, ముప్పది సంవత్సరములుండెను. స్నేహితులు కృపతో గొన్ని పుస్తకములను బహుముతి చేసిరి. అవి వచ్చినతరువాత, ప్రతిదాన ప్రతిచందాదారుఁడు చదివి ముఖ్యాశముల నెత్తి, వ్రాయవలసిన దని యొక వద్దతి నందఱి సమ్మతముపై బెంజమిను వ్రాసెను.

అక్టోబరు నెలలోఁ బుస్తకములు వచ్చెను. సమాజము వారొకనిని భాండాగారపు కార్యదర్శిగ నియమించిరి. వారముగో నొకగో ఆన ప్రతివాఁడు పుస్తకములను తెచ్చుకొనుచుండెను. రెండవసంవత్సరములో బెంజమిను కార్యదర్శిగ నుండెను. దీని ననుసరించి దేశము దంతటను మఱికొన్ని భాండాగారములు లేచెను. సం॥ 1785-రములో 5487, సం॥ 1807-రములో 14,457, సం॥ 1861-రములో 70,000, పుస్తకము లుండెను. నూటపాతిక సంవత్సరములవఱక కవిచ్ఛిన్నముగ నిదిశ్రేయస్సు నిచ్చుచుండెను. ఇదిముగడుకూడ నొకటి యుండునని యోచించుచున్నది. ముదికిట్లు దిట్టము లేర్పడి, వ్యవహారమును బాగుగ జరిపించి, బెంజమిను, వీని స్నేహితులు, దీనిని ద్రోహుల జూచి నగునన, తయభివృద్ధిగోవి కే భాండాగారము వచ్చెను. “తామస్సు పెన్ను” అను నతఁడు ఫిలడల్ ఫియాకు వచ్చినపుడు, వాని దర్శించుమునకు వెళ్లి, కార్యవాహకు లొక యింపుమును జదివెరి. అతఁడు సంతసించి, బహుమానముగ నొన్ని పుస్తకముల నిచ్చెను. గ్రంథాలయ, నాగరీకమైఠానాదుని, యెప్పబడెను. కరనమునుండి వీరిని విడదీయుటకు తగిన వివోదము లాకాలమున లేనందున, వీరు గ్రంథాలయ కరనము చేయుచు కాలము వ్యయముచేసిరి. ఆకాలము దన్యదేశీయుల కంటె, శాగుగ గ్రంథములను జుచ్చువారువీరే” యని బెంజమిను వ్రాసెను.

చదువరియై, క్రిస్టి ప్రతిష్ఠలను బాంధవ బెంజమిను వ్యవహారస్థుడుగ నెఱులవన్నె కెక్కెనోమనిమిడినుమాడవలయును. సం॥ 1728-రము మొదలు సం॥ 1748-రము వఱకు మంచి వ్యవహారస్థుడని బెంజమిను పేరొందెను. ముద్రకుండు, గ్రంథసవరిణీకుండు, కూర్పువాండు, ప్రకటించువాండుగ, నితఁడుండెను. సిరా, చీటిగుడ్డలు, సబ్బు, బాతు రెక్కలు, మొనలగువాని నితఁ డమ్ముమించెను. దేశ సమాచారములను దెలిసికొనుట కితని దుకాణమున కిందఱు వచ్చుచుండును.

‘ఫెర్నిలువానియా గెజెటు’ అను వార్తాపత్రిక మునుపటి కంట వెల్లడిగ వ్యాపించెను. ఇది నూతన సీమలలో వన్నె కెక్కెను. అక్కడివారికి పోదరభావమును బుట్టించెను, ప్రజలకుపకార బుద్ధిని బోధించెను. శాస్త్రోక్త ప్రకరణములు, వ్యాసములు, సమాచారములు, వర్తక విశేషములును గలిగి. వీనిని ధారాళముగ వ్రాయుచు, మతి భేదముల నిది బోగొట్టుచుండెను.

సం॥ 1732-రము డిశంబరులో, ‘పూరురిష్టరు’ అను పేరు పెట్టి, మొక పంచాంగము నితఁడు ప్రకటించెను. ఇది నాలుగు వైపులను వ్యాపించినది. దీనిలో గౌరీమైన నితివాక్యములు కలవు. ఇది హాస్యరసము ప్రధానముగ కలిగియుండెను. ఇది సరసమైన పంచాంగము. ఇందు ఉపోద్ఘాతములు, ప్రకటనలు ప్రకృతి విశేషములు, గ్రహణములు, వింతగ్రవాయుబహు

చుండెను. సామి తెలు, పద్యములు సగసమైనవి. సరసములేని, నీరసము కాని విశేషములు లేవు.

‘ఇందులోని సత్యమేమన, నేను కిటికి దొక్కుచును. నాభార్య మంచిది, గర్వస్థి. నారిగుడ్డలు కిట్టుకొని, రాత్తుము నొద్దను గూర్చునుట కామె యిష్టపడదు. పనిలేక, నేను సత్త్రములను జూచుచుండు నని నామీఁద నామెకు గోపము. నా పుస్తకములను తగులపెట్టుకొనసి, నన్న భయపెట్టును. అందు చేత, నామె కోరిన ప్రకారము, లాభవగు పని నేదైన నేను చేయవలయుచుగా దాతదనుగుణముగా, నీవనినారంభించితిని” అని పూరుణిచ్చర్ల పంచాగములో లిఖించబడినది. మరొకటి పాత్రా యము, ‘ఒక జతి చెప్పలు, రెండు నారపంచ లామెకు, నాకొక కోటిను కొనినాను. ఇదివఱకు కోటిలేనందున, బయటకు పోవుటకు సిగ్గుపడితిని. ఆమె కోడము కొంచెము లిగ్గినది. అందు చేత, మునుపటికింట, నిప్పుకు గాత్రపేళిల స్వస్థగి నిద్రించు చుంటిని” అని ‘పూరుణిచ్చర్ల’లో వ్రాయబడినది. ఇందులో కొన్ని సరసముగ వ్రాయబడిన సంగతుల నందు పొందుపఱచు చున్నారము:— “కొట్టవలెను, ప్రేమించవలెను.” “బంగారమును పరీక్షించునది నిప్పు; స్త్రీని, బంగారము, పురుషుని, స్త్రీ.” “నూతనమైన సత్యము, సత్యమే, పురాతనమైన తప్పు, తప్పే,” ‘ఇరువురు చనిపోయిన, మువ్వరు రహస్యము నుంచు

గలరు.” “సీత్ర దుకాణముచుంచుము—గుకాణము నిన్నుంచును.” “వక్తయొక్కమాటలు పూర్ణస్వాసము, తెలివి పూర్ణానుస్వారము.” “సీత్ర చెప్పిన సంగతులను విని, యామె నవ్వచున్నది. ఎందుచేతను? ఆమెకు పుండిదంతములుకలవు.” “చుట్టము, చూపులకు వచ్చిన వారు, చేతులు మూడుకోటలలో కంపుగొట్టురు.” “కోగము కు దుర్బు వాఁడు వైవము, కట్టుము పుచ్చుకొనువాఁడు వైవ్యుఁడు.” ‘సమ్మకమైన స్నేహితులు మువ్వరు—ముసలిభార్య, ముసలికొక్క, రొక్కము ధనము” “వివాహమునకు మూడు కండ్లు తెరిచియుండుము; తరువాతి, సగము వానిని మూయుము.”

పదిసంవత్సరములకు, స్వగ్రామమునకు బెంజమిను వెళ్లెను. జీవితకాలములో ప్రతి పదిసంవత్సరముల కొకపర్యాయము అతఁడు స్వగ్రామమునకు వెళ్లుచుండెను. తిరుగుదలలో న్యూ షోర్ట్లకు వచ్చి, తనయన్న నితఁడు చూచెను. పూర్వపు మనస్ఫుర్థులు మఱచి, కొంతకాల మన్నదమ్ములు కలసి మెలసి యుండిరి. జేమ్సు ప్రాంక్లిను జబ్బుగనున్నందున, నతఁడు తన కుమారుని తమ్ముని కప్పగించెను. ఆ ప్రకారమే, వానికి చదువు చెప్పించి, ముద్రకుని వ్యాపారమును బెంజమిను నేర్పెను. ఇంతలో జేమ్సు కాలధర్మము మొందినందున, నతని భార్య

‘న్యూఢోస్థ’లో కే వ్యాసారము చేయుచుండెను చదువు ముగి
 న్నినవైని, కుమారిండు తల్లియొక్కకు వెళ్ళెను.

బెంజమిను ఫిలడల్ఫియాలో స్వంతపనులను జూచు
 కొనుచు, స్వగ్రామస్థులచే మన్ననలను బొందెను. సం॥ 1786-
 రములో “సామాన్యప్రజాసభ”కు తేఖెకునిగ, బెంజమినును
 నియోగించిరి. పెర్సిలువావియాలో నితఁడే మతిమంతుఁడు.
 ఈ యుద్యోగము వలన ధనము దొరికక పోయినను రాష్ట్రము
 వారి ముద్రకపనులను ‘జూచుటచేత, నితనికి లాభము గలిగెను.
 ఈ పనిలోఁ బనునాలుగు సంవత్సరము లతఁ డుండెను. ఫిలడల్
 ఫియాలో ‘పోస్టుచూపుదు’గ నియోగింపఁబడినందున, దేశము
 లోని సహాచారములను తెలిసికొనుట కి త ని కి వీలుపడి,
 తనవార్తాపత్రికను విశేషముగ విస్తరింపఁజేసెను. నేఁడు మొద
 లవిచ్చిన్నముగ నితఁడు శరీరయాత్రను గడిపెను.

అతఁ డాతరంగమున జరిపిన డీవితచరిత్రమతియాహ్లాదకర
 ముగ నుండును!

పదియవ ప్రకరణము

స్వయంకృషి.

పుస్తక భాండాగారములోని పుస్తకము లన్నియు బెంజమిను చదివెను. ఇతను మొదట దేశచరిత్రలను, మహాపురుషుల జీవన చరిత్రములను, జదివినటులు గనబడుచున్నది “చరిత్రపరనోద్భాసితాభిప్రాయము” లను నొక వ్యాసము నితఁడు వ్రాసెను. ఏబది సంవత్సరము లైరోపాలోని రాజుల దివాణ వ్రాసిన విధమున నీ వ్యాసము వ్రాయఁబడినదిగాని, నూతన సీమ లలో స్వానుభవము లేని పశుచివాఁడు వ్రాసినట్లు కనబడదు. ఈ వ్యాసము చాలకాలము ప్రచురములేక పడియుండెను.

ధర్మాత్ముల నందఱిని సమాహారముచేసి, యొక సంఘమును స్థాపించవలెనని బెంజమిను యత్నించి, తన స్నేహితులతో నీ సంగతిని ముచ్చటించ, వారందు కంగీకరించిరి. “ముక్తులు - స్వాస్థ్యులు సంఘము” అని దీనికి బేరుపెట్టుట కితను తలచెను. ముక్తులన, పాపము, ఋణములనుండి ముక్తిని పొందినవారు. ఈ రెండుబాధలులేనందున, స్వాస్థ్యులు. ముక్తులుగు

ధర్మాచరణము నిశేధు పూర్ణత్వమును బొందగోరెను. ఏకాల మందును తప్పచే మక యుండవలెను. పొరపాటుచేతఁ జేయు స్నేహితుల ప్రోద్బలముచేతఁ జేయు, తప్పలను ముందుకుఁ జేయు కుండుటకు నేను ప్రయత్నించితిని. 'ఇది తప్పు, అదియొప్పు' అని నాకు తెలియిను. అట్టి స్థితిలో, తప్పుచుమాని, యొప్పు నెందుకు నేను చేసెదాదు? ఇదియే కష్టమని తోచుచున్నది. ఒక తప్పును మఱివేయుటకు ప్రయత్నించినందున, నకస్మాత్తుగ మరియొకటి చేయనగుచున్నది. అజ్ఞాగ్రత్తగ నుండుట వలన, నే నలవాఁడే తే తప్పు మార్గములోనికి వచ్చుచుంటిని. బుద్ధితేనందున, నానునస్సు విచ్చలవిడిగ వెళ్లుచున్నది." అని బెంజమిను వ్రాసెను.

అతిఁ డాచరణాగోనికిఁ దెచ్చిన ధర్మము లివి:— యుక్తా నారము, నశాసము, క్రమము, శాంతము, దాంతము, నిర్మలము, శుచిత్వము, పత్నివ్రతము, అణఁకువ, శ్రద్ధ, భక్తి, న్యాయ్యము, క్షుప్తతే ఈ పదమాఁడు ధర్మములను వారమున కొక్కొక్కటి చేసిన యాచరణఁ జేయుచుఁ బ్రతిధర్మమునకు సంవత్సరమునకు నాలు గావృత్తుల నితిఁ డిచ్చుచుండెను. ఇది సానుకూలముగ తుదముట్టుట కష్టమని తోచెనుగాని, కొన్ని రోజులకు వీనిలాభము స్పష్టముగ నతనికిఁ గనఁబడెను.

అన్ని ధర్మములలోను, రెండుమాత్ర మితఁడు ప్రవృత్తి లోనికిఁ దెచ్చుటకు వీలు లేకపోయెను. అవి, “క్రమము, అణఁ కువ.” పేరుకు మాత్రముగాని, నిజమైచయణఁకువ తనకు లేదని యతఁడు వ్రాసెను. గర్వము వాపిష్టి. దానికి బదులు, యణఁ కువయుండి, మనుజుఁడందుకు గర్వించిన బాగుగ నుండును. క్రమ ముగఁ బనిచేయుట కొంచె మితనికిఁ దెలియును. అగున, నేపని నెప్పుడు చేయవలయునో, యేయేవస్తువు నక్కడ నుంచవల యునో, బెంజమినుకు బాగుగఁ దెలియదు.

అన్ని ధర్మములను సానుకూలముగ నాచరణలోనుంచి, మనుజు లెంతో శ్రమపడిన పక్షమున, నొక ధర్మమునందు వారికి స్థిరబుద్ధి కలుగును? ఒక సమయమున మరకొక ధర్మమునందు బుద్ధి కలిగినను, మనమాత్ర ముగ్రహము మాత్రముచేయ లేము. అభ్యాసమువలన నిది పొందవలసినదియేకాని, మరియొకటి కాదు. బెంజమి నాచరణచేసిన విధ మతని దేశ కాలావస్థల కను గుణ్యముగ నున్నది. అంతకు మించినది మంచిది నీకు తెలిసిన, నీవు దాని ననుష్ఠించుము. “ముందురాఁబోవువారి కీ సంగతిని తెలియఁజేయుట మంచిది. ఈ ప్రకారము నడచుటచేత, దైవా నుగ్రహమువలన, నేను వృద్ధాప్యములో నుఖజీవనమును బొం దితిని. రాఁబోవు కష్టసుఖములు దై వాధీనములు. ఒక వేళ నవి వచ్చినను, గతములో ననుభవించిన వానిని జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చు

కొని విరాగముతో వీనిని భరింతును. యుక్తాహారము పుచ్చు కొనుటచేత, నిరోగిగ నుంటిని" అని, సం॥ 79-రములు వియస్సున బెంజమిను వ్రాసెను.

ధర్మాచరణ కష్టసాధ్యమైన పనియని తెలిసి, "ముక్తులయు స్వాస్థ్యులయు సంఘము"లో బ్రవేశించుటకుముందు, ప్రతివారి డును, పదమూడు వారములలో కనీస మొకవారమైన నాత్మ పరిశోధన జేసినగాని యర్హత కలుగ దని బెంజమిను నిబాధన చేసెను. సంఘము మాత్రము సమకూడలేదు. వ్యవహారము దట్టను గునందున, దీని విషయమై శ్రద్ధవహించుట కతనికి వీలులేకపోయెను.

సం॥ 1783-రములో భాషలను చదువుట కితఁ డారంభించి, కొద్దికాలములో, "ప్రభాచి, ఇటాలియా, స్పానిషు" భాషలను వ్రాయును చదువను నేర్చెను. ఇతనికి చతురంగము నాడుటయం దత్రిప్రేమ గనుక, కొంతవఱ కితఁడు 'ఇటాలియా' భాషను వేగముగ నేర్చుకొనుటకు వీలుకలిగెను. ఇతనివలె నిటాలియా భాషను నేర్చుకొనుచున్న స్నేహితుఁ డొకఁడు, బెంజమిను చదువును మాని యాటకు వచ్చినటులఁ జేయుచుండెను. ఓడిన తాఁడు మరల యాటకు వచ్చులోపునక్రియాపదములను వర్ణించుటయో లేదా భాషాంతరీకరణము చేయుటయో యీ రెండు

పనులలో నేదీయైన చేయవలయు నని నిర్ణయించుకొని, వారు సరిసనుముగ నాశుచు వచ్చిరి. ఈ విగ్గమున, నిటాలియా భాషను వీరు సాతముగ నేర్చిరి. ఈ భాషలను బూర్ణముగఁ జదివి, 'లాటిను' భాషను జనువనేర్చి, దాని నితఁడు తుడ ముట్టనభ్యసించెను.

సంగీతమును విలాసార్థముగ నితఁ డాగంభించి, యొక్క-
డుత్యైహముతో దానిని నేర్చుకొనెను. ఇతఁ డిన్ని వాయిద్య
ములు వాయించుట యెఱిగి, స్వరజ్ఞానమును బొందెను. ఇతఁడు
ప్రకృతిని కన్నులు విప్పి పరీక్షించుచుండెను, గాని సంపద్యై
భవములకు సంతసించుచుండెను. ఇతఁడు ప్రకృతిలో మునిగి
యుండెను

'స్వీడను' దేశపు సర్కారుచే పంపబడిన, వృక్షశాస్త్ర
జ్ఞుఁడు 'కాము' అను నతఁడు, సం॥ 174-రములో బెంజ
మినును జూచెను. వీరిరువురికి స్నేహముకలిగెను. "తమలోఁ
దాము మాటలాడుకొను శక్తిచీమలకు కల దనుటకు నిదర్శన
ముగ, నొక స్వానుభవ విషయమును బెంజమిను నాతో,
జెప్పెను. పంచదారను చీమచూచి, తనకన్నములోనికీపోవును.
కొంతసేపటికి, వందలు వేలు చీమలు వచ్చి, పంచదారనుఁ
తీసికొనిపోవును. అటులనే, చచ్చిన యీగను జూచి

తానొక్కటి దానిని మోసికొని పోలేక పోయిన పక్షమున, వెంటనే చీమ కన్నములోనికి జోవును. క్రమక్రమముగ, చీమలు ప్రాకుచువచ్చి, దానిని తీసికొనిపోవును. ఒక సమయమున చిన్నకుండలో తేనెవేసి, దానిని పదిలముగ బెంజమిను దాచెను. దానిలో మెల్లగ ప్రవేశించి, కొంత తేనెను చీమలు తినివేసెను. వానిని జూచి దులిపివేసి, యాకుండు నింటి వెన్నుకు త్రాటితో నతడు వ్రేలగట్టెను. పొరబాటున నొక చీమ దానిలోనుండి పోయెను. పైకి ప్రాకిపోవుటకు వీలులేక, నటునిటు తిరిగి, త్రాడుమీనుగ వెన్నుకుపోయి, తప్పించుకొని క్రిందికి దిగెను. ఇది దిగిన మఱియొక యరగంటకు నంద చీమలు గోడమీద ప్రాకుచువెన్నెక్కి, త్రాడుమీనుగకుండలోనికి దిగిపోయి, తేనెను తినుటకారంభించెను. తుదకా తేనే నంతయు నవి తినివేసెను. ” అని, తనతో బెంజమిను చెప్పినట్లు, స్వీడనుదేశపు పండితుడు వ్రాసెను.

బుద్ధిమంతు లేసంగతిని జూచినను లెస్సగ విచారించుచు తుపానుల మార్గమును కనిపెట్టి చెప్పుటకు బెంజమిను కనకాశమయ్యెను. “పూరుచిచ్చు” పత్రికలో, నొక నాటి రాత్రి 9-గంటలకు చంద్రగ్రహణము పట్టునని, వ్రాయఁబడియుండెను. దానిని జూచుటకు బెంజమిను సమకట్టెను గ్రహణము పట్టుటకు పూర్వమొకగంట కీశాన్యమూలనుండి, గాలి

వాన ప్రళయముగ లేచి, యారాత్రియు మరుచటి దిననుంతయు గొట్టుచుండెను. సముద్రముమీఁద, దేశమందంతట నది వ్యాపించి, చాలనాశముఁ జేసెను. ఈ సంగతిని నూతన సీమలలోని వార్తాపత్రికలు ముచ్చటించెను. బోస్టను పత్రికములోని వార్తాపత్రికలో తుపాను సంగతియేకాక, గ్రహణము సంగతి కూడవ్రాయఁబడియున్నందుకు, బెంజమినాశ్చర్యపడెను. బోస్టనులో నితనియన్న గారికి లేఖనువ్రాయ, గ్రహణము పట్టువదిలిన గంటకు తుపానాగంభమయిన దని వాగవలన విచి బెంజమినాశ్చర్యపడెను. సకృచ్ఛముగ వీసి సంగతినిఁ చెలిసికొని, యీశాశ్వములనుండి వచ్చి యట్లాంటికు తీరమందు వీచు తుపానులు వెనుకకు నడచును—అనఁగా, నైఋతిమూలనుండి ఈ శాశ్వములకుఁబోవుచుఁ గ్రమముగ వీనికి బలము తగ్గును—అను సంగతిని బెంజమిను గనిపెట్టెను. ఈ కాలములో, నితనిచే “ఫ్రాంక్లినుస్ట్రు” చేయఁబడెను. రెండుపురుషాంతరములవారు దీనిని వాడుకొనిరి అటువైని దీనిని పరులు వృద్ధిచేసిరి. కిష్టలు లేకపోవుటవలన, పొగ బాధచేతను, దీని నితఁడు కనిపెట్టుట కుచ్చుక్కుఁ దయ్యెను దీనివలన నతఁడు లాభము పొందవలెనని కోరలేను లాభమును బొందలేదు. “పెన్నిలు వానియూ గవర్నరు దీనినిజూచి, సంతోషించి, దీనిమాదిరిని మరికొన్ని తయారుచేయుటకు హక్కు నాకే యుండునటుల

చేయుచు ననినాఁతో జెప్పెనుగాని, నేను దానికి సమ్మతించలేదు. ఇతరులుకనిపెట్టిన క్రొత్త సంగతులవలన మనమెటులలాభమును బొందుచుంటిమో, యటులనే మనము కనిపెట్టిన వానివలన నితరులుకూడ సంతసించవలెను. పరోపకారమునకు కదా, మనము కష్టపడుచుంటిమి” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

సభవారు వాదముచేయుచున్న కాలమున, బెర్రాజు లేకరి గనుక, వారివాదములయం దిష్టములేనందున, గోళ్లు మీటుచు కాలయాపనముచేయుట కితనికి కష్టముగ నుండెను. అందుచేత నితని స్నేహితుఁడు ‘లోగను’ అనువాఁడు ఫ్రెంచిభాషలో వ్రాయబడిన ‘చమత్కారచతుష్కీణము’ అను నాటను నేర్పుపుస్తకము నితని చేతిలో బెట్టెను. ఈ ప్రకృపుటలో వ్రాసినదే అట్టి ‘చమత్కార చతుష్కీణము’.

ఈ చౌకములో నిలుపుగనున్న యంకెలను కలిపిన, 260 మొత్తము వచ్చును. సగము వరుసకలిపిన, దానిలో సగము మొత్తము వచ్చును. ఆరోహణ, అవరోహణగ, ఐయూల లంకెలను కలిపిన, 260 మొత్తము వచ్చును. అతఁడీ చౌకమును చతురముతో గలుపుచు కాలము పుచ్చుచుండెను

52	61	4	13	20	29	36	45
14	3	62	51	46	35	30	19
53	60	5	12	21	28	37	44
11	6	50	54	43	38	27	22
55	58	7	10	23	26	39	42
9	8	57	56	41	40	25	34
50	63	2	15	18	31	34	47
16	1	64	49	48	33	32	17

చమత్కార వినువోక్తాను

పదునొకండవ ప్రకరణము

దేశోపకారి

సుశీలుని వ్యాపారము సాగిన, అతని సుశీలము వన్నె కెక్కును. అటుసాగుటవలన కిత్తిమగస్సు కిరిగను, నమ్రత వహించు. సుశోపముగనుండును. కర్మత్వమువలన వచ్చిన సామ్యైర్తికు మేలు చేయుననుటసంజేహము అనాధారిణమైన ధర్మబుద్ధి, వివేకము కలిగియుండునాని. కర్మశ్రేయస్సును పొందుట కష్టము. మానవశరీరము కనుక ధనము దీనికి మాం ద్యము కలిగించును. అందుచేత ప్రజలకు వీలుపకారియగుట కు వీలులేదు. ముందు వెనుక లాలోచించి, క్రియముగ వ్యాపారము సాగుటవలన లాభమును బొందువాఁడు, చాలకాల మనుభవించి, తుదకు స్వార్థము నుపద్రవియోగముచేయును.

బెంజమిను నినదిను ప్రవర్థమానముగ వృద్ధిపొందుచు వచ్చెను. కరిగణాలో నిలిసి 'గెంబు' వార్తాపత్రిక వేరు కెక్కి, మాఖ్య పత్రిక యయ్యెను. 'పూరుకొచ్చు' పత్రిక ప్రచురింపబడి, జనులకు సుశోపము కలుగజేయు చుండెను. వీలవలన బెంజమినుకు లాభము వచ్చుచుండెను.

వ్యాపారము సాగినకొలది స్వగ్రామస్థులమన్ననల నతఁడు బాంగుచు వచ్చెను. పురాతనపద్ధతి నవలంబించి పట్టణమును రాత్రివేళల కాపాడువారిసగఘమును సంస్కరించుట కితఁడు మొదట సమకట్టెను. “ఎవేటతలారు లాపేటను రాత్రివేళగాపాడుచుండిరి. రాత్రిసంచారములోఁ దనకుఁ దోడుగ నుండుట కింటి యజమానుల కొందిటిని తలారి పిలుచుచుండెను. అటుల తోడుగఁ బోవుట కిష్టములేనివారు, తలారికి సగవత్సరమునకు సుమారయిచు యావ్యము లిచ్చుచుండిరి. ఈ ధనమును వేతనముగ నిచ్చి, వీడితరులను దినకు సహాయముగ రాత్రివేళలదీసికొని బోవుటమాని, యాధనమును తానేచాడుకొనుచుండెను. ఇందుచేత వానిపని బాగుగనుండెను. ఒకది రాము సారాయిని తలారివలనఁ బుచ్చుకొని, యతనివెంట ననేకదుండగీండ్లుపోవుచున్నందున, వారిలోఁ గలిసి తలారిలోఁ బోవుటకుఁ గొందఱు గృహస్థు లిష్టపడలేదు. వీరు గస్తీతిరుగుట మానివేరి, చాల రాత్రులు వీరు శ్రాగ మైపుణులయిండుట కల”దని బెంజమినుస్రాంక్లిచు.

‘అగ్ని నివారణసైన్యము’ నొక టితఁడు స్థాపించెను ఈ దండులోఁ జేరిన ప్రతివాఁడు తోలుసంచులు, బుట్టలు మొదలగువానిని సిద్ధముగ నుంచుకొనవలెను. ఎక్కడనైన, నిప్పు తగులుకొనిన, నాస్థలమునకు వీరందఱు తమవస్తువులతోఁ

బోయి, నిప్పునార్పుచుండిరి. నెలకొక పగ్యాయము వీరు కలిసి కొనుట కలదు. అప్పుడు, కాలానుగుణముగ, దండు యొక్క పద్ధతులను మార్పుటయో, లేక నూతనపద్ధతులను జేయుటయో జరుగుచుండెను.

సం॥ 1743-రము మేయి నెలలో, “అమెరికా శాస్త్రీపరిశోధన సంఘము”ను స్థాపించుట కితఁడు ప్రయత్నముచేసెను. ఈ సంఘముయొక్క ముఖ్యోద్దేశములను వ్రాసి, యతఁడు స్నేహితులకుఁ బంపెను. మొక్కలు, దుంపలు, వేళ్లు, వీని గుణములు, నుపయోగములు, వీనిని నలుగురికి తెలియజేయు విధము, ఖనులు, లోహములు, వర్తికవిశేషములు; నదులు, వీనియుపనదుల సంగమము, సరస్సులు, పర్వతములు; ఉపయోగమైన జంతువులను వృద్ధిజేయుట, తమదేశములో లేని జంతువులను బరదేశములనుండి తెప్పించి, వానిని బెంచువిధము; మొక్కలు నాటుట, ఊటలు వేయువిధము, ఈ మొదలగు విశేషాంశములను జర్పించుటకు నీ సంఘమును సమకూర్చవలెనని బెంజమిను కోరెను. “తనకంటె గొప్పవాఁడు సమకూడువఱకు, యొచనాంశములను వ్రాసి పంపినటువంటి బెంజమిను, సంఘమునకు కార్యదర్శిగ నుండుటకు సమ్మతించెను” అని బెంజమిను వ్రాసెను. సంఘము రూపముబొంది కొన్ని సంవత్సరములవఱకు వర్ధిల్లెను. అయినను, దీనివలనఁ గలిగినమేలు

శాశ్వతమైనదిగాని, యెన్నిక పొందినదిగాని కాలేదు. ఎందు చేతనన, దీనినివృద్ధిచేయుటకుఁ దగినపండితు లాకాలమున విశేషముగ లేరు.

సం॥ 1740-రము మొదలు సం॥ 1748-రము వఱకు, 'ఐరోపా' ఖండము సమరకల్లోలాప్పితమై యుండెను. 'న్యూ ఇంగ్లాండు' సంస్థానములలోని ప్రజలు తమ తీరములకు సమర భయము కలుగునని యెంచి, రక్షణ పురములుగట్టి, సైన్యము జతపఱచి, యుద్ధనావలకు సన్నద్ధముచేసి, సంవత్సరము యుక్తమైన పుత్రసన్నాహమును జేసిరి. సం॥ 1744-రము వఱకు, వీరు భయపడుటకు గారణము కనపడ లేదు. కాని, నాఁలమొదలు సం॥ 1748-రములో జరిగిన "ఐక్యులాచపల్" సంఘివఱకునూతన సీమలవారు సమరభయ కంపితగాత్రులైనను, "ఆత్మసంయమ శత్రుచ్ఛేదము"లకు తగిన సన్నాహమును వీరు చేయలేదు. బెంజమినుయొక్క ప్రేరణచే, గ్రామస్థులు స్వగ్రామమును రక్షించుటకుఁ బూనుకొనిరి.

సమరాద్యంత సంప్రాప్తముఃఖములను బెంజమినునివరణాశోక్త్రాసెను. "రణభేరినాదము వినినాశోకనే, నందఱు భీతమానసు లగుదురు. ఒకని కొకఁడు సహాయముచేయు నను నమ్మకము లేదు గాన, ప్రతిమనుజుఁడు పఠారియగును. తమయొద్దనున్న దానికంటె హెచ్చుధనము నిమ్మని శత్రువులు పీడించుదు రను

భయముచేత, భాగ్యవంతులు ముందుగ పఠారు లగుదురు. పెండ్లాము, బిడ్డలు కలవాఁడు, వారిరోదనముఁజూచి వారిని దోడ్కొనిపోవును. ఎక్కడజూచినను రోదనమే..... కొండఱు వెచ్చగనూర్పుచు, మఱికొండఱు ముఖమున దప్పిచేర, పరుగిడుచుండురు భయావహామాహవము” అని బెంజమిను వ్రాసెను. “బిళ్ళులాచపల్” సంధివలన వీరు నిర్భయ్యు లయిరి.

బెంజమిను తలదండ్రులు నేటివఱకు సజీవులయి యుండిరి. వయోవృద్ధులు గనుక, వృద్ధాప్యముచేత వారు బాధపడుచుండిరి. వారు శ్రమపడుటకు విచారించి, బెంజమిను వారికి నుత్తరములను వ్రాయుచుండెను. సం॥ 80-రములు తీవించి, సం॥ 174-రమున నితనితృప్తి, జోషయా ప్రాంక్తిను స్వరస్థు డయ్యెను.

అసేక సంవత్సరములు విద్యుచ్ఛక్తి విషయమై బెంజమిను పాటుపడెను. పదార్థ విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞుఁడని పేరొందెను. విద్యుత్సంబంధప్రయోగముల నితఁడు తీయుచుండెను. ఇటు లాఱుసంవత్సరములు గడిచినవి. పిఠుగుఱోని శక్తివిద్యుచ్ఛక్తి యని కనిపెట్టిన మహానియుఁ డితఁడే.

పంజాబ్ ప్రపంచ కళా ము

మహాకళా ము - ఇతర వ్యాపార ములు.

జ్ఞానాభివృద్ధికి బాటపడిన విధమున, తత్ప్రచారము నకు దగిన సదుపాయములను బెంజమిను చేసెను. న్యూయార్క్ పట్టణములోగాని పెన్సిలువానియాపరగణాలోగాని, యీ దువచ్చిన బాలురు చదువుకొనుటకు దగిన పాఠశాలలేక పోవుటవలన, పదమూడు సంవత్సరములు ప్రాయముగల తన కుమారుని విద్యాభ్యాసము నిలిచిపోయెను. యీ పాఠశాల లేమిని బోగోట్టుటకై, జంటోనమాజము వారికోరికగా, బెంజమిను శ్రమపడి, 5000, కాసులు చందాను ప్రోగుచేసెను. వెంటనే, పాఠశాల స్థాపించబడెను. గుంపులు గుంపులుగ, బాలురు పాఠశాలకు బోవుచుండిరి. ఇదియే, సం॥ 1779-80 మున, “పెన్సిలువానియా సర్వకళాశాల” యయ్యెను. నేటివఱ కీ కళాశాల వృద్ధిలో నున్నది.

“డాక్టరు ధామస్సుబాండు” అను వాడూహించ, బెంజమిను సహాయముచేత నొకవైద్యశాల పెట్టబడెను. “నీ సహాయములేనిది, యేపని జరుగదు. వైద్యశాలను స్థాపించుటకు

సొమ్ము నిమ్మసి నే నెవరినడిగిన, వారు ని సలహా నడిగితినో లేదోయని నన్ను అగుచుందురు. నేను ని సలహా నడుగలేదని చెప్పిన, వారు వెనుకనుండి చందానిచ్చేద మని చెప్పి వెళ్లుదురు” అని డాక్టరు బాండు బెంజమినుకు వ్రాసెను. క్రైస్తవ దేశము లలో బాగుగ జరపబడుచుండిన వైద్యశాలలలోనిది యొకటియై యున్నది.

బెంజమిను స్వదేశమునందలి ప్రజలకు విరోధయై, పరదేశమువారిచే మెప్పుబడసిన మనుజుడని తెప్పరాదు. అతనినిఁ దెలిసినవారతనిని అస్సంగ బ్రేమించుచుండిరి. ప్రతికూలపవర్తన కాగ్రహపడనివారిని మర్యాదచేసి, వారితో నితఁడు మర్యాదగ మాటలాడుచుండెను. తల్లి, సోదరులు, మిత్రులు, చెల్లెలు—వీరి కితనువ్రాసిన యుత్తరములు చదువుట కింపుగ నుండును. అతని యుచ్చదశలో, నతని తల్లి, వృద్ధాప్యముచేత సంత్రోశ స్త్రీములఁగి, క్రమముగ జీర్ణించుచుండెను. సం॥ 84-ర ములువయస్సు కలదైనను, తల్లికుమారునికే బ్రత్యుత్తర మిచ్చుచుండెను. సం॥ 1752-రము మెయిచెలలోనామె స్వప్నము లేవి విదురజెందెను.

తల్లి మరణానంతరమున, నితఁడు తన చెల్లెలుజేనుకు వ్రాసిన యుత్తరములు దయారసపూర్ణములయి యున్నవి. తన చెల్లెలికి గూఁతురు పుట్టినదని విని, “నా మేనకోడలిని ముద్దిడినాను. అది

నోటిలో బెట్టుకొని కొఱకుట కొక కానుపంపితిని వానిని బుచ్చుకొనుము. ముగదుకు నీ కూఱు రీకాసుతో బిక్కలను కొని కొఱకుటకు వీలగు"వని చెల్లెలికి బెంజమిను వ్రాసెను. ఆమె పిల్ల చరిపోయినపుడు, "మనము బ్రతికిన కొలఱది, మనకిట్టి విపత్తులు సగ్రప్రాప్తమగును. దై వానుగ్రహమువలన ఇట్టివి సగ్రప్రాప్త మగునని, దై వవిధికి మనము, బద్ధులమని తెలిసినను, మనవలె నిదివఱ కెంద రిట్టి కష్టము అనుభవించిరో, ముందు నకెంద ఆచుభవించెదరో అను జ్ఞానము లేక, మనకష్టము భరించుటకు శక్యముకావని తలం చెదము. ఉపశమనపుమాట తెన్ని చెప్పినను కార్యములేదు. రిక్తస్పర్శగనుక, దుఃఖముకొంతకాల మువఱకు వ్యాపించి, క్రమముగ జల్లారును. ఇది నా స్వామి భవచ్ఛవలన జెప్పినమాట. కష్టములో నీవు దై వకిటాక్షములను మఱచిపో నగుదుకు నే నొతయు సంతసించుచున్నాను. దై వకృపచేత, ఏకు మిగిలిన పిల్లలు సజీవులుగనుగురుగాక" అని బెంజమిను వ్రాసెను.

ఎన్ని పనులున్న నతఁడు తా స్త్రా భిలాషను బోగొట్టుకొన లేదు. ఏకముగ విద్యుచ్ఛక్తి విషయములోనే నీతఁడు పాటు పడుచుండలేదు. ఇతని ప్రోత్సాహమున, నాయుష్యమూలగ నాశియాఖండమునకుఁబోవు మార్గమునుగనిపెట్టుటకు, ఫిలడల్ ఫియాలో వర్తకులందఱు సమావేశమై, యుత్తరార్ధవమున

కొక యోడను బంపుటకు సన్నాహముఁజేసిరి. ఇతఁ డాహూయము చేసెనందున, స్వీడనుదేశపు వృక్షశాస్త్రజ్ఞుఁడు 'కాము' అనువాఁ డమెరికాకు వచ్చెను. బెంజమిను ఆలోచనలను మన్నించువారి సందఱ్ఱిని, పండితుని దర్శనమున కతఁడు తీసికొని వెళ్లెను. ఊపిరితిత్తులనుండి వెలువడి వాయు వపరిశుద్ధమైన దని కనిపెట్టినవాఁడు బెంజమిను, గృహములలో గాలి వ్యాపకము బాగుగ నుండవలయు నని దృఢముగ సిద్ధాంతముఁ చేసినవాఁ డితఁడే.

ఇతని మతవిషయాభిప్రాయములు మార లేదు. మనుజులకు మతము ముఖ్యమైన దను దృఢవిశ్వాసముతో మిత్రులగుటకు, విచ్చిభ్రమలను ఖండింపటకు బహులు, సత్యమారు బ్రహ్మముఁ జేసి, వాని సంతరింపఁజేసిన, మతము పరిశుభ్రముగ నుండునని, ఇతని యభిప్రాయము. క్రీస్తుమతముయొక్క సత్యాధిక్యమును విశేషముగ గుర్తెఱిగినవా రితనికంశు మరియెవరును లేరు. గృహములు, వృక్షములు, ప్రదేశములు మొదిలించిన యచేతనములు పవిత్రము లయినవి యని, యేభయముకలదో, యది మాత్ర మితనికి లేదు. "ఇతరులనిమిత్తము నేను పాటుపడినపుడు, వారిని నే ననుగ్రహించితి నని తలంచక, విధాయక మైనపని జేసితి నని తలంచెదను. నాయాత్రలలో నేమి, నేను స్థిరముగ నుండినపుడేమి, జనులు నన్ను దయతో జూచుచుండీరి. తగిన

ప్రత్యుపకారము వారికి నేనెన్నటికిని జేయలేను. స్వేచ్ఛకార్యములవలన దైవము సంతసించి, నా కనంతముగ కటాక్షములను జూపెను. పరమేశ్వరుని కటాక్షములను బొందినందుకు, నా కృతజ్ఞతను జూపుటకు, ఆయనకు పిల్లలు, నాకు సోదరు లగు వారి సమిత్రము నేను పాటుపడుదును. వందనములును, మన్ననలును చేయుటచేత, మన కొండారులకుగల బాధ్యతలు తగ్గవు, మనకు దైవమునకుఁ గల బాధ్యత లంతకన్న తగ్గవు. నేనూహించిన సత్కార్యములవలన, నాకును స్వర్గమునకు నెంతదూరమో మీరు చూడఁడు! శాశ్వతమై, యనంతమైన సుఖస్థితియె స్వర్గము. అట్టిపదవిని బొందుటకు నే ననర్హుఁడను. ప్రపంచములో నామకార్థ మొకసత్కార్యమును జేసి, స్వర్గమును బొందవలయు నని కోరిన వానికన్న, దాహశాంతి కొకవికి నీరున్నట్టి, శోణుల నియ్యమని దైవమును కోరినవాఁడు నయమని శోచును. పరమేశ్వరుని కృపచేత, మన మసంపూర్ణమైన మిశ్రమసుఖముల నీ ప్రపంచములో ననుభవించుదుముగాని, మన కిర్వతకలిగికాదు; దైవకృపవలన కలిగిన స్వర్గ సుఖమెట్టిదిగ నుండును! దానిని బొందుటకర్హుఁడనని గర్వము, నిరీక్షించుటకు బుద్ధిహీనత, కోరుటకు కోరికయు నాకులేదు. నన్ను పుట్టించి కరిపాలించు ప్రభువును నేను శరణుఁజొచ్చెదను. పుత్రవాత్సల్యముతోఁ గాపాడు ప్రభువు నన్ను దుఃఖసముద్రములో

ముంచడు. నేనొక్కొక్కప్పుడు పొందుకష్టములు నామేలున కఠినం పంపును” అని మాతమునుగురించి తనయభిప్రాయమును చెలిపి యున్నాడు.

పుస్తకములను చదువుటకును, మనసముచేయుటకును, స్నేహితులతో సంభాషించుటకును బెంజమినుకు కాలము దొరకలేదు. ఇతఁడు సర్కారుపనిలో ప్రవేశించినజూడవలయు పని కోరినవారికోరిక సిద్దేప్పుటకు దగిన కాలము సమకూరెను. పెన్నిలువానియా పరిగణాను రక్షించుటకు చేసిన సన్నాహము వలన, ప్రజలు, స్వగ్రామస్థులు సంభోషించుటయేకాక, రాజ్యాంగముల వారు కూడ సంతసించిరి. “నేను రిత్తగనుటి పని యొంది, ప్రజలు తమపనులను నెరవేర్చుకొనుటకు నన్ను పట్టిరి; పట్టణపుపెద్దలు కూడ నన్ను బనిగోనికీలాగిరి” అని యితఁడు వ్రాసెను.

సం॥ 1753-రమున, ‘అమెరికా పోస్టుమేస్తరు జనరలు” మృతికొంది నందున, బెంజమిను, విల్లియంహంటరు, వీరిరువురి నాపనిలో సర్కారువారు నియోగించిరి. ఎన్నడు నమెరికాలోని తేపాలాఫీసులవలన డబ్బువచ్చుటలేదు. వీరు వానిని సంస్కరించి, లాభము వచ్చునటులఁ జేసిన, వీరికి మూఁడువందల కాసులు చొప్పున వేతన మిచ్చుటకు వారు నిర్ణయించిరి. అంది టీకంట, దేశ సమాచారములు తనకు బాగుగ చెలిసినందున

వానిని సంస్కరించుటకు బెంజమిను సమకట్టెను. సం॥ 1753-రము గ్రీష్మఋతువులో, దేశములోని తపాలాఫీసులను బరిక్షించుటకు బయలుదేరెను; నాలుగు సంవత్సరముల వ్యాకతండు కష్టపడెను. జనుల కుపయుక్త మగు గొన్ని సంస్కారములను బెంజమిను చేసెను. సం॥ 1753-ర యంత ముగింపుటికి, రాజు, గవర్నరు, షట్టణపుపెద్దలు, వీరిచే బయలుదేరి బెంజమిను నియోగింపఁ బడెను. విద్యుచ్ఛక్తి పరిశోధకుఁడని పేరు వచ్చెను. అమెరికాలో నితని పేరు తెలియని వారు లేరు.

నిరాటాకముగ నెనుబడిసంవత్సరము లభివృద్ధిని జెందిన పెన్నిలువానియాపరగణాకు దుర్దినములు సంఘటిల్లెను. ఈ దినములలో నితనిని సేనా నాయకునిగ నియోగించిరి. ఇతని సేనాధిపత్యములో సైన్యములు బాగుగ నుపసంహరింపఁబడెను. ఈ యాధిపత్యము ననుసరించి, సంధిచేయుట కితఁడొక్కఁడై దేశము నెల్లెను. అక్కడ మూఁడు సంవత్సరము లుండి, తన సందేశము నతఁడు నిర్వర్తించుకొనెను కార్యనిర్వాహము కేవల మితఁడు గోరిన ప్రకారము జరుగఁబోయినను, షష్టము మాత్ర మితనికి కలుగలేదు.

ఇంగ్లాండులోనున్న సమయమున బెంజమి నక్కడి పండితుల సహవాసము చేసెను. 'అక్సుఫర్డు' సకల కళాశాలాధ్యక్షులు బీరుదులు కొన్నితని కిచ్చిరి. ఇతఁడు 'డాక్టరు' అను బిరుదు

దును గూడపొందెను. ఈ గౌరవములను బొందిన తరువాత, నమెరికాదేశమునకు వచ్చెను.

సం॥ 15-రముల వఱకు కష్టపడి, సం॥57-రములు వయస్సున శేషించిన జీవితకాలమును సుఖముగ గడుపుటకు డాక్టరు బెంజమిను తలంచెను. సం॥ 1748-రములో, పనులను మాని శాస్త్రోపాధ్యక్షుని జేయవలె నని యితఁడు కోరెను. గృహ మిరుకటముగను, విరివిగను కట్టి, స్నేహితులతో ముచ్చటించుచు, తన పశ్చిమవయస్సు సంతము జేయుట కితఁడు డుద్దేశించెను. ఈ కోరిక స్వప్నావస్థయయ్యెను సంఘటిల్లిన వ్యవహారములలోఁ బట్టువడి, నాని ప్రవాహములోఁ గొట్టుకొని పోయినందున, కోరిన కోరికను పొందుట కితని కవకాశము లేకపోయెను. యుద్ధము సన్నద్ధమైనందున, నితఁడు గ్రంథపఠనము మానివేసెను. సం॥ 1763-రము మొదలు సం॥ 1770-రము వఱకు ఆంగ్లేయులకును ప్రాచీన వారికిని యుద్ధము జరుగుచుండెను. సం॥ 1764-రములో వ్యవహార తీర్చిపట్టి, బెంజమినిని గ్లాంపువెళ్లెను. అక్కడ లండను పట్టణములో నతఁడు కాపురముండెను. కొంత కాలము రాజకీయవ్యవహారములను జూచి, తదనంతరము వానిని వదిలి, క్రైస్తవ సతఁడుకాలయాచనము జేసెను. సం॥ 1770-రమున నితఁడు లండనులో నుండెను. ఇతని మనుమఁడు “విల్లియం టుంపిలు ప్రాంక్లిను” అను వాఁ డితని యొద్దనుండి, కోరిన

సహాయమును సాంత్వనమును తాతగారి కిచ్చుచుండెను. ఇతనిభార్య ఫిలడల్ఫియాలోనుండి పోయెను. ఆమె భర్త రాక మనమున నిరీక్షించుచు, స్వగృహమున జరిగిన వృత్తాంతముల సతనికి దెలియజేయుచుండెను. ఇతకాలమున కితని కూతురును వివాహమాచుటకు, ఫిలడల్ఫియాలోనివర్తకుడు, 'రిచ్చర్డు బేచి' అనువాడు నిశ్చయించి, గృహిణి బెంజమినుతో సంగతిని జెప్పెను భర్తకీ సంగతి నామె తెలియజేసెను. కొంతకాలమునకు వారిరువురు వివాహమాడిరి.

బెంజమిను ఐదిసంవత్సరము లింగ్లాండులో నుండెను. తన స్వదేశాభిమానము, లోకోపకార బుద్ధిని పనులలో జూపించుట కితఁడు కష్టపడుచుండెను. ఒక సమయమున వైద్యశాలను జూచిన, ఫిలడల్ఫియాలోని వైద్యశాల యితనికి జ్ఞప్తికి వచ్చుచుండెను. పట్టుపురుగులను బెంచువిధము, వానినుంచి పట్టును తీయువిధమును గుఱించి తగిన సమాచారమును సంగ్రహించి, పెన్సిలువానియాలోని తన స్నేహితుల కితఁడు పంపుచుండెను. పట్టుపురుగులను బెంచుటకు పెన్సిలు వానియాలో గొందఱు బయలుదేరిరి. ఇంగ్లాండు రాణిగారికి స్వదేశము నుండివచ్చిన పట్టును బహుమానముగ నితఁడిచ్చెను.

సం॥ 1771-౨ములో కిప్టాను 'కుక్కు' భూగోళ యాత్రను సముద్రముమీఁద చేసి, తిరిగి వచ్చెను. ఇతఁడు, 'యూర్క్యుపి

యదులో నొక సేద్యకాని కుమారుడు. 'పసిఫిక్కు' మహా సముద్రముమీఁద యాత్రచేసి, దానిలోని వింతల నితఁడు చెప్పెను. 'న్యూజీలాండు' దీవిని మొదట నితఁడు జూచెను. ఈ కాలములో నితని సంగతుల నందఱు ముచ్చటించుచుండిరి. పసిఫిక్కు దీవులలో నున్న వారు ధైర్యశాలు లని, ధాన్యము, పశువులు, కోళ్లు లేని వారని యెరోసా వాసులకుఁ దెలిసెను. ఈ వస్తువులను వారికి పంపుటకుఁ బ్రయత్నముచేసి, చందాలు వసూలుచేసిరి. బెంజమిను తనకు శోచిన చందా విచ్చెను. కొన్ని కారణములచేత నీపని సాగలేదు.

ఇతఁడు ప్రయోగము లోనికి దీసికొని రాని స్వల్పవిషయ మేదియులేదు. ఒకనాఁ డితని భోజనకాలమున, 'వర్జీనియా' దేశమునుండి తేబడిన 'మదీరా' మద్యమును నీసాలోనుండి పాత్రలోనికిఁ బోయునపుడు, చచ్చిన మూడేండ్లు పడినవి. "చచ్చిన యీండ్లమీద సూర్యకిరణములు ప్రసరింపజేసినందున, నవి పునర్జీవమును బొందు నని విని, నేను వీనిని యెండలోఁ బెట్టితిని. మూడు గంటలలోపున, వీనిలో రెండు చైతన్యమును బొంది, కాళ్లు కదిల్చి, కండ్లునులుపుకొని, రెక్కలను విదిలించి, తామిండ్లండు దేశమునకు వచ్చిన సంగతిని తెలియక, యెగిరిపోయెను. మిగిలినదానిని, సాయంకాలము వఱకెండలో నుంచి తినిగాని దానికి జీవమురాలే"దని బెంజమిను వ్రాయుచు,

“సీటిలో మునిగి, చచ్చిన వారిని బ్రతికించుటకు వారి కళ్ళేబర ములను తైలద్రోణిలో నుంచు విధమును గనిపెట్టిన బాగుగ నుండునని నేను తలంచెద”నని ముగించెను. ఇతఁడీ కాలములోనే “స్కాట్లండు, ఐర్లండు, ఫ్రాన్సు” దేశములను జూచుటకు వెళ్లెను.

ఇంత కాలమునకు స్వదేశమునకుఁ బోవలెనని బెంజమిను సమకట్టెను. పదిసంవత్సరము లయి, దా రావుత్రాదుల విడనాడి పర దేశమం దితఁడుండెను. ఇతఁడు ప్రయాణసన్నాహముఁజేయు చుండెను. కొంత కాలము గృహిణి బెంజమిను స్వస్థతలేక బాధ పడుచుండెను. కాని, యామె కపాయము గలుగునని స్నేహితు లెవ రనుకొనలేదు. ఇంతలో నామెకు పక్ష వాతమువచ్చి, నాలు గయిదు రోజులు శ్రమపడి, యామె పంచత్వమును బొందెను. ఈ సమాచారము బెంజమినుకు దెలిసెను. నలుబది నాలుగు సంవత్సరములు వీరు గృహస్థాశ్రమములోనుండి, నిష్కళంక ముగ దాంపత్యసుఖము ననుభవించిరి. ఇతఁడు గృహమును విడిచి, పర దేశములోనుండిన కాలమున, భార్యాభర్త లనోన్యముగ వ్రాసికొనిన యుత్తర ప్రత్యుత్తరములు చదివిన, వారి యనురాగము వెల్లడి యగును. సమయము వచ్చినపు డెల్ల, నామె సుఖజీవనముకు తగినవస్తువుల నితఁడు పంపుచుండెను.

ఆమె యుక్తాయుక్త విచక్షణ గలదని తెలిసి, గృహకృత్యము లామె చేతిమీఁద జరుగుట కతఁ డొప్పుకొనెను.

సం॥ 1775-రము మార్చి తే 21 దిని బెంజమి నింగ్లాండు నుండి బయలుదేరి, మేయి నెల తే 5 దిని ఫిలడల్ఫియాలో వచ్చి చేరెను.

స్వస్తి.

కొంతకాలము వఱ కితఁడు రాజకీయ వ్యవహారములలో మెలఁగుచుండెను. గృహకృత్యములలో దైవ్యములేక జీవించు చుండెను ; సంబంధభాంధవ్యములలో నెట్టి కలతలులేక యుండెను. కొన్ని సంవత్సరములకుముందు కట్టుట కారంభముచేసిన గృహనిర్మాణము ముగిసినందున, దానిలోనితఁడు ప్రవేశించెను. దానిలో నొకగదిలో స్తుతకభాండాగార ముంచబడెను. “నా పిల్లలు, కూతురు, మనుమలాఱుగురు వీరితో కలిసి కాలమును నేను గడుపుచున్నాను. నాపెద్దమనుమఁడు కళాశాలలోఁజదువు కొనుచున్నాఁడు. కడమవారు మంచిస్వభావముకలవారు వీరు పేద్దవారై, ప్రపంచములోఁదిగిన తరువాత, నే నడవడికలవారగుదురో, నేను వానిని జూచుటకు జీవించను ; వానిని ముందుకు జూచి చెప్పలేను. కనుక, నీకాలమును వారితో నెమ్మదిగ, నడు

పుదును. ముందుసంగతి దైవమెఱుఁగునని బెంజమినువ్రాసెను. తనను జూచుటకువచ్చిన వారి కతఁడు దర్శనమిచ్చుచుండెను. ప్రీయస్నేహితుల కు త్తరములు వ్రాయుటకలదు. సం॥ 1788-రము అక్టోబరు నెలలో నితఁడు పనులస్థియు మానివేసెను.

వృద్ధాప్యముచేత నితనిశరీరమునకుఁ దఱుచుగ బాధ కలుగుచుండెను. బాధలేనిసమయమున, నెతఁడు త్తరములు వ్రాయుటయో, లేక స్నేహితులతో ముచ్చటించుటయో, లేక మనుమలతో నాడుటయో, జరపుచుండెను. ఎన్నఁడును వ్యర్థముగ నితఁడు కాలయాపన చేయలేదు.

సం॥ 1790-రము ఏప్రిలు నెల వఱ కితఁడేవ్యాధియులేక యుండెను. అప్పుడు గుండెలలో నొప్పి, యుష్ణము బెంజమినుకు వచ్చెను. డాక్టరు 'జానుజోన్సు,' అను వైద్యుఁ డితనికి మందు నిచ్చుచుండెను.

"మరణమునకు పదియారు రోజులు ముందుగ బెంజమిను కుష్ణమునచ్చెను. తరువాత మూఁడునాలుగు రోజులకు, గుండెల శోషమప్రకృను నొప్పిగనున్న దని అతఁడు చెప్పెను. ఆనొప్పి యధికమై, దగ్గుపుట్టి, యతనికి శ్వాసారంభమయ్యెను. అతఁడు బాధచేత మూలుగుచు, విశేషము బాధ తనకు లేదని చెప్పు

చుండెను. మొదట ననామధేయుఁడుగ నుండి, తుదకు పేరు ప్రతిష్ఠలను బొందినందు కతఁడు పరమేశ్వరుని కొనియాడి, ప్రపంచమునందు విరక్తిని బొందించుటకై తనకు బాధలుగలిగెనని చెప్పెను. మరియు యిదు రోజులకు మృతినొందు నను సమయమున, శ్వాసతగ్గెను. ఉష్ణముజారెను. అందుచేత నందఱితఁడు జీవించునని తలంచెరి. ఈలోపున నూపిరి తిత్తులలో కురుపు పుట్టి, బ్రద్దలయి నందున, నుచ్చాస్పనిశ్వాసములఱిగి, మాంద్యము ప్రవేశించి, క్రమముగ సం॥ 1790-రము ఏప్రిల్ తే 17 ది రాత్రి, పదునొకండు గంటలకు, డాక్టరు బెంజమిను ప్రాంక్లిను పరమపదమును బొందెనని డాక్టరు జోన్నప్రవాసెను.

ఏప్రిల్ తే 21 దిని, మృతక శేబరమును సమాధి స్థలమునకు దీసికొనివెళ్లినపుడు, 20,000 వేల ప్రజవెనుక నడిచిరి. క్రైస్తవాలయములలోని గంటలను మెల్లఁగ నాయించిరి. ఓడల మీఁది జండాలు సగము దించివేయఁబడెను. అతని శరీరమును భూస్థాపనచేయు కాలమున, శతఘ్నులు ఘోషించెను. భార్యా భర్తల శరీరము లొక దాని ప్రక్కనొకటి సమాధిచేయఁబడెను. వీరి గోరీల మీదనున్న గాఠిపలకలమీఁద, వీరి జననమరణముల సంవత్సరములు తప్ప మరియేమియు వ్రాయఁబడియుండలేదు.

బెంజమిను శరీర దార్ధ్యముకలవాఁడు. ఇతఁడు పెద్దకాలమునకు స్థూలదేహియయ్యెను. అయిదడుగుల తొమ్మిదంగుళము లున్నతముకలవాఁడు. పిల్లికండ్లు, తెల్లని శరీరము కలవాఁడు. నెమ్మదిగ మాటలాడువాఁడు. అతని కనవసర మగు పనులలోనతఁడు జోక్యము కలుగఁజేసికొనలేదు. అందఱితోను గలిసిమెలిసి తిరుగుచు, కలుపుకోలుతనముగ నుండెను. తన ప్రేయస్నేహితులతో మనస్సు నిచ్చి మాటలాడుచుండును. పరులతో నంతగ మాటలాడువాఁడుకాదు. జ్ఞానము, లోకజ్ఞానము కలవాఁడు.

యద్యన్యధూతిచత్సత్వం శ్రీచమార్జితమేవా |
తత్తదేవావగచ్ఛత్వం మమ తేజోఽంశంసంపామ్ ||

విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాల.

నియమములు

1. దేశాభివృద్ధికి ఆవశ్యకములైన గ్రంథములు ప్రచురించి భాషాభివృద్ధి చేయుటయే యీ గ్రంథమాల యొక్క యుద్దేశ్యము. ఇందు సంవత్సరమునకు రూ. 1600 పుటలు గల స్వతంత్రమైన గ్రంథములు ప్రచురింపబడును.

2. కొందఱు తలచునట్లు ఇది మాసపత్రిక కాదు. ఇందు దేశ దేశముల చరిత్రములును, పదార్థవిజ్ఞాన, రసాయన, జీవ, వృక్ష, మొదలగు ప్రకృతిశాస్త్రములును, దేశోపకారులగు కొందఱు మహానీయుల చరిత్రములును, ఇంగ్లీషు నందలి ఉద్గ్రంథముల భాషాంతరీకరణములును మాత్రము ప్రచురింపబడును. చరిత్రానుసారములగు కల్పితకథలు (Historical Novel) గూడ ప్రచురింపబడును.

3. ఈ గ్రంథమాలలో ఒదివరికు అచ్చువేయబడిన గ్రంథముల నన్నిటిని కొనుచు నికముందు ప్రచురింపబడు గ్రంథముల నన్నిటినిగొనుటకు నొప్పుకొనువారు శాశ్వతపు చందాదారులు.

4. శాశ్వతపు చందాదారులకు ఈ గ్రంథమాలలోని గ్రంథములన్నియు అర్థ వెలల కియ్యబడును. సంవత్సరము ఒక్కొక్కటికి 1600 పుటలకంటె నెక్కువ పుటలుగల గ్రంథములు మేము ప్రచురించము. చందాదారులకు సంవత్సరమునకు రూ. 4-0-0 కంటె నెక్కుడు కర్పకాసేరదు.

6. శాశ్వతపు చందాదారులు సంవత్సరపు చందా మొదట నీయనక్కరలేదు. ఒక్కొక్కపుస్తక మచ్చుపడగానే అది వాల్యూపేయబిల్ ద్వారా పంపబడును. పోస్టాజి చందాదారులే భరింపవలయును.

6. వెనుకటి పుస్తకముల నన్నిటినిఁ గొను చందాదారులు ప్రవేశరుసు మియ్యనక్కరలేదు. వెనుకటి పుస్తకముల నన్నిటిని ఒక్కసారి కొనలేనివారు రు 3-0-0ల వెలగలపుస్తకములు మొట్టమొదట కొనినజాలును. మిగత పుస్తకములు తరువాత తెప్పించుకొనవచ్చును.

7. వెకటి పుస్తకములు అక్కరలేనివారు ప్రవేశరుసుముక్రింద రు 1-0-0 చెల్లించవలెను.

8. చందాదారులు మూప్రచురములలోని గ్రంథములను చందాదారుల వెలకు ఒకటికన్న నెక్కువ పొందలేరు.

9. గ్రంథమాలలోని గ్రంథములన్నియు నునుపైపదశ సరికాగితములమీఁద ముద్రింపఁబడు. అనేక చక్కనిపటములతో నొప్పుచుండును. క్యాలికోలైండు చేయఁబడు. సరసమైన వచన శైలినికలిగియుండును. ఇట్లు సర్వాంగసుందరములై చాక వెలకు దొరకుగ్రంథములు తెలుగుభాషలో నరుదు.

కే. వి. లక్ష్మణరావు. ఎం. ఏ.

సంపాదకుఁడ.

ఆ. లక్ష్మీపతి, బి. ఏ., ఎం, బి., సి. ఎం.

మేనేజరు.

హాంటుకోర్డు, మద్రాసు.

పకటితమైన గ్రంథములు.

1. ఆబ్రహాము లింకను (జీవితచరిత్ర)	0	12
2. హిందూమహాయుగము (జీవితచరిత్రము)	1	0
3. దేవశాస్త్రము* (శాస్త్రగ్రంథము)	1	8
4. రాణీసంయుక్త* (నకల)	0	12
5. మహావృద్ధీయ మహాయుగము (జీవితచరిత్రము)	1	12
6. పదార్థ విజ్ఞాన శాస్త్రము* (శాస్త్రగ్రంథము)	1	8
7. రసాయన శాస్త్రము (శాస్త్రగ్రంథము)	1	4
8. ఆంధ్రులచరిత్రము I భా.* (జీవితచరిత్రము)	1	4
9. విమలాదేవి (నకల)	1	2
10. కలరా (శాస్త్రగ్రంథము)	0	6
11. జంతుశాస్త్రము I (శాస్త్రగ్రంథము)	0	9
12. వృక్షశాస్త్రము I (గ్రంథశాస్త్ర)	0	7
13. శారీరశాస్త్రము I (శాస్త్రగ్రంథము)	0	11
14. భౌతిక శాస్త్రప్రథమపాఠములు I (శాస్త్రగ్రంథము)	0	10
15. స్వీయచరిత్రము 1. భా* (జీవితచరిత్ర)	1	8
16. భౌతిక శాస్త్రము * (శాస్త్రగ్రంథము)	1	8
17. ఢిల్లీ దర్బారు (జీవితచరిత్ర)	1	8
18. ఆంధ్రులచరిత్రము 2. భా జీవితచరిత్ర	1	8
19. చంద్రగుప్తచక్రవర్తి (జీవితచరిత్ర)	0	12
20. చలిజ్వరము (శాస్త్రగ్రంథము)	0	7

21. అర్థశాస్త్రము 1 సం (శాస్త్రగ్రంథము)	1	8
22. మహాపురుషుల జీవితచరిత్రలు (జీవితచరిత్రము)	1	4
23. వ్యవసాయశాస్త్రము 1 భా. (శాస్త్రగ్రంథము)	1	4
24. డిగ్రీ (శాస్త్రగ్రంథము) 2-వ భాగము	1	8
25. రాయచూరుయుద్ధము (నవల)	1	4
26. అర్థశాస్త్రము 2 సం (శాస్త్రగ్రంథము)	1	4
27. విజయనగరసామ్రాజ్యము (నవల)	1	4
28. పాతాళభైరవి (నవల)	1	4
29. స్వీయచరిత్ర 2-వభా (జీవితచరిత్ర)	1	10
30. వృక్షశాస్త్రము (మాగ్నెసియో)	2	0

*పుస్తకములు ప్రస్తుతము నిలువనో లేవు.

1 పుస్తకము నిగువెలకే దొరుకును.

చందాదారులు గా చేరగోరువారు

డాక్టరు ఆచంట లక్ష్మీపతి గారు

బి. ఎ., ఎం. డి. సి. ఎం.

మేనేజరు విజ్ఞానచంద్రికామండలి.

మౌంటురోడ్డు, మదరాసు.

ఆని ప్రాచీనాలెను.

శ్రీరామానుజాచార్య చరిత్రము	0	2
రామకృష్ణపరమహంస ,,	0	2
బాలగంగాధరతిలకు	0	2
బాదాబాయివారోజీ చరిత్రము	0	1
ఆనిబిసెంటు ,,	0	1
స్వామివివేకానంద ,,	0	1
కృష్ణదేవరాయ ,,	0	2
స్వామిరామతీర్థ ,,	0	1
శాలివాహన ,,	0	2
శ్రీబుద్ధిని ,,	0	8
లారుకైపు జీవితము	0	6
సప్తమిష్యుడు ,,	0	8
పంచమబార్జి చక్రవర్తి ,,	0	1.
లార్డుహార్డింజి ప్రభువు ,,	0	12
అలగ్జాండరు ప్రభువు ,,	0	1
డాక్టరులివింగ్ స్ట్రనుగారి చరిత్రము	0	1
విల్లియం. కేరి.	0	1
బార్జిస్టేవిస్సన్. రైలుమార్గముచుకనిపెట్టినమహాపురుషుడు	0	1
పీటరుదిగ్రేటు రష్యాచక్రవర్తిచరిత్రము	0	1
శ్రీరామానుజాచార్య కే. వి. లక్ష్మణ గాపుపంతులుగారు	0	0

విజ్ఞానచంద్రికా బుక్కుడిపో

హంటులోడ్లు, మదరాసు

విజానచంద్రికాబుక్కుడిపో,
హంటుకోడు, మదరాసు.

అయ్యా,

తమకు తెలుగు భాషలో నేగ్రంథము కావలసినను మేము సపై చేయగలము. మావద్ద అనేక మహాపురుషుల యొక్కయు స్త్రీరత్నముల యొక్కయు చరిత్రములును, శాస్త్రములు, నవలలు, నాటకములు, పురాణములు, నిఘంటువులు, శతకములు, ప్రబంధములు, పద్యములు, గద్యములు, వేదాంత గ్రంథములు సంస్కృత గ్రంథములు, పారశాలలకు కావలసిన అన్ని పుస్తకములు, శైక్ష్ట్ర బుక్కులు ఇవియవియన నేల ఆంధ్రగ్రంథ ప్రపంచమునంతయు ఆమ్మకమునకు సాధ్యమైనవాని సమకూర్చియున్నాము. దయచేసి మా క్యాలటాగు తెప్పించి చూడుడు. అందులో లేని గ్రంథములు కావలసిన వారు తద్గ్రంథకర్త పేరు, వెల, ప్రచారకులు మొదలగు వివరములతో మా వ్రాసిన వానిని తప్పక సంపాదించి సపైయి చేయగలము.

సిద్ధమైనది ! !   రెండవభాగము   సిద్ధమైనది ! !

—◆◆◆అ బ లా స చ్చ రి త్ర ర త్న మా ల◆◆◆—

గ్రంథకర్త

బం డారు - అ చ్చ మాం బ గా రు.

గ్రంథమునందు కాశ్మీరము, పంజాబు రాజపుతానా, గుజరాతు, బుగాళము, మహారాష్ట్రదేశము. ఆంధ్రదేశము; మొదలయిన హిందూ దేశాంతర్గతములయిన సకలదేశముల చరిత్రములకు శోధించి వ్రాయబడినవి.

శ్యాన్తిలోలైను వెల ౧౪-౦ | మొదటిభాగము వెల ౧-౦-౦

